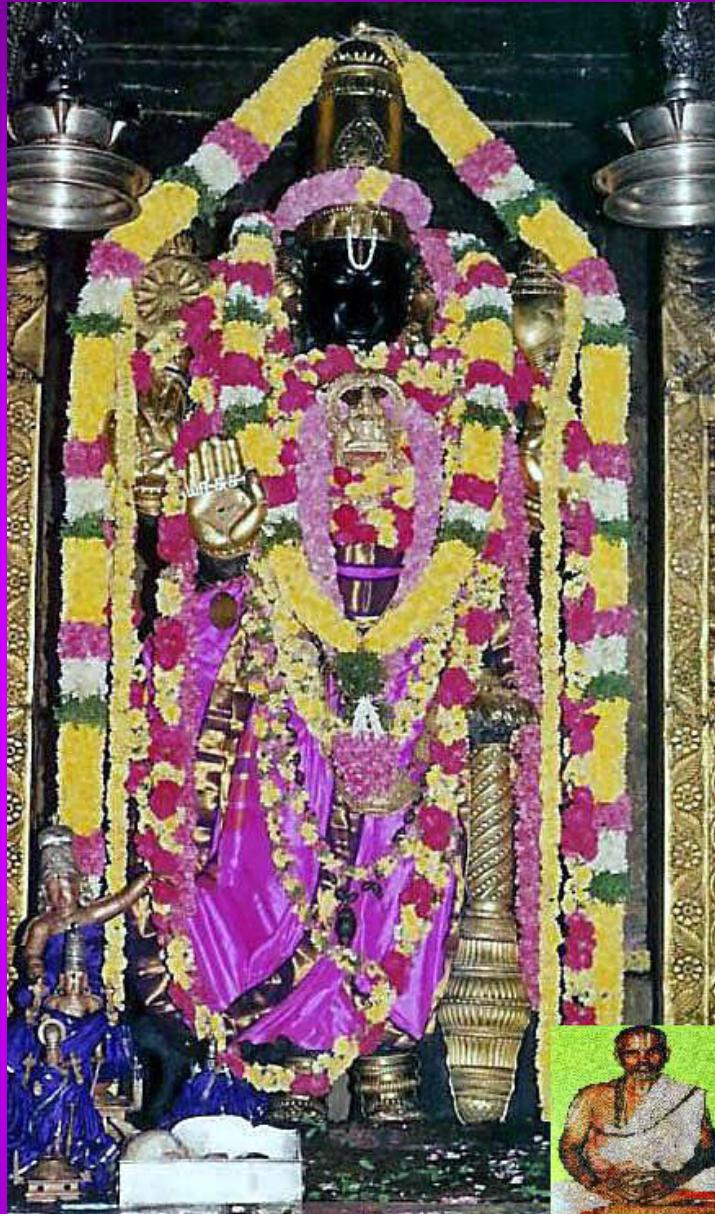

SrImad Saareeraka suprabhAtam

37th PaTTam PiLLaipAkkam

SrImad Azhagiya Singar anugruhItam

VaikuNTha vAsi Sri U.Ve. Villivalam vedAntavAvadhUka

SrI nArayaNachArya svAmy

&

VaikuNTha vAsi Sri U.Ve. ChinnA Ra. Mu. SrinivAsapAtrAchArya svAmy

&

SrI nrusimha sEvA rasikan

Oppilappan Koil Sri VaradAchAri SaThakopan

&

SrI Damal Pattangi Kannan

Sincere Thanks To:

1. Mannargudi SrI Srinivasan Narayanan for compiling the source document, providing Sanskrit/Tamil texts and proof reading
2. Nedumtheru SrI Mukund Srinivasan, SrI SaThakopa Tatachar, SrI Murali bhattar, SrI Senthil, SrI P.R.Srinivasan, SrI L.Sridhar and SrI AMR Kannan for providing the images
3. Smt. Jayashree Muralidharan for eBook assembly

Source: Sri Nrusimhapriya

SRIMAD SAAREERAKA SUPRABHATAM

37TH PATTAM PiLLAIPAAKAM

SRIMAD AZHAGIYA SINGAR ANUGRUHITAM

(SrI Perundevi and SrI PerarulAlan serthi sevai)

Translation in Tamil with Meanings

By

VaikuNTha vAsi SrI U.Ve. Villivalam vedAntavAvadhUka

SrI nArayaNachArya svAmy

and by

VaikuNTha vAsi Sri U.Ve. ChinnA Ra. Mu. SrinivAsapAtrAchArya svAmy
with

Additional Commentaries by

SrI nrusimha sEvA rasikan

Oppilappan Koil SrI VaradAchAri SaThakopan

and vishaya vAkyams by

SrI Damal Pattangi Kannan

Kanchi Sri Varadar

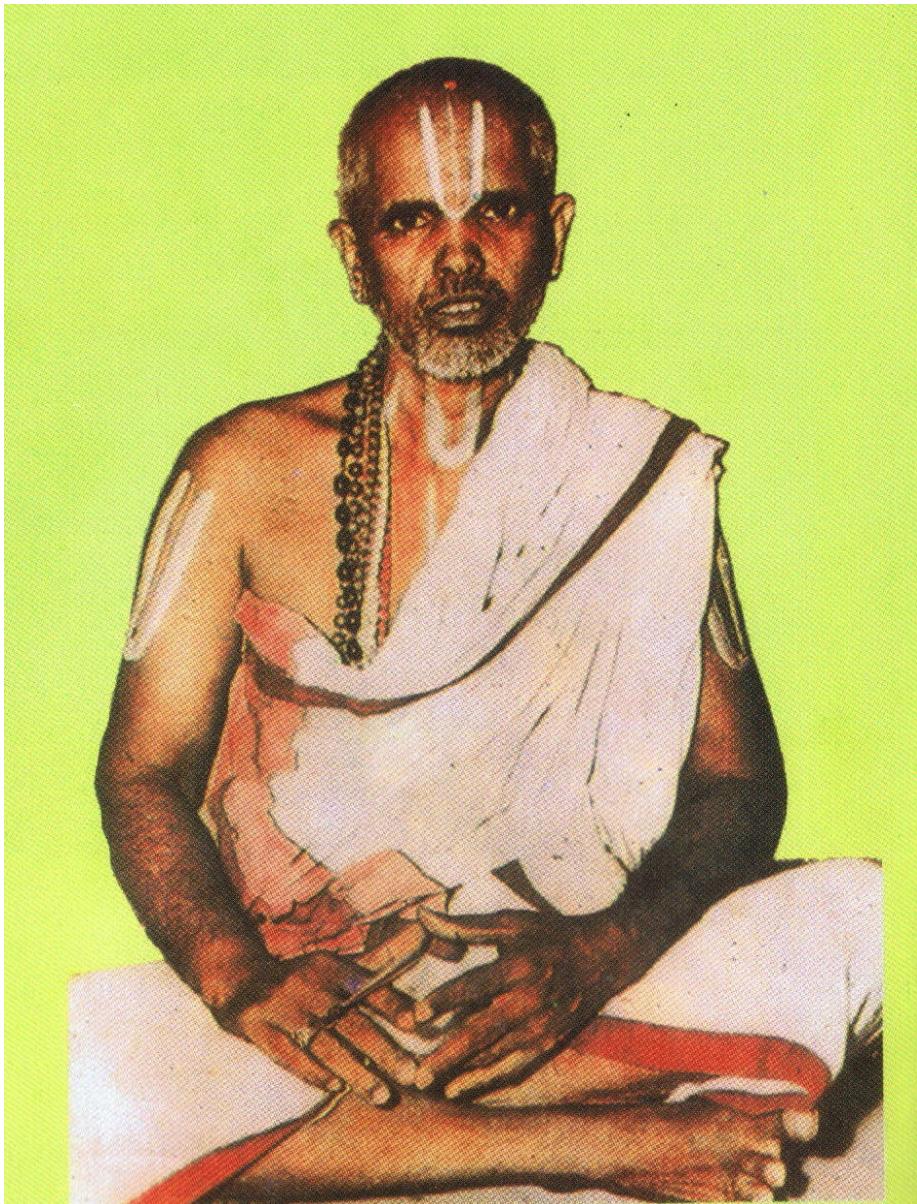
(Thanks:SrI SaThakopa Tatachar)

CONTENTS

Introduction	1
Slokams and Commentaries	11
Slokam 1	13
Slokam 2	22
Slokam 3	27
Slokam 4	33
Slokam 5	39
Slokam 6	44
Slokam 7	47
Slokam 8	51
Slokam 9	55
Slokam 10	59
Slokam 11	64
Slokam 12	68
Slokam 13	72
Slokam 14	77
Slokam 15	82
Slokam 16	86
Slokam 17	92
Slokam 18	97

CONTENTS (CONTD...)

Slokam 19	101
Slokam 20	106
Slokam 21	110
Slokam 22	114
Slokam 23	117
Slokam 24	120
Slokam 25	125
Slokam 26	130
Slokam 27	134
Slokam 28	138
Slokam 29	142
Slokam 30	147
Slokam 31	152
Slokam 32	158
nigamanam	162
Appendix	
complete list of sundarasimham-ahobilavalli eBooks	163

வில்லிவலம் ஸ்ரீ நாராயணாசார் ஸ்வாமி

|| ஶரி: ||

ஸம்ப்ராப்த்யாத்ம ஸாஸ்தரம் நரஹரி ஸடஜித் ரங்கபூ காரிஜாப்யாம்
காருண்யாத் ஸ்ரீ நாராயண ஸ்ரீ ஸ்ரீ நரஹரி ஸடரிபோ: ஆத்ம நிகேஷபதன்யம்
வேதாந்தே வாவதூகஸ்த்வமிதி ஸடஜிதா ரங்கபூர்வேண ஸாகதம்
வாதஸயம் நாராயணார்யம் பரமததமன வ்யாக்ரியாரவ்யாதமீடே !

VaikuNTha vAsi SrI U.Ve. Villivalam vedAntavAvadhUka

SrI nArayaNachaRya svAmy

SrI Varadar - Thirukkacchi

(Thanks: www.srirangapanjam.com)

॥श्रीः ॥

॥ श्रीमच्छारीरक सुप्रभातम् ॥

(श्रीमद्भिः श्रीवण्शठकोप श्रीवीरराघव शठकोप यतीन्द्रमहादेशिकैरनुगृहीतम्)

श्रीमतं शारीरक सुप्रपातमं

(37वतु पट्टमं पिळैनौपाकं कम्णीमतं अழकीयसिङ्करं अरुणीयतु)

SrImad Saareeraka suprabhAtam

(37th PaTTam PillaipAkkam Srimad Azhagiya singar anugrahaItam)

Articles/Sri Sukti in SrI nrsimha PriyA by

SrI U.Ve. Villivalam vedAntavAvadhUka nArAyAnachArya svAmin

and

U.Ve. Ch.Raa. Mu SrinivAsa PaatrAcchAr svAmin

Various articles/Sri Sukti by SrI U.Ve. Villivalam vedAntavAvadhUka nArAyAnachArya svAmin are spread over a period of 32 years from 1946 to 1978 Sept - covering various topics ranging subjects from Swamy Desikan's stOtrams to deep vedAnthic texts like Paramatha Bhangam.

The first article appeared in Nov. 1946 titled as "Mumushuvukku virodhi thyAgam yengane koodum?" (முழுகூவுக்கு விரோதி த்யாகம் எங்கனே கூடும்?)

The last Sri Sookti he worked on was SrI Rangaraja stavam; it was incomplete. He had covered up to 66th slokam of Uttara Satakam (SNP issue Sept. 1978). Prakrutham Srimad Azhagiya Singar completed the coverage of the rest of the

slokams of Sri Rangaraja stavam from the SNP issue of June 1981.

VedAnta vAvadhUka svAmin attained paramapadam in the year 1978 soon after completing the 66th slokam of Rangaraja Stavam, uttara Satakam.

The following is the tribute of Srimad Azhagiya Singar in his PoorvAsramam as it appeared in SNP June 1981 issue:

விட்ட குறை-முன்னுரை

ஸ்ரீங்ருஸிம்ஹ ப்ரியா தோன்றிய காலம் முதல், தமக்கு முச்சு இருந்த வரையில் விஷயங்கள் எழுதி ஸ்ரீங்ருஸிம்ஹ ப்ரியாவை வளர்த்த பெருமை அடியேன் திருத்தமையனார் வேதாந்தவாவதூக வில்லிவலம் நாராயணாசார்ய ஸ்வாமிக்கு உண்டு.

ஸ்ரீமத் இஞ்சிமேட்டு அழகியசிங்கர் நிறுவிய முன்றையும் தம்முடைய தொண்டினால் சிறப்பித்தார்இந்த ஸ்வாமி. இருப்பதைந்து வருஷங்களுக்கும் மேலாகப் பிரவசனம் செய்து ஸம்ஸ்க்ருத மஹா கலாசாலையும், சிறந்த தம்முடைய கட்டுரைகளால் இந்தப் பத்திரிகையும், கேட்பவர் தம் மனம் கவரும் தம்முடைய வாக்யார்த்தங்களால் ஸ்ரீமாலோல வித்வத் ஸபையும் சிறப்பித்தார் இந்த ஸ்வாமி.

ஸ்ரீமங்கிமாக்த மஹாதேசிகன் அருளிய ஸ்தோத்திரங்கள், ஸ்ரீ சூரத்தாழ்வான் அருளிய பஞ்ச ஸ்தவங்கள், ஸ்ரீபட்டர் அருளிய ஸ்ரீகுணரத்நகோஸம் ஆகிய அனைத்துக்கும் ரத்தினச் சுருக்கமாகஇந்த ஸ்வாமி அருளிய உரை ஸ்ரீ ங்ருஸிம்ஹ ப்ரியாவில் தொடர்ந்து வெளியாகி வந்தது.

ஸ்ரீரங்கராஜ ஸ்தவத்தில் உத்தர சதகத்தில் அறுபத்தாறாவது ச்லோகத்தின் உரை முடிந்ததும் திருவரங்கன் தன் கலங்காப் பெருங்கருக்கு இந்த ஸ்வாமியை அழைத்து சென்றுவிட்டான்.

அறுபத்தாறாவது ச்லோகத்தின் உரை முடிந்ததும் ஸ்வாமி திருநாடு சென்றதில் ஒரு பொருத்தம் உள்ளது. ஸ்ரீரங்கராஜ ஸ்தவ உத்தர சதகத்தில் பரமதங்களின் கண்டனம் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. பிறகு நம் ஸித்தாந்தத்தின் முக்கிய விஷயங்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. பின்பு தசாவதாரங்களை வர்ணிக்கிறார் பட்டர். இதில் 66-ஆம் ச்லோகத்துடன் ஸ்ரீங்ருஸிம்ஹாவதாரத்தின் வர்ணம் முடிகிறது.

ஸ்ரீலக்ஷ்மிங்ருஸிம்ஹனுடைய திருவடிகளிலே பரஸமர்ப்பணம் செய்து அவனுக்கே

தொண்டு பூண்டிருந்த இந்த ஸ்வாமி பட்டருடைய ஸ்ரீஸ்ரீக்திகளைக் கொண்டு ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹனுடைய வைபவத்தை நன்கு அனுபவித்துக் கட்டுரை வாயிலாக நம்மையும் அனுபவித்தார். இந்த அனுபவித்தினால் மிகவும் பரவசராகிய வேதாங்தவாவதுக ஸ்வாமி இந்த ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹனை வைகுந்தத்திலும் ஏகபோகமாக அநுபவிக்க ஆசை கொண்டார் போலும். இதை அறிந்த எம்பெருமான் ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹன் தனது சரித்திர வர்ணனை முடிந்ததுமே தன்னுடையச் சோதிக்கு இவரை அழைத்துக் கொண்டுவிட்டான். அவன் பேறு (புருஷார்த்தம்) பெற்றான். நாம் அதை இழந்து நிற்கிறோம்.

HH continues to say that the sampAdakarkal of Sri nrsimha Priya requested him to continue Rangaraja Stavam. HH further says that though it is difficult to write so beautifully like his thirutamaiayanAr, he acceded to the request of the sampAdhakar of SNP: **दयतां देशिको दयाङ्**

HH says that the incomplete paramada bhangam of 2nd part was also completed by Him.

BRIEF LIST OF WRITINGS BY SRI VEDANTA VAAVADHUKA SWAMY:

There are innumerable writings. Some of the most important ones (not in order/year wise) are:

- Kooresar's panca stavams, Battar's Rangaraja Stavam (up to 66th Slokam of Uttara Satakam from Jan. 1975 to Sept. 1978),
- GuNaratna kosam, Stotra Ratnam, SarIraka Suprabhatham (spread over from Jan. 1958 to Feb. 1961 - continued from Slokam 8).

INTRODUCTION

37th Pattam Srimad Azhagiya Singar, SrI VaN SaThakOpa SrI VeerarAghava SaThakopa Yatindra MahAdeSikan, popularly known as PiLLaiPakkam Azhagiya Singar was born at Pillaipakkam near Sri PerumbUthur in the year krOti, month of Maasi, Pushya nakshtram (March 1845). Srimad Azhagiya Singar's

poorvAsrama thirunAmam was Sri GopAlaC Aryar.

He received the blessings of Panca SamskArams from 33rd PaTTam Srimad Azhagiya Singar and started KaalakshEpam on Sri BhAshyam under Him; when it was interrupted due to the ascent of the 33rd PaTTam Srimad Azhagiya Singar to Parama Padam, the Sri BhAshya (Saareeraka Sastra) KaalkshEpam was completed under the 34th Srimad Azhagiya Singar known as the Atthippattu Azhagiya Singar.

Srimad PiLLaiP Akkam Azhagiya Singar created 16 granthams including SrI Saareeraka suprabhAtam, a profound SuprabhAtam that is steeped in the doctrines of Upanishads. This is dedicated to Kaanchi VaradarAjan. He was in AsthAnam for just a little under one year during the year 1899.

SrI Sareeraka suprabhAtam was translated into Tamil with detailed commentaries by Sri ChinnA Ra. Mu. SrinivAsapAtrAchArya SwAmy for the first 7 sloKams and by VaikuNThavAsi U.Ve. Villivalam vedAnta vAvadhUka SrI NarAyaNaachArya Swamy for the rest. These were released in the Tamil version of SrI Nrusimha Priya Journal of SrI MaTham. He was the elder (jyeshTa) brother (bhrAtA) of prakrutam Srimad Azhagiya Singar. SrI NarAyaNaachArya Swamy was a great scholar and was the Principal of Sri Ahobila MaTham Sanskrit College at Maduranthakam in its early years.

As mentioned earlier, these articles on Sri Saareeraka SuprabhAtam appeared in Sri Nrusimha Priya issues. We have assembled the write ups on the thirty two sloKams of Sri Saareeraka SuprabhAtam as the first release of the **Vedanta VaavadhUka Trust** founded by the Prakrutam Srimad Azhagiya Singar to commemorate the Vaibhavam of His PoorvAsrama elder brother and AchAryan, Villivalam Sri NarAyaNAcchAr SwAmy.

adiyEn acknowledges with gratitude the permission of Sri Nrusimha Priya Trust for the use of the articles and thank Sriman Mannargudi Srinivasan SwAmy for help in assembling the textual content.

Before we cover the meanings and commentaries on this rare Sri Sookthi by Srimad Azhagiya Singar, let us study why it has acquired this title.

WHY IS THIS SRI SOOKTHI NAMED SAAREERAKA SUPRABHATAM?

This SuprabhAtam wakes up the Lord in the early hours of the morning like all traditional SuprabhAtams. The difference however between this and the other SuprabhAtams is that it is focused on deep VisishtAdhvaitha VedAnthic doctrines as elaborated by AchArya RaamAnuja in His SrI BhAshyam known otherwise as Saareeraka Saasthram. The key tenets of Sri Ramanuja darsanam is anchored in the Upanishadic principles of Sareera-Sareeri sambandham. Sareera is the Jeevan, which is supported and controlled by the Supreme Self (Sareerin, Brahman of the Upanishads) and subserving the latter. The Sareera-Sareeri relationship is the organic relationship between Brahman (Sareerin, the Self of Sareera) and the universe of Cit (sentient) and acit (insentient).

Acharya Ramanuja elucidated the Saareeraka Saasthra through his three SrI Sookthis: VedAntha Saara, VedAntha Dheepa and Sri BhAshya. The first of these three provides the meaning of the Brahma Sutras. The second one provides "the dialectical framework". The third and the last is the most extensive master piece summarizing the prima facie (Poorva Paksham) views and vindicating His own conclusions (SiddhAntham). In the first two chapters of Sri BhAshya, Acharya Ramanuja focuses on the Tatthva or the nature of Reality; he deals with hita or saadhanaa in the third chapter and then in the concluding fourth chapter elaborates on the PurushArthaa or the Supreme goal of life.

Acharya Ramanuja established in Sri BhAshya that Brahman is the Supreme Tatthvaa or Reality. He rejected on sound grounds the illusionistic monism (Adhvaitha) and established that the external world of insentient (acit) and the finite selves (cit/jeevan) are real; Brahman is proven here as the (Supreme) Atman of both the cit and acit. Jeevan is unborn, real and is a distinct amsa (part) of Brahman. The plurality of the individual jeevans, its inseparable nature from Brahman, while being distinct with powers of volition bequeathed to it by

the Brahman are other cardinal features developed by AchArya Ramanuja in His SrI BhAshya.

The Hitha or means (Saadhanaa) for the individual soul (Jeevan) is to seek its indweller, the blemishless Brahman of limitless auspicious attributes, as its final goal. The third chapter deals with a variety of VidhyAs to gain the grace of the Brahman, the Supreme Being. The final chapter is dedicated to the unraveling of the concept of Moksha or release from the cycles of births and deaths and the direct as well as the full experience of Brahman of infinite Bliss. Binding by the two kinds of karmas (PuNya and Paapams) are gone in the state of Moksha and the liberated soul never returns ever to Karma BhUmi; it stays with the Brahman, the transcendent resting place of all perfections and serves the Supreme Brahman through nithya, niravadhya Kaimkaryams in His Supreme abode of SrI VaikuNTham and enjoys supreme ecstasy (ParipoorNa BrahmAnandam). The attainment of Moksham through the observance of Bhakthi or Prapatthi yOgA as the unfailing means is recognized as "the eternal destiny" of the Jeevans (Vaikuntham pukuvathu maNNavar VithiyE).

This in essence is the Saareeraka Saasthram which refutes Maaya Vaadham of adhvaitham (abhEdha Vaadham), rejects the bhEdha-abEdha (difference and nondifference between the Jeevan and the Supreme Being) concepts of Bhaaskara. The Brahman is recognized in AchArya RaamAnuja's interpretation of Brhma Sutras as SavisEsha Brahman (Supreme Being qualified with limitless, auspicious attributes and not the nirvisEsha Brahman, the transcendental One void of all auspicious attributes).

In the Sareeraka SuprabhAtam, Srimad PillaipAkkam Azhagiya Singar awakens Sri Varadaraja of Hasthgiri by celebrating Vedantic doctrines established by AchArya RaamAnuja in Sri BhAshyam. The nature of that Supreme Brahman and its relationship to Cit and acit, the Saadhana (means) for the attainment of Brahman and the enjoyment of the Ultimate goal (Parama PurushArtham) of the Jeevans are reflected upon in the 32 slokams of the Sareeraka SuprabhAtam.

THE MODALITY OF THE COVERAGE OF THE SAREERAKA SUPRABHATAM

Two great VisishtAdhvaithic scholars posted articles that provided line by line meanings in Tamil for the 32 slokams of this SuprabhAtam linked tightly to the content of Sri BhAshyam of AchArya RaamAnuja. The first 7 slokams were covered by VaikunThta Vaasi ChinnA Ra. Mu. SrinivAsa pAtrAchArya SwAmy of Thirukkudanthai. After latter's ascent to Paramapadham, the then Principal of MadhurAnthakam Sanskrit College, (VaikuNTha Vaasi) VedAntha VaavadhUka Villivalam NarayaNAcchAr SwAmy covered the rest of the 25 slokams of Saareeraka SuprabhAtam. VedAntha VaavadhUka birudhu was conferred on him by HH InjimEttu Azahgiya Singar. adiyEn has included these releases by the two great scholars with the permission of Sri Nrusimha Priya Trustees from the monthly issues of late Fifties and early Sixties (1957-1961 CE). adiyEn has provided an introduction and additional notes on each slokam. May Sri PerumdEvi ThAyAr SamEtha Sri Varadaraja PerumAL bless this Kaimkaryam and accept it!

Most recently, Sri Damal Pattangi Kannan has completed writing his Master's thesis on SrimacchAreeraka SuprabhAtam. His thesis will become available to us in few weeks and we hope to have the privilege of publishing this extraordinary thesis dealing with the saarAmsam of SrI BhAshyam in our forthcoming Hayagriva series of ebooks. AchArya Ramanuja has used extensively passages from ten major Upanishads in writing SrI BhAshyam to establish the fundamental tenets of VisishtAdhvaitham. You will therefore find in PiLLaipAkkam Srimad Azhagiya Singar's SuprabhAtam significant references to the various upanishadic passages taken as PramAnams in SrI BhAshyam.

Professor S.S. Raghavacharya has commented that AchArya Ramanuja established from Upanishadic PramANams that "the ultimate spirit (Supreme Brahman) holds all things within itself and abides in all things (chEtanAchEtanams)". This infinite divine (Brahman of the Upanishads) is "the Paratattva (the Supreme Reality), Para hitA (the Supreme way to redemption)

and Para PurushArthA (the Supreme Goal)". The various slokams of SuprabhAtam are elaborations of the above tattvams relating to the Supreme Brahman.

For AchArya Ramanuja, Brahman has limitless auspicious attributes (anantha KalyANA guNams) and is free from any imperfections (hEya rahithan). It is never nirviSesa Brahman (attributeless Brahman); it is savisEsha Brahaman all the time. The world is not an illusion but is a reality. The jeevans and Matter are modes (PrakAra-s) or adjectival determinations of Brahman. As a personal God of theistic religion, NarAyaNa is the One to be comprehended as the Supreme Brahman saluted by the Upanishads. NarAyaNan is the Aupanishada-Parama Purushan, the Supreme Soul (ParamAtmA) revealed in the Upanishads. This is the core of VishitAdhvaidhic darsanam. This is the Saareeraka sAstram and this is what is elaborated and defended by AchArya Ramanuja, SwAmy Desikan and all the Azhagiya Singars as Bhagavad RaamAnuja SiddhAntha nirdhAraNa sArvabhoumars. PillaipAkkam Azhagiya Singar is the 37th Pattam Azhagiya Singar with his great scholarship in Saareeraka Saastram created an unusual SuprabhAtam based on the core doctrines of major Upanishads (Saareeraka sAstram) to awaken the Supreme Brahman standing on top of the Hasthi Giri in His archA form. There are 32 suprabhAtha slokams that have been blessed to us by PiLLaipAkkam Azhagiya Singar. We will be studying every one of these 32 slokams and connect to the Upanishadic PramANams behind each of them. May the Aupanishada Parama Purushan, Lord VaradarAjan bless this Kaimkaryam!

TANIYAN OF 37TH PATTAM SRIMATH AZHAGIYA SINGAR

अस्त्यत्रैको विशेषो बुध इति शठजिङ्क्षमणाभ्यां मुनिभ्यां

एकीभूयोदिताभ्यामिव निरूपधिकं सादरं सद्गुरुभ्याम्।

वेदान्तद्वन्द्वमन्त्रत्रय विवृतिमुखे शिक्षितं क्षान्ति मुख्यैः

आठ्यं श्रीवीररच्चीट् शठमथनगुरुं सम्यमीन्द्रं नमामि ॥

अस्त्यत्यं रक्षेषो विशेषेषो पृथग्निं शटजीलं-

लक्ष्मणाप्याम् मृतिप्याम्

रक्ष्ययोतीताप्यामिव निरुपतीकम्

सातरम् शत्कुरुप्याम् ।

वेतान्तत्त्वं वंतवं त्रयं गुरुत्वं विवर्तितुम्

शिखितम् कृष्णं त्वं मुक्तयः

शुद्ध्यम्प्रौद्योरक्षेषं शटमतानकुरुम्

सम्यमीन्द्रम् नमामि ॥

astyatraikO viSeshO budha iti SaThajit

lakhsNaabhyAm munibhyAm

yEkibhUyOditAbhyAmiva nirupadhikam

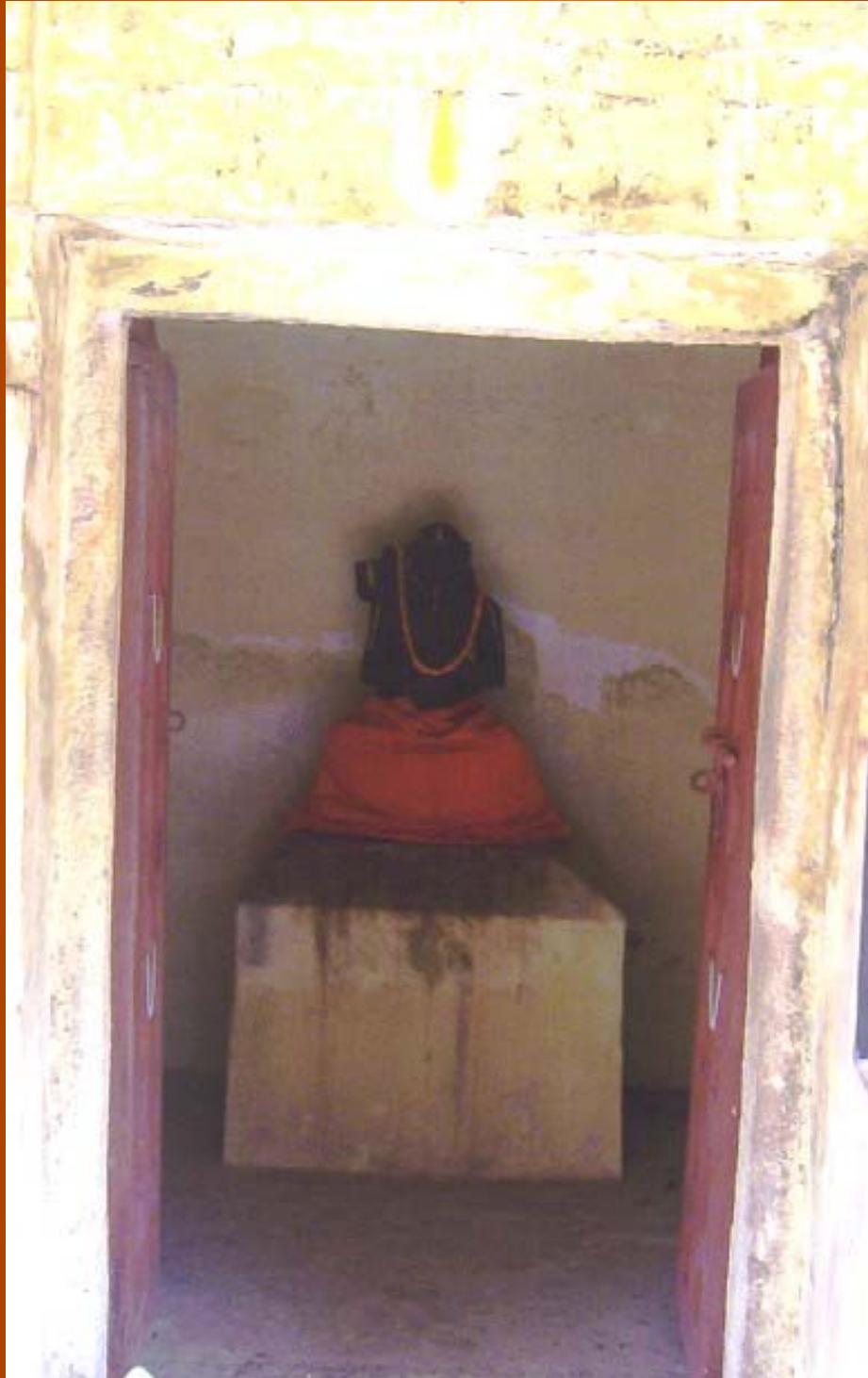
sAdaram satgurubhyAm ।

vedAnta dvandva mantratraya vivrtimukhE

Sikshitam kshAnti mukyai:

AaDhyam SrIveeraraghveeT SaThamathanagurum

samyameendram namAmi ॥

37th Pattam Srimad Azhagiya Singar's brundAvanam at SrI
Nrusimhapuram
(Thanks: SrI L. SrIdhar)

Slokams and Commentaries

"ViNNor thalaivan!"

(Thanks: SrI SaThakopa Tatachar)

SLOKAM 1

हे देवाधिप हे द्येश्वरविभो वेघोऽश्वमेघावधे

हे योगीन्द्र शठारिमोहनतनो गोपालरक्षामनो ।

काञ्चीपूर्णमनोऽमृतायितवचो मोचारसापूरित-

श्रीरामानुजसूक्तिदुग्धजलधेरुत्तिष्ठ सुषूदितम् ॥

ஹே தேவாதிப ஹே தயேஶ்வரவிபோ வேதோ அங்வமேதாவதே

ஹே யோகீந்த்ர டொரிமோஹநத்சோ கோபாலரக்ஷாமனோ ।

காஞ்சிபூர்ணமனோ அம்ருதாயிதவசோ மோசாரஸாபூரித

ஶ்ரீராமாநுஜஸுக்திதுக்தஜலதே: உத்திஷ்ட ஸௌஷ்டு உதிதம் ॥

hE dEvAdhipa! hE dayeSvaravibhO! vEdhO aSvamdhAvadhE

hE yOgIndra! SaThArimOhanatanO! gOpAlarakshAmanO! |

kAnceepUrNa manO amrtAyita vaca: mOcA rasa ApUrita

SrIrAmAnujasUkti dugdhajaladhe: uttishTha sushThu uditam ||

பதவுரை

ஹே தேவாதிப - ஏ விண்ணோர் தலைவனே!

ஹே தயாஶ்வர - கருணாரூபினியான பெரியபிராட்டிக்கு நாயகனே!

ஹே விபோ - எங்கும் நிறைந்தவனே!

வேதோ அங்வமேத அவதே - நான்முகன் செய்த அங்வமேதவேள்வியின் எல்லையாயிருப்பவனே!

ஹே யோகீங்த்ரஸ்டாரி மோஹநதனோ – யோகிச்ரேஷ்டாரான நம்மாழ்வாருக்கு
மோஹத்தையுண்டாக்கும் திவ்யமங்களவிக்ரஹமுடையவனே!

கோபாலரக்ஷாமனோ – கோபாலர்களை ரக்ஷிக்கும் மந்த்ரமாயிருப்பவனே!

காஞ்சி பூர்ண மனோ அம்ருதாயித வச: – திருக்கச்சியின்நம்பியின்
திருவுள்ளத்துக்கு அமுதமாயுள்ள திருவாக்கையுடையவனே!

மோசா ரஸ ஆபூரித – வாழைப்பழத்தின் ரஸம் நிறைந்த

ஸ்ரீராமாநுஜ – ஸ்ரீபகவத்பாஷ்யகாராருடைய

ஸாக்தி – திவ்ய ஸாக்திகளாகிற

துக்தஜலதே: – பாற்கடலனின்றும்

உத்திஷ்ட – திருப்பள்ளியெழுந்தருளவேண்டும்

ஸாஷ்டு உதிதம் – நன்கு விடிக்தது.

This is a MangaLa slokam

Meaning and Commentaries on Mudrai (*GopAla rakshA manO*):

கோபாலரக்ஷாமனோ – 'கோபாலாசார்யர்' என்று, இக்கிரந்தம் அருளிச்செய்த ஸ்ரீமத் அழகியசிங்கரின் பூர்வாஸ்ரம திருநாமம். கோபாலன் என்ற தம்மைக்காக்கும் மந்த்ரஸ்வரூபியாயிருக்கிறான் பேரருளான் என்று அநுஸங்கதிக்கிறார் என்றும் சொல்லலாம்.

ADDITIONAL COMMENTS BY V. SATHAKOPAN (VS)

1) hE dEvAdhipa

The SuprabhAtam starts with the salutation: "hE dEvAdhipa" (Oh Lord of DevAs!). Here the Lord of Kaancheepuram, ThEpperumAl, is addressed as DevarAjan, DevAthirAjan or "imayOr thalaivan" or "dEvAdhipan".

SwAmy NammAzhwAr's mangaLAsAnam is "ayarvaRum amararkaL adhipathi". In

the first pAsuram of Thiruviruttham, Swamy NammAzhwAr appeals to "devAdhipan" as "imayOr thalaivan" or the Lord of the DevAs. It is the opinion of commentators that the first hundred pAsurams of ThiruvAimozhi is about this "devAdhipan", Lord Varadan of Kaanchi. SwAmy Desikan refers to this link of the Prathama satakam to Varadan (devAdhipan) this way: "**prathama sataKE Veekshya Varadam**". Thirumangai Mannan salutes this dEvarAjan as "**amarar peruvisumbaruLum PeraruLALan EmperumAn**" (Periya Thirumozhi: 1.4.4). Towards the end of Periya Thirumozhi, Thirumangai Mannan celebrates the devAdhipa tatthvam as: "**vAnavar ucchi vaittha PeraruLALan perumai pEsi**" (Periya Thirumozhi: 9.5.4). Here the vAnavar or the celestials are the dEvAs. They place the sacred feet of the Lord of Hasthi Giri on their heads (**Vaanavar ucchi vaitthu**) and sing about the glories of the mighty boon granting Lord (**PeraruLALan perumai pEsi**). The dEvAs by themselves are powerless ("**pENilum Varam tara midukkilAtha devarai**" - nAan Mukhan ThiruvandhAthi 69). Their mighty Emperor, DevAdhipathi is the empowerer of the dEvAs and confers the desired boons to all including to the DevAs. He is the DEvarAjan standing as the wish-granting PaarijAtha tree on top of Hasthgiri (**SrI hastiSaila SikarOjvala pArijAtam**).

2) hE dayA ISwara

This is the second salutation

Here is saluted as the Lord of dayA Devi, PerumdEvi thAyAr. She is Bhagavati dayA (dayA dEvi) and He is Her Lord (dayA ISwaran). The eleventh slokam of dayA Satakam can be paraphrased to read this way to relate to dayA ISwaran:

अनुचर शक्त्यादि गुणां अग्रेसर बोध विरचितालोकाम्।

स्वाधीन वृषभिरीशां स्वयं प्रभूतां प्रमाणयामि दयाम्॥

anucara SaktyAdi guNAM agrEsara bOdha viracitAlOkAm |

svAdhIna hasti girISaam svayam prabhUtAm praNayAmi dayAm ||

When the Queen (dayA Devi) comes out of Her inner chambers, the servants will be holding torches and go in front of her to illuminate the way. Her retinue (courtiers) also follow Her. The enchanted Lord of the Patta Mahishi (Principal Queen) follows Her as well. She has Her Lord under Her adheenam and will shine as a matchless One and PumpradAna Purusha ISwari The Lord becomes in this context "dayA ISwaran". This Iswaran is the KaruNaa VaruNALayam (The Ocean of dayA).

3) " hE vibhO"

This is the thid salutation. Lord Varadarajan's Vibhuthvam or all pervasive presence in all created chEtanams and achEtanams is saluted here. Our Lord exists everywhere (thooNilum thurumbilum iruppAn).

4) "VedhO-aSvamEdha-avadhE" thubhyam nama: is the fourth salutation.

Salutations to the Lord, who is the end point (limit/yellai nilam) of the AsvamEdha Yaagam performed by Brahma Devan using Hasthi Giri as the Yaaga Vedhi. SwAmy Desikan's Mey Viratha Maanmiyam describes in detail the AsvamEdha Yaagam performed by Brahma Devan to have the direct vision (saakshAthkAram) of the Lord. In the 7th SIOkam of SrI VaradarAja PancaASat, SwAmy Desikan refers to the appearance of the Lord before the HayamEdha Yajvaa, Brahma Devan at the critical stage of the AsvamEdha Yaagam:

Swami Desikan - ThUppul
(Thanks: SrI P.R.SrInivasan)

यं चक्षुषामविषयं हयमेध यज्वा

द्राघीयसा सुचरितेन ददर्श वेधाः ।

तं त्वां करीश करुणा परिणामतस्ते

भूतानि हन्त निखिलानि निशामयन्ति ॥

yam cakshushAm avishayam hayamEdha-yajvA

drAkIyasA sucaritEna dadarSa VedhA: |

tam tvAm KarISa karuNA pariNAmatastE

bhUtAni hanta nikhilAni niSAmayanti ||

Lord is not seen with our physical eyes (mamsa cakshus). He is "cakshushAm avishayam". Through the huge PuNyam accumulated from the performance of the AsvamEdha Yaagam, Brahma as the YajamAnan had the bhAgyam to see and enjoy the Lord with His own Maamsa Cakshus. Out of His infinite dayA, the Lord granted the boon to Brahma that He would stay on Hasti Giri for all to see Him and enjoy Him.

5) "hE yogIndra SaThAri mOhana tanO" tubhyam namah is the Fifth salutation of the First sloKam.

SwAmy NammAzhwAr is the Lord among Yogis (yOgi SrEshtar). This Yogi was elated and intoxicated with the exhilarating anubhavam of the darsana soubhAgyam of the divya MangaLa Vigraham of the Lord. The Mohana vigraham of the Lord made SwAmy NammAzhwAr transform Himself in to the form of ParAnkusa Naayaki to enjoy the supremely masculine beauty of the Lord of Hastigiri.

Lord among Yogis - NammAzhwAr

6) "GopAla rakshA manO" thubhyam nama: is the next salutation.

The given name for Srimad Pillai Paakkam Azhagiya Singar was GopAlan in His PoorvAsramam. Here the author of Sri Saareeraka SuprabhAtam acknowledges that the Lord of Kaancheepuram is the embodiment of the Gopala Mantram that protects him. The other meaning is that He is the Rakshakan (Protector) of the GopA through His mantra svaroopam as in the case of protecting them from the wrath of Indhran as Govardhana Giridharan

7) "kAnci pUrNa manO amrutAyita vacO"

Salutations to You Oh Lord whose words are nectar to the mind of KaancheepUrNa (Thirukkacchi Nambi). KaancheepUrNa had the rare bhAgYam of experiencing the Lord speaking to him by breaking His vratham of mounam in archA form. Hence Nambi is recognized as "SrI devarAja dayA pAtram". He is also revered as the AchAryan, who performed ThiruvAlavatta Kaimkaryam (Fan service) to the Lord and invigorated himself with the practice of that rasAyanam (VaradAngri sadA sanga rasAyana parAyaNam). He surrendered to the PraNathArthi hara Prabhu this way:

Thirukkacchi nambi - Poovirundavalli

नमस्ते हस्तिशैलश श्रीमन्नम्बुजलोचन ।

शरणं त्वां प्रपन्नोऽस्मि प्रणतार्तिहराच्युत ॥

पाहि मां वरद प्रभो ॥

namastE hastiSaileSa! Srimannambuja |Ocana! |

SaraNam tvAm prapannOasmi praNatArtiharAcyuta ||

pAhi mAm varada prabhO!

Lord VaradarAjan in return conversed with Nambi and delighted him. Our Lord answered AchArya RaamAnujA's six questions and sent the message to AchArya RaamAnuja through His dear servant, Thirukkacchi Nambi.

8) "mOcA rasa ApUrIta SrI rAmAnuja sUkti dugdha jaladhE: utthishTha"

Here Srimath PiLLaiPakkam Azhagiya Singar visualizes the Lord engaged in Yoga nidrA in the Milky Ocean (*dugdha jaladhE:*) of AchArya RaamAnuja sookthis that are delectable like the essence of ripe banana fruit (*mOcA rasa Aapoorita SrI rAmAnuja sookthi:*). Srimath Azhagiya Singar requests the Lord to awaken and get up in a manner similar to Sage ViswAmithra awakening Lord Raamachandra: *uttishTha naraSArduLa kartavyam daivamAahnikam*

AchArya RAmAnuja - Kanchi (Thanks: SrI P.R.SrInivAsan)

9) sushThu uditam

Srimath Azhagiya Singar reminds the Lord that the Sun has arisen and the sounds of the morning are well advanced like Andal (KeezhvAnam VeLLeRu yerumai siRu veedu mEyvaan paranthana kaaNn, VeLLi Yezhundhu ViyAzham uRangiRRu) and Thondaradippodi AzhwAr in His Thiruppalliyezucchi pAsurams (Kathiravan guNa disai Sikaram vanthaNainthAn, ghanaviruL ahanRathu,

Kaalayam pozhuthAi; Sudar oLi paranthana soozh disai yellAm, tunniya taarakai minnoLi surungi; pOyiRRu kangul pukunthathu pulari). HastigireeSa! tava SuprabhAtam!

After this first slokam, the Saareeraka SuprabhAtam starts earnestly with the infusion of the doctrines of Upanishads that are taken as PramANams in Saareeraka Saastram.

SLOKAM 2

हस्त्यद्रीशा त्वयेदं जगदखिलमभूत्सत्पुरा येन भूयो
भूयस्स्यामित्यवेक्ष्य प्रचुरमिदमभूर्यस्त्वमात्माखिलस्य ।
तादक्षत्वद्वियेदं सकलमिह यथा मृद्धिया मृन्मयं स्यात्
विज्ञातं हीति वेदे सुखशायित् समुत्तिष्ठ सुष्टु प्रभातम् ॥

ஹஸ்த्यத்ரீஶ த்வயேதம் ஜகத்கிலமபூத் ஸத் புரா யோ பூயோ
பூய: ஸ்யாமித்யவேகஷ்ய ப்ரசரமிதமழர்யஸ்த்வமாத்மா அகிலஸ்ய |
தாத்ருக்ஷத்வத்தியேதம் ஸகலமிஹ யதா ம்ருத்தியா ம்ருங்மயம் ஸ்யாத்
விஜ்ஞாதம் ஹீதி வேதே ஸைகஷயிதறி ஸமுத்திஷ்ட ஸைஷ்டு ப்ராபதம் ||
hasti adreeSa tvayEdam jagat akhilam abhUt sat purA yEna bhUyO
bhUya: syAm iti avEkshya pracuramidam abhU: ya: tvam AtmA akhilasya |
tAdrkshatvaddhiyedam sakalamiha yatha mrddhiyA mrnmayam syAt
vijn~Atam heeti vEdE sukhaSayita! samuttishTha sushsThu prabhAtam ||

பதவுரை

ஹே ஹஸ்தி அத்ரீஶ - நாகமலை நாயகனே!

புரா - முன்பு, (ப்ரளய காலத்தில்)

இதம் அகிலம் ஜகத் -இங்கு உலகமெல்லாம்

யோ த்வயா - எந்த உன்னால்

ஸத் அபூத் - ஸத் என்று சொல்லப்பட்டதாக ஆயிற்றோ

ய: த்வம் - யாதொரு நீ

பூய: - மறுபடியும்,

பூய: ஸ்யாம் - பஹௌக ஆகக்கடவேன்

இதி அவேசுஷ்ய - என்று ஸங்கல்பித்து

இதம் ப்ரசரம் அழு: - பஹௌவான உலகமாக ஆனாயோ

(யாதொரு நீ) அகிலஸ்ய ஆத்மா - எல்லா உலகத்துக்கும்
ஆத்மாவாக இருக்கிறாயோ,

யதா - எப்படி

இஹ -இவ்வுலகில்

ம்ருத்தியா - ம்ருத்தை (மண்ணை) யறிந்ததனால்

ஸகலம் ம்ருந்மயம் - ம்ருத்விகாரமான ஸகல பதார்த்தங்களும்

விஜ்ஞாதம் ஸ்யாத் - அறியப்பட்டதாக ஆகிறதோ

(அவ்விதமே) தாத்ருஷுத்வத்தியா - அப்படிப்பட்ட உன்னை அறிந்ததினால்

இதம் ஸகலம் விஜ்ஞாதம் ஸ்யாத் ஹி - அறியப்பட்டதாக ஆகுமன்றோ

இதி - என்று கூறும்

வேதே - வேதத்தில்

ஸௌக சயித - ஸௌகமாகக் கண்வளர்தருளுமவனே!

ஸௌஷ்டு ப்ராபதம் - நன்றாகப்பொழுது விடிந்தது

ஸமுத்திஷ்ட - திருப்பள்ளியெழுந்தருளவேண்டும்.

UPANISHADIC AND SRI BHASHYAM LINKS

The subject matter for discussion for this verse, is the sentences in
IkshatyadhiKaraNa, of the Brahma sUtrA-s.

In the Sad vidyA prakaraNa, the sixth chapter of ChAndogya, the following statements are considered to be the principle sentences (vishaya vakya-s),

सदेव सोम्येदमग्रे आसीत्

sadeva somya idamagre AsIta --ch. U 6-2-1

तदैक्षत बहु स्यां प्रजायेय

tadaikshata bahu syAm prajAyeya -- ch. U 6-2-3

एतदात्म्य इदं सर्वं तत्सत्यं स आत्मा तत्त्वमसि श्वेतकेतो

etadAtmya idam sarvam tatsat�am sa AtmA tattvamsi Svetaketo

--ch. U 6-8-7

स्तब्धोऽस्युत तमादेशमप्राक्ष्यः । येनाश्रुतं श्रुतं भवत्यमतं मतमविज्ञातं विज्ञातमिति

stabdhosi uta tamAdeSamaprAkshya: yenASrutam bhavati amatam

matamavij~nAtam vij~nAtamiti --ch. U 6-1-2, 3

यथासोम्यकेन मृत्पिण्डेन सर्वं मृन्मयं स्यात्

yathAsomya ekena mrtpiNDena sarvam mrnmayam syAt--ch. U 6-1-4

ch. U - chAndogya Upanishad

ADDITIONAL COMMENTS BY V.S:

In the previous slokam, Srimad Azhagia Singar addressed the Lord resting on the Milky Ocean of Acharya RaamAnuja Sri Sookthis, which are rooted in the PrasthAna trayams (Foundational Texts: Upanishads, Bhagavad Gita and the Brahma SUtraas).

Resting snugly on the bed of sutrAs - SrI Atthi Varadar kiDantha kOlam

In this second slokam, Srimad Azhagiya Singar addresses Hastigiriisan, who is resting happily in the bed of Srutis (Vedas and Upanishads). Upanishads are the concluding portions of the Vedas and are thus included among Srutis. Srimad Azhagiya Singar appeals to the Lord of Hasti Giri this way: "hasti adreeSa! vedE sukha Sayita bhagavan! sushThu prabhAtam, samuttishTha!". Oh Lord of Hasti Giri resting snugly in the bed of Srutis! Sun has arisen. Please awaken from Your comfortable sleep!

From this slokam on, Vedantic doctrines housed in Saareeraka Saastram are highlighted by Srimad Azhagiya Singar. The five major doctrines of Saareeraka Saastram are:

- Brahman, its nature and lakshanaNams (defining Characteristics)
- Jagath or Universe and its relationship to Brahman, "the ultimate metaphysical Reality"
- Jeevan, its svaroopam (true nature) and its unique relationship to Brahman
- The means (Saadana) to attain that Brahman and
- the supreme goal or the doctrine of Parama PurushArtha.

In this slokam Brahman's role at the time of PraLayam and the creation of the nAma-Roopa Prapancam thereafter is saluted. His presence as Sarva antharyAmi of cit and acit is next covered. Finally, the MalOla divya PaadukA sEvakar concludes by stating that the comprehension of the Brahman would lead to an understanding of every thing.

SLOKAM 3

आप्नोति ब्रह्मवित्तपरमथ गगनाद्यात्मनो भूतमात्मा

देहप्राणात्मभिन्नः प्रमदमय इहास्येष आत्मा न चान्यः ।

सैष त्विच्छन्बहुस्यामिति जगदसृजत्सोऽपरिच्छिन्मोदो

हीत्यत्रानन्दवड्यां सुखशायित समुत्तिष्ठ सुषु प्रभातम् ॥

ஆப்நோதி ப்ரஹ்மவித் தத் பரமத ககாத்யாத்மனோ பூதம் ஆத்மா
தேஹப்ராணாத்மபிங்கஃ ப்ரமதயஇஹாஸ்யேஷ ஆத்மா ந சாங்யः ।
ஸைஷத்விச்சங் பஹௌஸ்யாமிதி ஐகதஸ்ருஜத்ஸோபரிச்சிங்கமோதோ
ஹீத்யத்ராநந்தவல்லயாம் ஸௌகஷயித ஸமுத்திஷ்ட ஸௌஷ்டு ப்ரபாதம் ॥

*ApnOti brahmavit tat param atha gaganAdi AtmanO bhUtam AtmA
dehapraaNaaatmabhinna: pramadamaya iha asya yEsha AtmA na ca anya: |
sa: yEsha: tu iti ichan bahusyAm iti jagat asrjat sa: aparicchinnamOda:
hi iti atra AnandavallyAm sukhaSayita samuttishTha sushsThu - prabhAtam ||*

பதவுரை

ப்ரஹ்மவித் – ப்ரஹ்மத்தை அறிச்தவன்

தத் – அந்த

பரம் – பரப்ரஹ்மத்தை

அத – பிறகு (சர்வவியோககாலத்தில்)

ஆப்நோதி – அடைகிறான்

ஆத்மங: - ஆத்மாவான பரப்ரஹ்மத்தினிடமிருங்கு

ககநாதி - ஆகாஸம் முதலிய பஞ்சஸூதங்கள்

ஸுதம் - உண்டாயின,

ஆத்மா - அந்த ஆத்மா

தேஹப்ராணாத்மபிங்ங: - சரீரம், ப்ராணன், மனது, ஜீவன் இவற்றைக்காட்டிலும் வேறுபட்டவன்

ப்ரமதமய: - ஆனங்தமயன்

இஹ -இங்கு

அஸ்ய -இந்த ஆனங்தமயனுக்கு

ஏஷ: ஆத்மா -இவனே ஆத்மா

ந ச அங்ய: - வேறு ஆத்மா கிடையாது

ஸ: ஏஷ: து -இந்த ஆனங்தமயனான ஆத்மாவே

பஹ் ஸ்யாம்இதிஇச்சங் - பஹ்-வாக ஆகக்கடவேன் என்று ஸங்கல்பித்து

ஜகத் - உலகத்தை

அஸ்ருஜத் - ஸ்ருஷ்டத்தது

ஸ: - அவன்

அபரிச்சிங்ஙமோத: ஹி - அளவிடமுடியாத ஆனங்தமுடையவன் என்பது
ப்ரஸித்தம்

இதி அத்ர ஆனங்தவல்ஸ்யாம் - என்று கூறும் ஆனங்தவல்லியனும்
வேதபாகத்தில்

ஸௌகஶயித - ஸௌகமாகத் திருக்கண்வளர்தருஞும் வாரணாசலாதனே!

ஸௌஷ்டு ப்ரபாதம் - நன்றாகப்பொழுது விடிந்தது

ஸமுத்திஷ்ட - திருப்பள்ளியெழுங்தருளவேணும்.

MEANING BY SRI V. SATHAKOPAN (VS):

One who has comprehended the Iswara tatthvam (Supreme Brahman's svaroopam and svabhAvam) attains that Para Brahmam at the end of his earthly life. The Panca BhUthams arose from that Supreme Brahman. This Supreme Brahman is totally different from Jeevan, Manas, PrANan and body. One who overcomes the dehAtma-bramam is well on his way to become a mumukshu (one who is desirous of Moksham through upAya anushtAnam to gain Moksha siddhi). This Brahman is Anandamayan (form of bliss principle). He is His own AtmA. This Anandamaya AtmA desired to create this universe on its own accord (sankalpam). He willed to become many in pursuit of that sankalpam. It is well established that this Brahman has limitless bliss. This unmatched bliss principle is saluted in the Anandavalli bhAgam of the Taittireeya Upanishad of KrishNa Yajur Vedam.

Oh Lord of Hasti Giri resting joyously at Kaanchi in Your enjoyable bed of VedAs! The day has dawned already. Please arise from Your comfortable bed and bless us!

UPANISHADIC AND SRI BHASHYAM LINKS:

This verse refers to the Anandavalli chapter of taittrIya Upansishad which forms the topic of discussion in the AnandamayAdhikaraNa.

सोऽकामयत बहुस्यां प्रजायेयेति

sOkAmaya bahusyAm prajAyeyeti -- tait. Up 2-6-1

ब्रह्मविदप्रोति परम् । तस्माद्वा एतस्मात् विज्ञामयात् । अन्योऽन्तरं

आत्माऽनन्दमय.....तस्यैष एव शारीर आत्मा

brahmaividApnoti param tasmAdvA etas, At vij~nAmayAt,

"The Supreme Brahman!"

anyo antara Atma AnAndamaya...tasyaisha eva SaaRira Atma

--tait. Up 2-6-1

आकाशाद्वायुःष सोऽस्तुते सर्वन् सह । ब्रह्मणा विपश्चितेति

AkaaSaadvAyuh; sO astute sarvAn saha, brahmaNAvipaSciteti

-- tait. Up 2-1-2

ADDITIONAL COMMENTS BY V. SATHAKOPAN:

- 1) ApnOti brahmavit tat param

The reference here is to Anandavalli Vaakyams that describe the bliss principle as a lakshaNam of the Lord. Anandavalli is an abbreviation of BrahmAnandavalli, which is a very important section of the Upanishad for the VedAnthins providing definition for Brahman (its svaroopam/intrinsic nature and lakshaNams). Srimad Azhagiya Singar includes key passages from TaittirIya Upanishad in this SuprabhAtha slokam:

ब्रह्मविदाप्नोति परम् । तदेषाऽभ्युक्ता । सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्म । यो वेद निहितं गुहायां परमे
व्योमन् । सोऽश्रुते सर्वान् कामान् सह । ब्रह्मणा विपश्चिते ।

"brahmaividAपnOti param, tadEshAbyuktA, satyam jn~Anamanatam brahma, yO
veda nihitam guhAyAm paramE vyOman, sOSnutE sarvAn kAmAn saha,
brahmaNA vipaScitE" ---TaittirIyOpanishad: II.1

MEANING ACCORDING TO DR.N.S. ANANATHA RANGACHARYA (NSA) SWAMY:

"The knower (mediator) of Brahman attains the highest. This Rk is uttered about that Brahman. Brahman is True, Conscious and Infinite. He who knows Brahman hidden in the cavity of heart, enjoys in the supreme abode all the auspicious qualities of Brahman along with the all knowing Brahman".

2) bahusyAm iti jagat asrjat

The reference here is to the ChAndhOgyam passage(6.2.3): तदैक्षत बहु स्यां
प्रजाययेति (tadaikshata, bahu syAm prajAyAyEt....")

Meaning:

"तत् सत् - tat sat - (deliberated). May I become Many; May I be born". That Supreme Brahman with the name of सत् (sat) deliberated that it become the

infinite entities of sentient and nonsentient in the collective form of tejas, water and annam. The Supreme Brahman entered into tejas and water (*ap*) for the continuation of the creation into many forms. Here the SuprabhAtam is for the Lord resting comfortably in the ChAndOgya Mantram. The upanishadic theory of Cosmic evolution is elaborated further in taittireeya Upanishad. The evolution of the Jagath Srushti through the five basic elements (Panca BhUtAs) from Prakruthi (primordial matter). The process of creation up to the five elements (creation of the aggregate world) is known as Samashti Srushti. The next stage of creation is Vyashti Srushti, where the tangible universe (nAma Roopa Prapancam) is created. Brahman entering into created entities (anupraveSam) and controlling them as antharyAmi is saluted in taittirIya AraNyakam (III.29): "anta: pravishTa: SaaSTA janAnAm sarvAtmA".

SLOKAM 4

आदित्यान्तर्खान्तं कनकमयतनुस्तादशमश्रुकेशः

कप्यासांभोरुहाक्षो द्वरितत उदितो दृश्यते दिव्यरूपः ।

योऽसावक्षणीक्ष्यतेऽन्तः श्रुतिमयपुरुषो ब्रह्म तत्स्यरूपं

तद्यद्यस्येति वेदे सुखशायित समुत्तिष्ठ सुषु प्रभातम् ॥

ఆతిథ్యాంతర్ఖాన్తమ కనకమయతన్మంతాత్మరుశంమంగ్రుకోశః

కప్యాసాంబోరుహాక్షో తురితత ఉత్తితో త్తరుశ్యతే తింయర్పః ।

యః అసావక్షణీక్ష్యతే అంతః శ్రుతిమయపురుషో ప్రహమ్ తత్తతశ్యర్పమం

తత్యత ల్హి అస్యేతి వేతే సౌకశయిత సముత్తతిష్ట సౌష్టు ప్రపాతమ్ ||

Aditya anta: nakhAntam kanakamayatanu: tAdrSaSmaSrukeSa:

kapyAsa ambhoruhAksha: duritata uditO drSyatE divyaroopa: |

ya: asau akshNi Ikshyate anta: SrutimayapurushO brahma tat tasya roopam

tat yat hi asya iti vede sukhaSayita samuttishTha sushsThu prabhAtam ||

పతములై

ఆతిథ్య అంతః - సార్యమణ్టలశత్తుకుం

నకాంతమ - నకమ వారయిల్లుం

కనకమయతన్మః - తఙ్కమయమాన తిరుమెనియయితెయవనాయ

తాత్మరుశంమంగ్రుకోశః - అంబితమెయుంస శంమంగ్ర (మీచ) కూంతలు ఇవెకణిం ఉత్పాయవనాయ

కప్యాస అంబోరుహాక్షః - కప్యాసమాన తామర పోంర తిరుకుంకణిం

உடையவனாய்

துரிதத: - பாபத்திலிருந்து

உதித: - வெளிக்கிளம்பியவனாய்

திவ்யரூப: - அப்ராக்ருதமான திருமேனியையுடையவனாய்

த்ருஷ்யதே - எவன் காணப்படுகிறானோ

ய: அஸௌ - யாதொரு

ச்ருதி மய: - வேதமயமான புரஷன்

அகஷ்ணி அந்த: - கண்ணுக்குள்

ஈகஷ்யதே - பார்க்கப்படுகிறானோ

தத் - அந்த புரஷன்

ப்ரஹ்ம - ப்ரஹ்மமே

யத் - எந்த ரூபமானது

அஸ்ய - ஸௌர்யமண்டலத்துள்ளிருப்பவனுக்குள்ளதோ

தத் தஸ்ய ரூபம் ஹி - அந்த ஹரிண்மயத்வாதிருபமே கண்ணுக்குள் இருக்கும் புரஷனுக்கும்

இதி வேதே - என்கிற வேதத்தில்

ஸௌகஸ்யித - ஸௌகமாகத் திருக்கண்வளர்தருஞும் தேவாதிராஜனே!

ஸௌஷ்டு ப்ரபாதம் - நன்றாகப்பொழுது விடிந்துவிட்டது

ஸமுத்திஷ்ட - திருப்பள்ளியெழுங்தருளவேணும்.

MEANING BY VS:

Oh Lord sleeping joyously on the bed of Vedam! The Upanishad describes that inside the Soorya Mandalam, You have a golden form from the nails of Your toe

to the top of Your head (hair and crown as well as moustache). There You are visualized with beautiful eyes like a just blossomed lotus and totally devoid of any sins in Your aprAkruta, Suddha sathva ThirumEni. You as a Vedamaya Purushan of such golden form is the same Brahman seen inside the eyes (akshI Purushan) according to the Sruthi. Oh Kaanchi VaradarAja! Oh veda Purusha! Please awaken. The Sun has climbed well into the Eastern horizon now.

sadagopan.org

"Golden Form inside the Soorya mandalam"

UPANISHADIC AND SRI BHASHYAM LINKS:

This verse has the 'AntarAdhikaraNa' as its content

The sentences considered for the first two lines of the verse are as follows:

अथ य एषोऽन्तरादित्ये हिरण्मयः पुरुषो दृश्यते हिरण्यशमश्रुहिरण्यकेश

आ प्रणस्वात्सर्व एव सुवर्णः

atha ya eshO antarAditye hiraNmayah purushO drSyate

hiraNyaSmasrurhiraNyakeSa ApraNasvAtsarva eva suvarNah

--ch. U. 1-6-6

For the last two lines of the verse the following text from the upanishad is considered.

अथ य एषोऽन्तरक्षिणि पुरुषो दृश्यते सैवर्कत्सामष तदुक्थं तद् यजुःष

तद् ब्रह्म । तस्यैतस्य तदेव रूपं यद्मुष्य रूपम्

atha ya eshO antarakshiNi purushO drSyate saivarktatsAma;

taduktham tad yajuh; tad brahma tasyaitasya tadeva rUpam

yadmushya rUpam --ch. U. 1-7-5

ADDITIONAL COMMENTS BY V.S:

The Aditya hiraNmaya Purusha tattvam of ChAndhOgya Upanishad (1.6.6 and 1.6.7) are referred to here. Lord Varadarajan is saluted by these two mantras and an appeal is made for Him to awaken from His bed of Sruthis.

MEANING (DR. NSA SWAMY OF BANGALORE):

"Now this One, the golden Purusha, who is seen in the Aditya is having golden whiskers, golden hair and is fully golden beginning from the tip of the nails".

The commentators have explained that "HiraNmaya" means not golden in a

literary sense but RamaNeeya (the most beautiful). He is to be meditated as such. He is RamaNeeya Sarva avayava sundaran.

He has an aprAkrutha ThirumEni and has arisen over all sins or evils (sarvEbhyO pApmabhyu udita:, udEti ha vai sarvEbhyO pApmapya:) and who comprehends Him in this way also arises from all sins and evils. He has red eyes resembling that of a fully blossomed lotus (yAthA kapyAsam puNDarIkam yEva akshiNI). He is called "ut".

The full ChAndhOgya mantram housing these thoughts is:

तस्य यथा कप्यासं पुण्डरीकमेवमक्षिणी तस्योदिति नाम स एष सर्वेभ्यो

पाप्मभ्य उदित उदेति ह वै सर्वेभ्यो पाप्मभ्यः य एवं वेद

tasya yathA kapyAsam puNDarIkam yEvamakshiNI; tasyOditi nAma, Sa yEsha
sarvEbhyO pApmabhyu: udita; udEti ha vai sarvEbhyO pApmabhyu:
ya evam vEda -- ch. U. 1.6.7

AchArya RaamAnuja left his teacher, Yaadava PraakAsar, for providing the unacceptable meaning for "kapyAsam puNDarIkam evam akshiNi". RamAnuja explained "KapyAsam PuNDarIkam" as a fully blossomed lotus, which opens up with the touch of the rays of the Sun and which grows in deep waters.

The Supreme Brahman residing in the orbit of the Sun with a golden form and red eyes resembling that of Lotus is given the symbolic name of "ut" since it has risen over all sins and evil entities. AchArya Ramanuja has elaborated on the deeper meaning of this Vedic passage on the majestic PuNdariKa dalAmalAyatEkshaNan.

This suprabhAta slokam concludes that this golden Purushan with red lotus like eyes is the same one realized by akshayantargatha PurushOtthama

upAsanam (ChAndhOgyam: 1.7.5). The Purusha in the eye seen by the Yogis (akshi Purusha) is of the very form of that Aditya Purusha ("tasyaitasya tadEva rUpam, yadamushya rUpam.....yannAma tannAma"). The dhyAnam on the ParamAtman residing in the eye as well as inside Aditya manDalam gains all the aisvaryams in the world. The same Rks and sAmans can be addressed to both Aditya Purushan and akshi Purushan with equal effects.

SLOKAM 5

आकाशात्सर्वभूतान्यजनिषत् पुराऽकाशमेवापियन्ति

ज्यायानाकाश एभ्यः परमयनमपि ह्येष आकाश एव ।

इत्थं देदीप्यमानाकृतिरखिलजगत्कारणं मोक्षदाता

प्राप्यश्चेत्यविदे सुखशयित् समुत्तिष्ठ सुष्टु प्रभातम् ॥

ஆகாஶாத் ஸர்வபூதாங்யஜாநிஷத் புரா ஆகாஶமேவாபியங்தி

ஐயாயாகாகாஶ ஏப்யः பரமயங்மபி ஹ்யேஷ ஆகாஶ ஏவ ।

இத்தம் தேதீப்யமாடாக்ருதிரகிலஜகத்காரணம் மோக்ஷதாதா

ப்ராப்யக்சேத்யர்த்தவேதே ஸௌகங்யித! ஸமுத்திஷ்ட ஸௌஷ்டு ப்ரபாதம் ॥

AkaaSat sarva bhUtAni ajanishata purA AkaaSa yEva apiyanti

jyAyAn AkaaSa yEbhya: param ayanam api hi yEsha AkaaSa yEva |

ittham dedIpyamAna Akrti: akhila jagat kAraNam mOkshadAtA

prApya: ca: iti artha vede sukhaSayita! samuttishTha sushsThu prabhAtam ||

பதவுரை

புரா - முன்பு (ஸ்ரூஷ்டி காலத்ததில்)

ஸர்வபூதாஙி - சேதநாசேதநமகமான ஸர்வ ப்ரபஞ்சங்களும்

ஆகாஶாத் - ஆகாஶாத்தினிடமிருந்து

அஜாநிஷத் - உண்டாயின

ஆகாஶ ஏவ அபியங்தி - ஆகாஶாத்திலேயே லயமடைகின்றன

எப்ய: -இந்தப் பூதங்களைக் காட்டிலும்

ஆகாஸ: - ஆகாஸம்

ஜ்யாயாங் - மிகவும் உயர்ந்தது

ஏஷ: ஆகாஸ: ஏவ ஸி -இந்த ஆகாஸமே

பரம் அயங்ம் அபி - பரமப்ராப்யமாயிருக்கிறது

இத்தம் -இவ்விதம்

தேதீயப்மாங் ஆக்ருதி - மிகவும் ப்ராகாசிக்கிற ஸ்வரூபத்தையுடையவனும்

அகிலஜகத்காரணம் - எல்லா ஜகத்துக்கும் எல்லாவித
காரணமாக இருக்கிறவனும்

மோக்ஷதாதா - மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பனும்

ப்ராப்ய: ச - பரமப்ராப்யனுமாயிருக்கிறான்

இதி அர்த்த வேதே - என்னும் பொருளைத் தெரிவிக்கும் வேதத்தில் (ஸ்வயம் ப்ரகாசமான ஸ்வரூபம், மிக ஜ்வலிக்கும் திருமேனி இவையுடையவன், அகில ஜகத் காரணம், மோக்ஷத்தையளிப்பவன், பரமப்ராப்யன் என்னும் அர்த்தத்தை தெரிவிக்கக்கூடிய 'ஆகாஸத்தினிமிருந்து ஸர்வபூதங்களுமுன்டாகி அதிலியே ஸயமடைகின்றன. அந்த ஆகாஸமே எல்லாவற்றையும் விட உயர்ந்தது, அதுவே பராயணம்' என்ற சாந்தோக்ய ஸ்ருதியில்)

ஸௌகஷமித - ஸௌகமாகத் கண்வளர்தருஞும் ஹஸ்தீஸனே!

ஸௌஷ்டு ப்ரபாதம் - நன்கு பொழுது விடுந்தது

ஸமுத்திஷ்ட - திருப்பள்ளியேழுந்தருளாய்.

MEANING BY VS:

Oh Lord of Hastigiri! The morning is well advanced. Please awaken from Your comfortable bed of VedAs and bless us. Vedam instructs us that You are the Svayam JyOti of dazzling brilliance and You are the root cause of all creation.

"Swayam Jothi!"

You are the Ultimate and Supreme Goal. Vedam salutes You as the creator of all the sentient and insentient of this Prapancam from AkAsam. All these created beings reach their layam in AkAsam at the end. They merge in You at the time of dissolution. AkAsam is therefore superior to the others (chEtanams and achEtanams). ChAndOgya Upanishad points out that this AkAsam is the supreme principle of upAsanA. This AkAsa is You, the Brahman originate from AkAsa and merge in AkAsa. Therefore AkAsa is the Supreme goal and worthy of parAyaNam (ChandOgyam: 1.9.1):

सर्वाणि ह वा इमानि भूतान्याकाशादेव समुत्पद्यन्त आकाशं

प्रत्यस्तं यन्त्याकाशो ह्यैवैभ्योज्यायानाकाशः परायणम्

sarvANI ha vA imANI bhUTAnyAkASAdEva samutpadyantE; AkASam pratyastam yantri; AkAsO hi yevaibhyOjyAyAn; AkASA: parAyaNam

MEANING AND COMMENTS FOR ABOVE BY DR.NSA SWAMY:

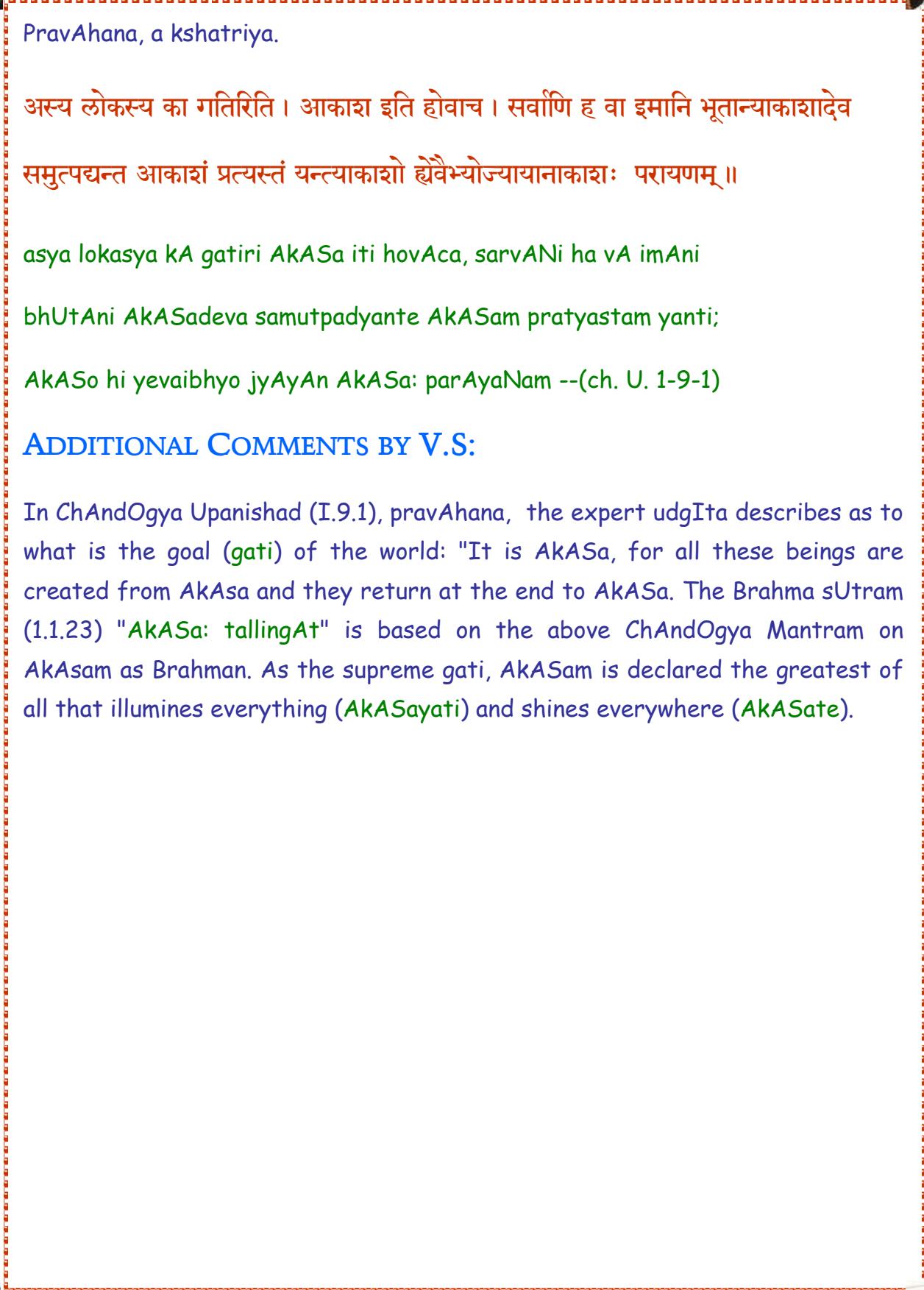
"All these beings moving and nonmoving originate from AkAsa itself and they merge in AkAsa. It is verily, AkAsa alone that is greater than all these. AkAsa is the Supreme goal".

We have to remember that AkAsa sabdam here does not mean the element of ether but Brahman. It (Brahman) is declared as being the greatest of all these (chEtanAchEtanams) because of its infinite auspicious attributes and inherent superiority.

UPANISHADIC AND SRI BHASHYAM LINKS:

The verse is based on the AkASadhikaraNa. The first two lines form the pUrvapkasha while the last two refers to the final veiw (siddhAnta).

The text considered in this adhikaraNa is as follows. It is in the form of discussion about Brahman between the two, Saalavatya, a brahmin and

PravAhana, a kshatriya.

अस्य लोकस्य का गतिरिति । आकाश इति होवाच । सर्वाणि ह वा इमानि भूतान्याकाशादेव
समुत्पद्यन्त आकाशं प्रत्यस्तं यन्त्याकाशो ह्यैवभ्योज्यायानाकाशः परायणम् ॥

asya lokasya kA gatiri AkASa iti hovAca, sarvANi ha vA imAni
bhUtAni AkASadeva samutpadyante AkASam pratyastam yanti;
AkASo hi yevaibhyo jyAyAn AkASa: parAyaNam --(ch. U. 1-9-1)

ADDITIONAL COMMENTS BY V.S:

In ChAndOgya Upanishad (I.9.1), pravAhana, the expert udgIta describes as to what is the goal (*gati*) of the world: "It is AkASa, for all these beings are created from AkAsa and they return at the end to AkASa. The Brahma sUtram (1.1.23) "AkASa: tallingAt" is based on the above ChAndOgya Mantram on AkASam as Brahman. As the supreme gati, AkASam is declared the greatest of all that illuminates everything (AkASayati) and shines everywhere (AkASate).

SLOKAM 6

प्राणं सर्वाणि भूतान्यभिसमुपविशन्त्येनमभ्युजिहीते

सर्वं प्रस्तावमेषाद्यनुसरति परा देवतेत्यत्र वेदे ।

प्राणाधीनस्थितित्वेऽप्यखिलचिदचिदां काष्ठलोष्टेष्वभावात्

त्वद्भूमैकान्तभावे सुखशायित समुत्तिष्ठ सुष्ठु प्रभातम् ॥

प्रराणम् शर्ववाणी पृथगाति अपिसमुपविशन्ति एनमप्यज्जिहीते
शर्वम् प्रस्तावमेषाद्यनुसरति परा तेवतेत्यत्र वेते ।
प्रराणात्मैनस्तीतित्वेऽप्यखिलचिदचिदां काष्ठलोष्टेष्वभावात्
त्वद्भूमैकान्तभावे सुखशायित समुत्तिष्ठ सुष्ठु प्रभातम् ॥

praaNam sarvaaNi bhUtaNi abhisamupaviSanti yEnam abhi ujjihete
sarvam prastAvam yEshA hi anusarati parA devatetyatra vede |

praaNadInasthititve api akhila cidacidAm kAshThalOshTheshu abhAvAt
tvat bhUmA yEkAntabhaVe sukhaSayita samuttishTha sushsThu prabhAtam ||

பதவுரை

அகில சித்சிதாம் - எல்லா சேதனாசேதனங்களுக்கும்

ப்ரராணாத்மைஸ்திதித்வே அபி - முக்யப்ராணவாயுவுக்கு அதீநமாங
ஸ்திதியிருங்தாலும்

காஷ்டாலோஷ்டேஷு - கட்டை, கல் இவைகளில்

அபாவாத் - ப்ரராணாத்மாங ஸ்திதி இல்லாமையால்

த்வத் யுமா ஏகாங்தபாவே-தேவரீருடைய மஹிமை ஒன்றிலேயே

நோக்கமான அபிப்ராயத்தையுடைய (இது 'வேதே' என்பதற்கு விசேஷணம்)

ஸர்வாணி பூதாடி – எல்லா ப்ராணிகளும்

ப்ராணம் அபி – ப்ராணைக் குறித்து

(ப்ராணனிடம்) ஸமுபவிஶங்தி – ஜக்யமாய்ச் செல்லுகின்றன (ஸயமடைகின்றன)

ஏங் அபி உஜ்ஜிலீதே – இந்த ப்ராணனிடமிருந்து வெளிவருகின்றன

ஏஷா – இந்த

பராதேவதா – பரதேவதையானது

ஸர்வம் ப்ரஸ்தாவம் – எல்லா ப்ரஸ்தாவபக்தியையும்

அநுஸரதி ஹி – அநுஸரித்திருக்கின்றதன்றோ

இதி அத்ர வேதே – என்கிறஇந்த வேதத்தில்

ஸௌகஷயித ஸமுத்திஷ்ட ஸௌஷ்டு ப்ரபாதம் – ஸௌகமாகத் கண் வளர்தருஞும் ஹஸ்தீஸனே, திருப்பள்ளி எழுந்தருளவேணும். நன்கு பொழுது விடிச்தது.

MEANING BY VS:

All the sentient and the insentient are under the control of mukhya PrANan for their existence. The insentient like stone and wood do not have PrANA vAyu to hold to as their AdAram. Hence they rest and depend on Your glories alone. All sentient reach their layam (merger) in PrANan and arise out of it. That deity of PrANA connected with PrastAva, the hymn of sAma Veda, ParamAtman is Yourself. Oh Lord sleeping comfortably in the bed of Vedams! The day has advanced. Please awaken!

UPANISHADIC AND SRI BHASHYAM LINKS:

This verse has its theme in the PraaNaaadhikaraNa.

सर्वाणि ह वा इमानि भूतानि प्राणमेवाभिसंविशन्ति

प्राणमन्युज्जिहते सैषा देवता प्रस्तावमन्वायत्ता ॥

sarvAni ha vA imAni bhUtaNi prAnamevabhisamviSanti; prAnamabhyujihate;
saishA devatA prastAvamanvAyatta; (Ch.U. 1-11-5).

This adhikaraNa is an extension of the previous AkASadhikaraNa (atidesam).

ADDITIONAL COMMENTS BY V.S:

Regarding PrANA as Brahman, ChAndOgya Upanishad declares (Ch. 1.11.5): "The PrANA is that deity. For all these beings merge in the PrANA alone and from PrANA alone they depart. This is the deity which belongs to the PrastAv". PrANA here as a deity denotes Brahman. Only Brahman can be responsible as the Jagat srushti kAraNam and Jagat SamhAram. Hence PrANA is not vital breath but it is Brahman. As AchArya Ramanuja points out in VedAnta SutrA, "ata eva prANA:". This PrANA sustains all life (prANayati sarvAni bhUtaNI) and therefore it is Brahman.

SLOKAM 7

यत् ज्योतिर्दीप्यते द्योः परमिह पुरुषेऽन्तःस्थितज्योतिरेतद्

इत्युक्तासीमदीसिः परमपुरुष एवेति निर्णीतिदक्षे ।

पादो विश्वानि भूतान्यमृतमिह दिवीतोऽवशिष्टा त्रिपादी-

त्यर्थे छन्दोगवेदे सुखशायित समुत्तिष्ठ सुषु प्रभातम् ॥

यत् ज्येयोतीः तीप्यते त्येयोः परमिह पुरुषे अन्तःस्थित-ज्येयोतीरेतत्त
इत्युक्तं तासीमदीप्तीः परमपुरुष एवेति निर्णीती तदेषु ।
पात्रो विश्वानि पृथान्यमृतमिह तीव्रेतोवशिष्टा त्रिपादा
इती अर्तते चन्द्रोक्तवेते सौकर्यायित समुत्तिष्ठ लौकिकं प्रपातम् ॥

yat jyoti: deepyate dyO: param iha purushE anta:sthita jyoti: yEtat

iti ukta aseema deepti: paramapurusha yEva iti nirNeeti dakshE |

pAdO viSvAni bhUtani amrtamiha diveetO avaSishTaa tripAdA

iti arthe chandOgavede sukhaSayita samuttishTha sushsThu prabhAtam ||

पतवुரा

यत् ज्येयोतीः - यात्रारु ज्येयोतीस्सानतु

त्येयोःपरम् - अप्राकृतमान तीव्र्यतेचत्तुकंकु मेलं

तीप्यते - विळङ्गकीरतेऽ

एतत् - अतुवे

इह पुरुष - इन्त पुरुषनिटम्

அந்தः ஸ்தித ஜ்யோதி: - உள்ளிருக்கும் ஜ்யோதிஸ்

இதி - என்று

உக்த அஸீம தீப்தி: - சொல்லப்பட்ட எல்லையற்ற ப்ரகாசத்தையடையவன்

பரம புருஷ: ஏவழூதி - பரமபுருஷன் தான் என்று

நீர்ண்திதஹே - தீர்மானம் பண்ணுவதில் ஸமர்த்தமான (இது சாந்தோக்யவேதே என்பதற்கு விசேஷணம்)

விஶ்வாநி பூதாநி - ஸமஸ்தபூதங்களும்

பாத: - ஓர் அம்சம்

இத: -இதைவிட

அவளிஷ்டத்ரிபாதா - பாக்கி முன்று அம்சங்கள்

இஹ திவி -இந்தபூர்வைவகுண்டத்தில்

அம்ருதம் - நித்யங்களாகஇருக்கின்றன

இதி அர்த்தே - என்னும் அர்த்தமுள்ள

சாந்தோகவேதே - ஸாமர்களுடைய வேதமான சாந்தோக்யத்தில்

ஸௌகஷயித - ஸௌகமாகத் கண் வளரும் ஹஸ்தீஶனே!

ஸமுத்திஷ்ட - திருப்பள்ளியெழுந்தருளவேணும்

ஸௌஷ்டு ப்ரபாதம் - நன்கு பொழுது விடிந்தது.

UPANISHADIC AND SRI BHASHYAM LINKS:

This verse has its theme, as the topics discussed in the "JyotiradhikaraNa" of the BrahmasUtra-s.

The text taken up for discussion in this "JyotiradhikaraNam" is as follows.

"Jyothi of Jyothi!"

अथ यदतः परो दिवो ज्योतिर्दीप्ते विश्वतः पृष्ठेषु सर्वतः

पृष्ठेष्वनूत्तमेषूत्तमेषु लोकेषु इदं वाव तत् यदिदमस्मिन्नन्तः पुरुषे ज्योतिः ॥

atha yadata: paro divo jyotirdIpyate viSvata: prshTheshu sarvata:
 prshTheshvainUttameshUttameshhu lokeshU idam vAva tat
 yadidamasminnanta: purushe jyoti: || (Ch. U 3-13-7)

पादोऽस्य सर्वा भूतानि त्रिपादस्यामृतं दिवि ॥

pAdoasya sarvA bhUtAni tripAdasyAmrtam divI || (ch. U 3-12-6)

ADDITIONAL COMMENTS BY VS:

In chAndhOgyam (3.13.7), "jyOtir-brahmOpASanam" and the Brahma sUtram (1.1.25) "jyOtis-caranAbhidhAnAT" deal with the subject of JyOtis as Brahman.

ChAndhOgyam passage states: "Now that light which shines above this heaven, higher than everything in the highest worlds beyond which there are no other worlds, that is the same light which is within man (anta: purushE jyoti:). This is the perception of that".

It has to be understood that this JyOti is not the luminescence of the Sun or other bodies but it denotes Brahman. That same jyOti resides in one's heart lotus as antaryAmi Brahman. This is the jyOti connected with the nitya vibhuti (tripAd), the highest domain. It confers luminescence for all luminary bodies. MunDaka Upanishad salutes this JyOti of JyOti as: "tamEva bhAntam anubhAti sarvam tasya bhAsA sarvam idam vibhAti" ("Him the shining One, everything shines after, by this light all this is lit").

SLOKAM 8

प्राणः प्रज्ञात्मभूतस्तमिमममृतमायुश्च मामित्युपास्वे

त्युक्तः प्राणेन्द्ररूपः परमपुरुष एवेति निर्णीतिदक्षे ।

सैषः प्राणः प्रजानन्नमृतमजर आनन्द इत्यन्तरात्मा

साधारण्याथेवेदे सुखशयित समुत्तिष्ठ सुषुप्रभातम् ॥

प्राणः प्रज्ञात्मभूतस्तमिमममृतमायुच्च मामित्युपास्वे-

त्युक्तं प्राणेन्तर्ग्रुपः परमपुरुष एवेति निर्णीतिदक्षे ।

त्युक्तः प्राणः प्रज्ञात्मभूतस्तमिमममृतमजर आनन्द इत्यन्तरात्मा

सैषः प्राणः प्रज्ञात्मभूतस्तमिमममृतमजर आनन्द इत्यन्तरात्मा

प्राणः praaNa: prajn~AtmabhUta: tam imam amrtam AyuSca mAm iti upAsva

त्युक्तः प्राणेन्द्ररूपः paramapurusha yEva iti nirNeetidakshe |

सैषः प्राणः प्रज्ञानमृतमजर आनन्द इत्यन्तरात्मा

सैषः प्राणः प्रज्ञानमृतमजर आनन्द इत्यन्तरात्मा

पதவுரை

प्राणः - प्राणेन्न (நான்)

प्रज्ञात्मभूतः - ज्ञानेन्वरुपनान् ज्ञिवात्मा

(நான்) तम्मिमम् माम् - अच्छाइच्छ ऎன்னை

अमरुतम् - अमरुतम् ऎன்றுम्

आयुः चैति - आयुस् ऎன்றுम्

உபாஸ்வ - உபாஸிப்பாயாக

இதி உக்த: - என்று சொல்லப்பட்டவன்

ப்ராணைஇந்தர்ரூப: - ப்ராணையும் இந்தர்னையும் சர்ரமாகவுடைய

பரமபுரஷ: ஏவதீ - பரமபுரஷன்தான் என்று

நிர்ண்திதஷே - நிச்சயிப்பதற்கு ஸமர்த்தமான

கைஸூப்ராண: - அந்த ப்ராணன் என்று சொல்லப்பட்டவனும்

ப்ராஜாங் - அறிகிறவனான ஜீவனும்

(இந்தரனும்) அம்ருதம் - மரணமில்லாதவன்

அஜர: - ஜரையில்லாதவன்

ஆங்த: - ஆங்தமாயிருப்பவன்

இதி - என்று

அந்தராத்ம அஸாதாரண்ய அர்த்த வேதே - அந்தர்யாமியான பரமாத்மாவுக்கு அஸாதாரணமான தன்மையையுடைய அர்த்தத்தைச் சொல்லும் வேதத்தில்

ஸௌகஷயித - ஸௌகமாகத் கண்வளர்தருஞும் பேரருளானனே!

ஸௌஷ்டுப்ரபாதம் - நன்கு பொழுது விடிந்தது

ஸமுத்திஷ்ட - திருப்பள்ளியெழுந்தருளாய்.

MEANING BY VS:

Oh Lord resting comfortably in Your bed of VedAs, which gives the meanings of the unique antaryAmi Brahman! Dawn is well advanced. Please awaken and bless us! Here the nature of Brahman as upAsya and the Jeevan as upAsakA is discussed. Brahman here is antaryAmi Brahman residing in the heart lotus. This Brahman is smaller than the smallest and larger than the largest and is the inner controller of the Jeevan; thus the jeevan and the Brahman are different. Brahman is of the eternal nature for the eternal jeevan to meditate on and

comprehend it as Aayus, PrANan and nectar. VedAs give these unique interpretation (asAdharaNam) to the indwelling Brahman and contrasts it with the Jeevan.

"The indwelling Brahman"
(Thanks:www.srirangapnakajam.com)

UPANISHADIC AND SRI BHASHYAM LINKS:

This verse is based on the 'IndrapraaNaaadhikaraNam'(1-1-11) and KaushItaIki brahhmNam 3-24.

स होवाच मामेव विजानीहि ऐतदेवाहं मनुष्याय हिततमं मन्ये हित

sa hovAca mAmeva vijAnI hi yEtadevAham manushyAya hitatamam

manye ita (Kau. Br. 3-8)

प्राणोऽस्मि प्रज्ञात्मा तं मामायुरमृत मित्युपास्व

परअन्व सम्पराज्ञनअतमअ ताम मअमअयुरामरता मतियुपअसवा

--Kau. Br. 3-24

Kau. Br - KaushItaki BrAhmaNopanishad

ADDITIONAL COMMENTS BY VS:

Brahman is the object of attainment (PrApya) and the jeevan is the one who attains it (PrAptA) through sAdanA (upAsanA). Sandilya vidhyA of ChAndOgyam clearly establishes the non-identity of the Brahman and the Jeevan. Related Brahma sUtra concludes that the Jeevan attains Brahman after departing from the body.

SLOKAM 9

सर्वं ब्रह्मेदमेतज्जनिलयभृतिकृद्धीत्युपासीत शान्तः

ब्रह्मे तत् प्राणदेहं हृदयमयमथाकाशरूपादिभूम् ।

इत्थं सर्वत्र लोके तनुभृदवगतं ब्रह्म लक्ष्मीश एवे-

त्येतां शाण्डिल्यविद्यां अधिशायित रमाश्लिष्ट सुषुप्रभातम् ॥

सर्वम् प्ररह्ममितम् एतत् ज्ञानिलयपर्गुतीकरुत् हर्षिती उपासीत शोन्तः

प्ररह्मम् एतत् प्रराणत्तेहम् हर्षितयमयम् अत आकाशरूपातीप्रम् ।

इत्तम् सर्वत्तर लोके तनुपर्गुतवक्तव्यम् प्ररह्मम् लक्ष्मीश एवेति

एताम् शोन्तिल्यविद्याम् अतिशियित रमाश्लिष्ट शौष्ठुप्रपातम् ॥

sarvam brahma idam yEtat jalanilayabhrtekrt hi iti upAseeta Saanta:

brahma yEtat praaNadeham hrdayamayam atha AakaaSa- roopAdibhUma |

ittham sarvatra loke tanubhrdavagatam brahma laskmeeSa yEveti

yEtAm SaaNdilyavydYAm adhiSayita ramaaShliShTa sushThu prabhAtam ||

பதவுரை

இதம் -இந்த உலகம்

ஸர்வம் - அத்தனையும்

ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மாத்மகம்

एतत् -இந்த ப்ரம்மமே

ज्ञानिलयपर्गुतीकरुत् हर्षि - உலகத்தைப் படைத்துக் காத்து
அழிக்கவல்லதல்லவா?

இதி -இவ்வாறு

ஸாந்த: - ஸாந்தியைப் பெற்றவனாய்

உபாஸீத: - த்யானித்தல் வேண்டும்

அத: - மேலும்

ஏதத் ப்ரஹ்ம: -இந்த ப்ரம்மம்

ப்ராணதேஹம்: - ப்ராணவாயுவையும் தனக்கு தேஹமாய்க் கொண்டதும்

ஹ்ருதயமயம்: - தூயஹ்ருதயம் படைத்தவராலறியத்தக்கதும்

ஆகாஶஞ்சுபாதியும்: - ஆகாஶம் முதலியவைகளை தன் பெருமைக்கு அறிகுறியாகக் கொண்டதும் (ஆகும்)

இத்தம் -இவ்விதம்

ஸர்வத்ர லோகே: - எல்லா உலகத்துப் பொருள்களிடத்தும்

தநுப்ருதவகதம்: - 'ஆத்மாவாக உறைபவனின்' என்றோதப்பட்ட

ப்ரஹ்ம: - 'ஸர்வம் கலுஇதம் ப்ரஹ்ம' என்றவிடத்து ப்ரம்மஸப்தத்தின் பொருளானது

ஸகஷ்மீஸ ஏவ: -ஸ்ரீநிவாஸனே

இதி ஏதாம்: - என்று கூறும்

ஸாண்டில்யவித்யாம்: -இப்பேருள்ளவரால் உபதேசிக்கப் பெற்ற பக்திமார்க்கத்தை வெளியிடும் சாந்தோக்யபாஷிஷத் ப்ரகரணத்தில்

அதிஶியித: - உள்ளுரைப் பொருளாய் கண் வளர்ந்தருஞ்சிற

ரமாஶ்லிஷ்ட: - பெரிய பிராட்டியாராகிய பொற்கொடியால் தழுவப்பெற்ற பேருளாளனே!

ஸாஷ்டுப்ரபாதம்: - நன்கு பொழுது விடுந்திட்டது.

"The Brahman embraced by the golden creeper!"
 SrI PerarulAlan and SrI Perundevi thAyAr serthi sevai
 (Thanks: SrI Senthil)

MEANING BY VS:

"All this is verily Brahman" (*sarvam khalvidam brahma*); this universe is pervaded by Brahman form inside and outside is the way to meditate in a tranquil state to attain success in the *sAdana*. The meditation upon Brahman as taught by Sandilya is evoked here. A upAsakan should meditate with conviction and in a tranquil state of mind (*tajjalAni Saanta upAsIta*) on the entire universe being BrahmAtmakam. The meaning of the Brahman understood as "*sarvam khalvidam brahma tajjalAniti*" is Lord SrinivAsan, the Emperor of cEtanAcEtanams. He is the inner meaning of the Saandilya VidhyA. This Brahman is embraced by the golden creeper, MahA Devi at Kaanchi as VaradarAjan. Appeal is made by Srimad Azhagiya singar to the Lord of Kaanchi to awaken from His snug bed of VedAs since the day break is well advanced.

UPANISHADIC AND SRI BHASHYAM LINKS:

This verse has its content from ' sarvatra prasiddhyAdhikaraNa' (1-2-1) which is the first adhikaraNa of the second pAda of the first chapter of Brahma-sUtra.

Here a text in SaNDilya VidhyA in ChAndogya is taken for consideration. The text is

सर्वं खल्विदं ब्रह्म तज्जलानिति शान्त उपासीत

sarvam khalvidam tajjalAniti SAnta upAsIta --(ch. U 3-14.1)

ADDITIONAL COMMENTS BY VS:

This slokam is derived from Brahma sUtra 1.2.1 known as "sarvatra prasiddhOpadeSaat" and the famous MahA Vaakyam from ChAndOgya: "sarvam khalvidam brahma tajjalAniti Saanta upAsIta (3.14.1). This sUtra asserts that Brahman is the object of the meditation prescribed, for qualities like "consisting of the mind" etc which denote only the Brahman in VedAnta texts. This PrANA of PrANAs meditated on calmly is Brahman and not jeevan. The counsel for meditation is to invoke Brahman alone "because the entire world originates, ends and exists in it (tajjalAn)".

SLOKAM 10

ब्रह्मक्षत्रौदनोक्तया निखिलविलयकृत् मृष्टमृत्युपदंशः

दुर्दर्शो गूढहार्दः स्वविषयरुचिदः शोकहत्यै ह्युपास्यः ।

यष्टां सेतुरेषोऽभयमिह भविनां अधवपारस्वधामा

विष्णुहैविति वेदे सुखशायित समुत्तिष्ठ सुषु प्रभातम् ॥

प्ररह्ममृष्टर ओत्तेनोक्त्या निकिलविलयकंरुत्त मंरुष्ट मंरुत्यु उपतम्शः
 तुर्पत्तर्सः कुट्टहार्दः लवविषयरुचितः शोकहत्यै उपास्यः ।
 यष्टंरुज्जाम् लेतुः एषः अपयमंरुह पवित्राम् अत्वपारस्वतामा
 विष्णुः लृ एवलृति वेते लोकशयित समुत्तिष्ठ लोष्टु प्ररपातम् ॥
brahmakshatra OdanOktyA nikhilavilayakrt mrushTa mrtyu upadamSa:
durdarSa: gUDhahArda: svavishayarucida: Soka hatyai: upAsya: |
yashTroNaam setu: yEsha: abhayam iha bhavinAm adhvapArasvadhamA
vishNu: hi yEva iti vede sukhaSayita samuttishTha sushsThu prabhAtam ||

பதவுரை

प्ररह्ममृष्टर - मुतल் வர்ணத்தவரையும்,இரண்டாம் வர்ணத்தவரையும்

ओत्तेनोक्त्या - ப்ரம்மத்திற்கு உண்ணும் சோறாக ரூபணம் செய்து
 ஓதிஇருப்பதாலே

निकिलविलयकंरुत्त - (அவ்வோதத்தின் கருத்தையொட்டி ப்ரளயாபத்தில்) அகில
 சராசரங்களையும் தன் வயிற்றில் வைத்து ரக்ஷிப்பவனாக நிர்ணயிக்கப்பட்டவனாயும்

मंरुष्ट - (उण्णनुम் சோற்றுக்குத் தக்கபட) போதுமான

ம்ருத்யு - நமனையும்

உபதம்ஶ: - நல்ல ஊறுகாய் என்னலாம்படி எடுத்துச் சுவைப்பவனாயும்

துர்தர்ஷ: - ஊனக்கண் கொண்டுப் பார்க்கிறோதவனாயும்

கூடலூர்த: - கர்மவினை வேலியினால் மறைக்கப்பட்ட ஹ்ருதய குஹா வாளியான அந்தர்யாமியாயும்

ஸ்வவிஷயருசித: - தன்விஷயமான வேட்கையை வேண்டியவர்களுக்கு வழங்குமவனாயும்

ஶோகஹத்தை - ஸம்ஸாரதாபம் எல்லாம் தீர்

உபாஸ்ய: - உபாளிக்கத்தக்கவனாயும்

யஷ்ட்ருணாம் - யாகம் செய்து ஆராதிக்குமவர்களுக்கு

ஸேது: - வேண்டின வரம் தர வல்லவனாயும்

இஹ -இங்கு

பவிசாம் - பிறவிக் கடலில் நீஞ்துவார்க்கு

அபயம் - (பாரம்) பயமற்ற உறுதியான கரை போன்றவனாயும்

அத்வ - பிறப்பாகிற பெரு வழிச் சாலைக்கு

பார - அக்கரை பட்டணமாயமைஞ்துள்ள

ஸ்வதாமா - தன் திருநாட்டை உடையவனுமான

ஏஷ: -இவன்

விஷ்ணு: ஏவ ஸி -ஸ்ரீமங்நாராயணனேயல்லவா?

இதி - என்று கூறும்

வேதே - கடோபாநிஷத்தில்

ஸௌகஷயித - பாங்காய் கண் வளர்ந்தருளும் பெருமானே

ஸமுத்திஷ்ட - அறிவுற்று எழுந்தருளவேணும்

ஸௌஷ்டு - நன்கு

ப்ரபாதம் - பொழுது புலர்ந்தது என்றவாறு.

UPANISHADIC AND SRI BHASHYAM LINKS:

The verse is based on the subject matter dealt with in the "atradhikaraNa".

The principle text dealt with is

यस्य ब्रह्म च क्षत्रं च उभे भवत ओदनः ।

मृत्युर्यस्योपसेचनं क इत्था वेद यत्र सः

yasya brahma ca kshatram ca ubhe bhvata Odana: |

mrturyasyOpasecanam ka itthA veda yatra sa: ||

--KaThOpansihad 2.25

MEANING AND COMMENTS BY VS:

Oh Lord Sriman nArAyaNa saluted by KaThopanishad as the Superlord for whom the entire universe consisting of all forms of movables (Brahma) and immovable (**kshatra**) are food (**Odanam**) and death is the pickle (**upadamSa:**) to enjoy that dinner. The commentator, Sri RanganAtha Muni points out that the person saluted by this mantra is the enjoyer of Brahma (cEtanams) and acEtanams (**kshatra**) and for whom death (**mrtyu**) is not an obstructor. That person is Brahman with "infinite and inscrutable attributes". This Brahman eats is a reference to His reabsorbing of the whole universe that He created. Jeevan (individual soul) is incapable of performing this great feat. Therefore, the eater is Brahman (Brahma sUtram: 1.2.9: attA carAcaragrahaNAt). Some of the infinite attributes of Brahman is saluted here:

- **durdarSa:** (can not be seen by our physical eyes),

"yashTroNAm setu: "

- *gUDahArda*: (antaryAmi of our heart lotus hidden behind the fence of our KarmAs),
- *sva-vishaya rucida*: (One who gives Himself as a present to those who hunger to experience Him),
- *SOka hatyai*: *upAsya*: (the object of meditation by those who wish to destroy the sorrows of samsAram),
- *yashTrooNAm setu*: (grantor of boons, the VaradarAjan, for those who worship Him thru Yajn~ams),
- *iha bhavinAm abhayam* (the firm fear remover for those who struggle in the ocean of samsAram),
- *adhvapAra svadhAmA* (the end post of the long road of births due to karmas).

The poet now asks a rhetorical question:

Is it not this ParamAtma, Sriman nArAyaNan and answers Yes, indeed it is the Supreme Soul. The poet now reminds the Lord that it is time to awaken from His comfortable bed of Adhi Seshan and bless the world since the day is well advanced.

SLOKAM 11

अक्ष्याधारो य ईक्ष्यः पुरुष इह स आत्मेति होवाच चैतत्

ब्रह्मेत्याकारवेदेऽमृतमभयमयं वामनिर्भासनिश्च ।

संयद्वामश्च चक्षुः स्थितिनियमनवान् ब्रह्मकं ब्रह्मखंचेति

उक्त्या त्वय्येव सक्ते सुखशयित समुत्तिष्ठ सुष्टु प्रभातम् ॥

अक्ष्याधारः याक्ष्यः पुरुषोऽहम् स आत्मेति होवाच ईतत्तं
प्ररूप्मृत्याकारवेदेऽ अम्रुतम् अपयम् अयम् वामनिः पामनिः स ।
सम्यद्वामः स चक्षुः संतीती नियमनवान् प्ररूप्मकम् प्ररूप्मकम् सृष्टि
उक्त्या त्वय्येव सक्तेऽहम् लोकशयित समुत्तीष्ट लोष्टुप्रभातम् ॥

akshyAdhAra: ya eekshya: purusha iha sa Aatmeti ha uvAca ca yEtat
brahma iti AakAravede amrtam abhayam ayam vAmani: bhAmani: ca |
samyadvAma: ca cakshu: stiti niyamanavAn brahmakam brahmakham ca iti
uktyA tvayi yEva sakte sukhaSayita samuttishTha sushThuprabhAtam ||

பதவுரை

அயம் -இவன்

அம்ருதம் - அமுதமெனஇனிக்கும் தன்மையன்

அபயம் - துன்பம் கலவாதவன்

வாமனி: - விரும்பத்தக்க பலகுணங்களை தமர்க்குக் கொடுப்பவன்

பாமனி: - தேஜோமயமான திவ்ய திருமேனி படைத்தவன்

ஸம்யத்வாம: - தன்னிடத்தும் விரும்பத்தக்க பல கல்யாணகுணங்கள் கொண்டவன்

சகூ: ஸ்திதி நியமாவாக் - எப்கும் போல், கண்ணிலும் தங்கி அதை அதன் செயலில் செலுத்துபவன்

கம் (க்) ப்ரஹ்ம - ஸௌகமயமான ப்ரம்மம்

கம் (க்) ப்ரஹ்ம - ஆகாயம் போல் அளவிறந்த ப்ரம்மம்

இதி உக்த்யா -என்று முறையிடுவதாலே

த்வயி ஏவ -உன்னிடத்திலேயே

ஸக்தே - கருத்து கொண்ட

(இதற்கு மேல் வரும் 'வேதே' என்பதோடு அங்வயம்)

அகஷ்யாதார: - ஸர்வாதாரன் என்ற முறையில் கண்களையும் ஆதாரமாகக் கொண்ட

ய: - எந்த,

புரஷ: - பரம புரஷன்

இஹ -இங்கு,

ஈகு: - காணத் தக்கவனோ

ஸ: - அவன்,

ஆத்மேதி - பரமாத்மாவென்று

ஹ உவாச - சொல்லப்படுகிறான் அல்லவா?

ஏதத் -இவனே,

ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மம்

இதி ஆகாரவேதே - என்றவாறு சொல் தொடர் கொண்ட உபநிஷத்தில்

ஸௌகஷமித - (அதன் கருத்தில்) கண் வளரும் கரிகிபதியே

ஸமுத்திஷ்ட - துயிலெழூய்

ஸாஷ்டு - நன்கு

ப்ரபாதம் - பொழுது புலர்ந்தது (என்றவாறு).

UPANISHADIC AND SRI BHASHYAM LINKS:

The object of this verse is the "antaridhikaraNa" which has the text below as its basis for its discussion.

य एषोऽक्षिणि पुरुषो दृश्यत एष आत्मेति होवाच एतदमृतमभयमेतद्ब्रह्म

ya eshho akshiNi purushO drSyata esha Atmeti

hovAca etadamrtamabhayametadbrahma --ch. U 4-15-1

MEANING AND COMMENTS BY VS:

The Purusha seen inside the eye by the Yogins, the Brahman, is saluted here with ChAndOgya Upanishad mantram (4.15.1) and appeal is made to Him to arise from His pleasant bed since the day is well advanced (sukha Sayita samutthishTha, sushThu prabhAtam).

The ChAndOgya mantram says: "This PurushA seen inside the eye is the ParamAtman. He is immortal, fearless and infinitely great. Nothing taints Him". The subsequent mantras salute Him as "vAmani" and "bhAmani". All boons desired by all are in Him and all kalyANA guNams find their abode in Him. He is the great boon grantor (Varadan). He shines splendidly (bhAmani) in all the worlds (sarva lOka vyApta dheeptimat vigrahatvam). Anyone knowing this Purusha like this in the eye attains Him without anything standing in the way. He is nectar (amrutam); He is abhayam (opposite of fear and sorrow); He is Vaamani (the great boon giver); He is bhAmani (tEjOmaya divya svaroopan); He is samyadvAman (abode of all kalyANA guNA-s); He is cakshu: stithi

niyamanavAn (akshyantavartI Purusha: ayamEva AtmA, niyantA ca:); He is कं (kam -bliss principle) and He is खं (kham - limitless like AkASam); He is the akshyAdhAran (Having His abode inside the eye). This Purushan seen inside the eye by yogins is the Brahman and is the controller of cEtanAcEtanms.

"The bliss principle!"
(Thanks:SrI AMR Kannan)

SLOKAM 12

पृथ्व्यां तिष्ठन् य एषोन्तर इह यमयत्येनमेषा नवेदेति

अन्तर्यामी त ऐषोऽमृत इति निगमे काण्वपाठकमेण ।

यस्तिष्ठन् सर्वलोकेष्वखिलनिगमयज्ञात्मनां सोन्तरात्मा

तेऽन्तर्यामीति माध्यन्दिननिगमशयोत्तिष्ठ सुषुप्रभातम् ॥

पंगुत्तंव्याम् तीष्टन्दं य एषः अन्तराइः यमयत्तेनमेषा नवेतेति

अन्तर्यामी त एषः अमंगुत्ताइति निकमे काण्वपाठकमेण ।

यः तीष्टन्दं सर्ववलोकेषु अकिल निकम यज्ञं नुत्तमामाम् सः अन्तरात्मा

ते अन्तर्यामीति मात्यन्तंतीन निकमयेयोत्तीष्ट सौष्टुप्रभातम् ॥

prthvyAm tishThan ya yEsha: antara iha yamayati yEnam yEshA navedeti

antaryAmee ta yEsha: amrta iti nigame kaaNvapaaThakrameNa |

ya: tishThan saravalokeshu akhila nigama yajn~AtmanAm sa: antarAtmA

te antaryAmee iti mAhyandina nigama sayottishTha sushhThu- prabhAtam ||

பதவுரை

य एषः - अन्तराइन्त परमपुरुषः

इः पंगुत्तंव्याम् - इन्त घृमिणि कन्न

तीष्टन्दं - इरुप्पवனाय

अन्तरः - अतर्न्तुर्णीटाय

यमयति - अतैराइयक्कुकिऱाणो

ஏஷா - இந்த பூமியானது

ஏனம் - எந்தஇந்த பரமபுரஷனை

நவேதே - அறிக்து கொள்ளவில்லையோ

இதி - என்றும்,

ஏஷ : - இந்த அவனே

தே - உனக்கு

அந்தர்யாமீ - அந்தராத்மமாய்இருக்கிறான்

அம்ருத : - ஆராவமுதாய்இருப்பான்

இதி - என்றும்

(கூறும்) நிகமே - ப்ரஹதாரண்யக உபாநிஷத்தில்

காண்வபாடக்ரமேன - மேற்படி உபாநிஷத்தின் பாடபேதங்கள் இரண்டில் ஒன்றான காண்வபாடமுறையோடு பெரும்பாலும் ஒத்ததாகிய, (இதை) மாத்யந்தின நிகம, என்று மேல்வரும் பதத்தோடு சூட்டுக. இது 'உபலஷண த்ருதீயை' எனப்படும்.

ய : - எவன்

ஸர்வலோகேஷ = - எல்லாப் பொருள்களிலும்

திஷ்டங - இருப்பவனாய்

அகில நிகம யஜ்ஞாத்மாம் - எல்லாவேதங்கள், யாகங்கள், ஆத்மாக்கள் இவர்களுக்கு

அந்தராத்மா - அந்தர்யாமியாய் இருக்கிறானோ

ஸ : - அவன்,

தே - உனக்கு

அந்தர்யாமீ - அந்தராத்மா ஆவான்

இதி - என்றவாறு

(கூறும்) மாத்யங்திசாகிம - மாத்யங்தினசாகை என்னும் பாடபேதமுள்ள மேற்படி உபாசிஷ்தின்

ஸய - திருக்கண்வளர்ந்த தேவதேவனே!

உத்திஷ்ட ஸௌஷ்டுப்ரபாதம் - பொழுது புலர்ந்தது, பள்ளியெழுந்தருளாயே.

UPANISHADIC AND SRI BHASHYAM LINKS:

This verse has its subject in the 'antaryamyAdhikaraNam'.

यः पृथिव्यां तिष्ठन्पृथिव्या अन्तरो यं पृथिवी न वेद यस्य पृथिवी शरीरं

यः पृथिवीमन्तरो यमयत्येष त आत्मान्तर्याम्यमृतः

yo prthivyAm tishThanprthivyA antaro

yam prthivI na veda yasya prthivI SarIram

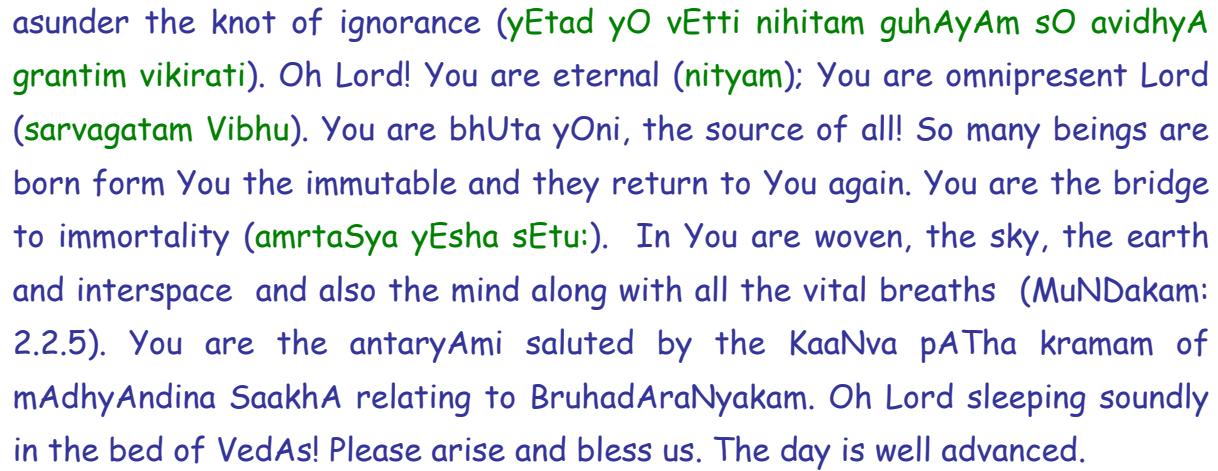
ya: prthivImantaro yamayati esha

ta AtmA ntaryAmyamrta: --Br. U 3-7-7

Br. U - brhadAraNyaka Upanishad

MEANING AND COMMENTS BY VS:

Oh antaryAmi for all Yaagams, Yajn~ams and cEtanAcEtanams! Oh One who pervades every thing! Oh nectar! Oh antaryAmi of all VedAs, Souls and Yaagams! You are indwelling in all vasthus of the world. You reside in this pruthvI but PruthvI does not know You. Thou art the indweller as celebrated in BruhadhAraNyaka and MuNDaka Upanishads. You are higher than prakruti. You are higher than ontological entities. You are the Brahman identified as akshara, who is seated in the heart lotus of the Jeevan and whose knowledge would cut

asunder the knot of ignorance (*yEtad yO vEtti nihitam guhAyAm sO avidhyA grantim vikirati*). Oh Lord! You are eternal (*nityam*); You are omnipresent Lord (*sarvagatam Vibhu*). You are *bhUta yOni*, the source of all! So many beings are born from You the immutable and they return to You again. You are the bridge to immortality (*amrtasya yEsha sEtu:*). In You are woven, the sky, the earth and interspace and also the mind along with all the vital breaths (*MuNDakam: 2.2.5*). You are the *antaryAmi* saluted by the *KaaNva pATHa kramam* of *mAdhyAndina SaakhA* relating to *BruhadAraNyakam*. Oh Lord sleeping soundly in the bed of *VedAs*! Please arise and bless us. The day is well advanced.

SLOKAM 13

योऽदृश्यत्वादिभूमा विभुरखिलगतं भूतयोन्यक्षरं तत्

पश्यन्ति ध्यानिनोमी इति निगमशिरोवेद्य सार्वज्ञभूमे।

दिव्योऽमूर्तस्सबाह्यान्तर इह पुरुषोऽजोक्षराद्यः परस्यात्

तस्मादुत्कृष्ट इत्युत्तर निगमशायोत्तिष्ठ सुष्टुप्रभातम्॥

येऽत्मन्यत्वात्पूर्वमा विपुरकीलकतम् पृथयोन्यमूर्तम् तत्

पश्यन्ति त्यान्तिनोमीति निकमशिरोवेत्य लार्वज्ञं गुणमे ।

तीव्रयोमूर्त्तस्सबाह्यान्तर इह पुरुषः अज्ञोक्षरात्यः परस्यात्
तस्मात् उत्कृष्टित्युत्तर निकमशिरोवेत्तिष्ठ लौष्टुप्रभातम् ॥

ya: adrSyatvAdibhUma vibhu: akhilagatam bhUtayOni aksharm tat

paSyanti dhyAnina: amee iti nigama SirOvedya sArvajn~abhUme! |

divya: amUrta: sabAhyAntara iha purusha: ajOksharAtdy: parasyAt

tasmAt utkrshTa iti uttara nigama sayOttishTha sushThuprabhAtam ||

பதவுரை

यः - எவ்னொருவன்

அத்ருஷ்யத்வாதியமா - காணலும் மற்றஇந்திரியங்களால் கொள்ளலும் ஆகான் என்றவாறு பெருமைபடைத்துள்ளனோ

विपुः - எங்கும் பரங்குள்ளனோ

அகிலகதம் - எங்கும் அங்கராத்மாவாயுள்ள

पृथयोन्य - உலகத்தின் முதல் தனிவித்தாகிய

தத் - அத்தகைய

அஷரம் - அழிவற்ற பரப்ரஹ்மத்தை

அமீ -இந்த

த்யாஷிச: - உபாஸர்கள்

பஸ்யங்தி -இடைவீடின்றி கருதிவருவதால் அதன்பயனாய் நேரில் கண்டவர்கள் போல பார்க்கிறார்கள்

இதி - என்று கூறும்

நிகமஶிரோவேத்ய - முண்டகோபநிஷத்தில் உய்த்துணரத்தக்கவனே

ஸார்வஜ்ஞஷுமே - எல்லாமறிந்தவன் என்ற பெருமைகொண்டவனே

திவ்ய: - அப்ராக்ருதவிக்ரஹமுள்ளவன்

அமுர்த்த: - ப்ராக்ருதவிக்ரஹம் அற்றவன்

இஹ -இவ்வுலகின் கண்

பாஹ்யாந்தர - உள்ளும் வெளியும் உரைபவன்

புருஷ: - புருஷோத்தமன்

அஜ - பிறப்பிலி

அக்ஷராத் - தன் கார்யங்களை வ்யாபித்துஉரிஞ்கும் ப்ரக்ருதியை விட

ய: - எவனொருவன்

பர: - உயர்ந்தவனாக

ஸ்யாத் - ஆவானோ

தஸ்மாத் - அந்த ஜீவனை விட

உத்க்ருஷ்ட - ஒருபடி உயர்ந்தவன்,

ஸ: - அந்த (பரமாத்மா)

இதி - என்று கூறும்

உத்தர நிகமஶய - வேதாந்தவாக்யமாம் யும்பள்ளியில் கண்வளர்ந்து
அருளுமவனே

உத்திஷ்ட ஸௌஷ்டுப்ரபாதம் - நன்கு பொழுது புலர்ந்தது உணர்ந்தருளாய்.

UPANISHADIC AND SRI BHASHYAM LINKS:

This verse is having 'adrSyatvAdhiguNakAdikaraNam' for its subject matter.
This adhikaraNa is very important to SrI Ramanuja DarSana.

The author quotes in this verse in the first two lines, the import of the MuNDakopanishad texts starting with -

யत்தद்ரையம்யாஹ் (yattadadraSyamagrAhyam) and in last two lines, ஦ிவ்யோ ஹ்யமूர்தி:
(divyO hyAmrta:) of the same Upanishad.

The text for discussion is:

यत्तद्रेश्यमग्राह्यमगोत्रमवर्णमचक्षुःश्रोत्रं तदपाणिपादम्।

नित्यं विभुं सर्वगतं सुसूक्ष्मं तदव्ययं यद्भूतयोनिं परिपश्यन्ति धीराः ||

yat tat adreSyam agrAhyam agotram avarNam

achakshu:Shrotram tat apANipAdam |

nityam vibhum sarvagatam susUkshmam

tat avyayam yat bhUtayonim paripaSyanti dhIrA: ||

-- MuNDakopanishad (Mu.U) 1-1-6

दिव्यो ह्यमूर्तिः पुरुषः सबाह्याभ्यन्तरो ह्यजः

अप्राणो ह्यमनाः शुश्रो ह्यक्षरात्परतः परः

divyo hi amUrta: purusha: sabAhyAbhyantaro hi aja:

aprANo hi amanA: Subhro hi aksharAt parata: para:

--Mu. U 2-1-2

"Sarvaj~nan!"

MEANING AND ADDITIONAL COMMENTS BY VS:

Oh Lord, who is the indweller of atharvaNa Upanishad (muNDaka Upanishad) that asks the question: *kasmin nubhagavO vijn~atE sarvam idam vijn~Atam bhavati?* ("What is that by knowing which all this becomes knowable"). Oh saviSEsha Brahman! You are the Sarvajn~an (omniscient) and Sarvavit (all knowing). You are the imperishable (*avyayam, aksharam*) and the source of all beings (*bhUta yOni*). You are the support and substratum for all (*Ayatanam*). You are the light of all lights. You are untainted and unaffected by karmas like the Jeevan. As revealed by the MuNDaka Upanishad mantras, You can be attained only by those chosen by You to receive Your grace. To them, You reveal Your true nature. That fortunate one becomes the knower of Brahman and becomes the very Brahman (attains a status equal to that of Brahman with respect to the eight inherent qualities like *SatyakAmatvam, Satya sankalpatvam* et al. "*paramam sAmyam upaiti*". Oh Lord of such impeccable perfections! Please arise from your comfortable bed to bless us. The day is well advanced!

SLOKAM 14

आत्मानं त्वेव वैश्वानरमिममधुनाध्येषि नो ब्रूहि तर्ही-

त्यारभ्यात्मानमेवं प्रमितमभिविमानच्च वैश्वानरं तम् ।

यस्तूपास्ते स सर्वेष्विति निगमसमुत्थापके को न आत्मा

किं ब्रह्मेत्यत्र वेदे सुखशयित् समुत्तिष्ठ सुष्टु प्रभातम् ॥

अृत्तमानम् त्वेव वैवर्ण्वाकरमिममतुरात्येष्वि तो प्रिण्वि तर्ही-
त्यारप्यात्मानमेवम् प्रमितमविविमानम् च वैवर्ण्वाकरम् तम् ।
यस्तुपासते स शर्वेष्विति निकमसमुत्तापके को न अृत्तमा-
किम् प्रहृष्टमेत्यत्र वेते लोकग्रामीत् समुत्तिष्ठ लोष्टुप्रभातम् ॥

AtmAnam tvEva vaiSvAnaram imam adhunA adyEshi nO brUhi tarhee
iti Arabhya AtmAnamevam pramitam abhivimAnam ca vaiSvanaram tam |
yastu upAste sa sarveshu iti nigama samutthApake kO na AtmA
kim brahma ityatra vede sukhaSayita samuttishTha sushThuprabhAtam ||

பதவுரை

அதುா -இப்போது

அृत्तमानम् - எல்லாவற்றிலும் நிறைந்து நிற்கும்

இமம் -இந்த விதமான

வैवर्ण्वाकरम् த्वेव - விஶ्वத்தையே நடத்திச்செல்லும் நாயகனை

அத்யेष्वி - (நீர்) பயிலுகிறீர்

தர்ஹி - அது உண்மையாகில்

நோ ப்ரூஹி - எங்களுக்கும் அவனைப் பயிலுவியும்

இதி - என்றவாறு ஒளபமன்யவர் முதலிய நிதிகள், கேகயதோதி பதியான அஸ்வபதியிடம் சென்று கேட்டதாக

ஆரப்ய - தொடங்கிச்சொல்லும் (இதற்கு 'இதி நிகம' என்றுள்ளதோடு அங்வயம்)

எவம் ப்ரமிதம் - த்யுலோகம் முதல் ப்ருதிவி லோகம் வரை கல்பிக்கப்பட்ட உருவுள்ளதும்

அபிவிமாநம் - உண்மையில் அளவற்றதும்

தம் - அப்படிப்பட்ட

வைச்வாரம் ஆத்மாநம் - வைச்வாராத்மாவை

யஸ்து - எவனோருவன்

உபாஸ்தே - த்யானம் செய்கிறானோ

ஸः - அவன்

ஸர்வேஷ - எல்லா உலகங்களிலும் உள்ள (உள்ளங்கவரும் ப்ரஹ்மாந்தத்தை அனுபவிப்பான்)

இதி - என்றுள்ள

நிகம ஸமுத்தாபகே - சாந்தோக்யவாக்யத்தின் தோற்றுவாயாய் உபோதகாதமாய் நிற்கும்

கோ ந ஆத்மா - நமக்கு அந்தராத்மாவாயுள்ளவன் எவன்?

கிம் ப்ரஹ்ம - ப்ரஹ்மமென வர்ணிக்கப்படுவது எது?

இத்யத்ரே வேதே - என்ற ஆரம்பவாக்கியத்தில்

ஸௌகஷமித ஸமுத்திஷ்ட ஸௌஷ்டுப்ரபாதம் - உறங்குவான் போல் யோகு செய்யுமவனே! பொழுது புலர்ந்தது, எழுந்தருளவேணும்.

"Vai SvAnaran!"
(Thanks:SrI SaThakopa Tatachar)

UPANISHADIC AND SRI BHASHYAM LINKS:

The subject-matter for this verse is VaiSvAnaradhiKaraNam of Brahma sUutram (1.1.25) and the related pramANams form ChAndOgya Upanishad.

The text taken up for discussion in this adhikaraNa is as follows.

'आत्मानमेवेमं वैश्वानरं संप्रत्यध्येषि तमेव नो ब्रूही' ति

'AtmAnamevemam vaiSvAnaram sampratyadhyeshi tameva

no brUhI' ti -- ch.U 5-11-6

को न आत्मा किं ब्रह्मेति

ko na AtmA kim brahmeti ch. U 5-11-1

यस्त्वेतमेवं प्रादेशमात्रमभिविमानमात्मानं वैश्वानरमुपास्ते स सर्वेषु

लोकेषु भूतेषु सर्वेष्वात्मस्वन्नमत्ति

yastvetamevam prAdeSamAtramabhivimAnamAtmAnam vaiSvAnaramupAste sa sarveshu lokeshu bhUteshu sarveshvAtmasvannamatti -- ch. U 5-18-1

MEANING AND ADDITIONAL COMMENTS BY VS:

Oh Lord engaged in yOga nidrA in your most comfortable bed of VedAs discussing who is Brahman? What are His lakshaNams? Who is the indweller of sentient and insentient! Please awaken and arise from this bed of VedAs to shower Your grace on us. The morning is well advanced.

VaiSvAnaran is the Supreme ruler of all souls (Brahman). Meditation on Him in all His comprehensive forms leads to the freedom from all sins and the attainment of Brahman. This sacred topic of VaiSvAnara upAsana is covered in

ChAndOgyam, where five rishis come together to discuss "What is our Self, What is Brahman?"(kO na AtmA? kim brahma?). These five veda vitths approach first Uddalaka AruNi, who directs them to King Asvapati KaikEya to learn about VaiSvAnara Self. KaikEya teaches them that VaiSvAnara Atman is Brahman alone and not Jeevan or other entities. It is the limitless Brahman spanning pruthvI, antariksham and AkASam.

SLOKAM 15

यस्मिन्नोतं द्युपृथ्ब्याद्यखिलमपि मनः प्राणयुक्तं तमेकं

जानीतात्मानमन्या विसृजत गिरएकोऽमृतस्यैष सेतुः ।

इत्यत्राथववेदे त्वदनु गुणगुणैर्दश्यता भावमुख्यैः

पूर्वं निर्णीतभावे सुखशायित समुत्तिष्ठ सुषु प्रभातम् ॥

यस्मिन्नोतं द्युपृथ्ब्याद्यखिलमपि मनः प्राणयुक्तं तमेकं
ज्ञानीतात्मानम् अन्या विसृजत कीरः एकः अमृतस्य एष ऐतुः ।
इत्यत्तरात्मानवेते त्वदनु गुणैर्दश्यता भावमुख्यैः
पूर्वं निर्णीतभावे सुखशायित समुत्तिष्ठ सुषु प्रभातम् ॥

yasmin Otam dyuprthvyAdi akhilamapi mana: praaNayuktam tam yEkam

jAneeta AatmAnam anyA visrjata gira: yEka: amrtasya yEsha setu: |

ityatra atharvavede tvadanuguNa guNai: drSyaAtA bhAvamukhyai:

poorvam nirNeetabhAve sukhaSayita samuttishTha sushThuprabhAtam ||

பதவுரை

यस्मिन् – எவ்விடம்,

त्युपृत्याति – ப்ரதிவீ, த्युलோகாதிகளும்

प्राणयुक्तम् – ப்ராணவாயுவுடன் கூடின,

मनः – மனதும்,

अकिलमपि – எல்லாமும்

ஒதம் - துணியில் நூல்போல் கோர்க்கப்பட்டிருக்கிறதோ

தம் - அந்த,

ஆத்மாஙம் ஏகம் - ஆத்மாவையே

ஜாந்த - கற்றுத்தெளியுங்கள்

அங்யா - மற்ற ஸாரமற்ற,

கிர: - வீண் பேச்சுக்களை

விஸ்ருஜத - பேசாதீர்கள்

ஏஷ: ஏக: -இந்த ஆத்மாவே

அம்ருதஸ்ய - மோகஷமஹாங்தத்திற்கு

ஸேது: - ஹேதுவாவான்

இத்யத்ர -இவ்விதம் கூறுவதாயும்

த்வதநுகுண - உனக்கு ஒத்த

குஜீன: - குணங்களான

த்ருஶ்யதாபாவமுக்யை: - காணவரிய தன்மை முதலிய (அத்ருஶ்யத்வாதி) வைகளாலே

பூர்வம் - முன்பே

(அத்ருஶ்யத்வாதிகரணத்தில்) நிர்ணீதபாவே - விசாரித்து (பரப்ரமத்தையே கூறுவதாக) முடிவு கட்டப்பட்ட

அதர்வவேதே - அதர்வவேதத்தைச்சார்ந்த முண்டகோபாஷிஷ்தில்

ஸௌகஷயித - ஸௌகமாய் திருக்கண் வளர்ந்த தேவனே!

ஸமுத்திஷ்ட ஸௌஷ்டுப்ரபாதம் - பொழுது புலர்ந்தது, பள்ளியெழுந்தருளாயே.

UPANISHADIC AND SRI BHASHYAM LINKS:

This verse has its subject from dhyubhvAdhikaraNa.

The principal text considered here is as follows.

यस्मिन्द्यौः पृथिवी चान्तरिक्षमोतं मनः सह प्राणैश्च सर्वैः ।

तमेवैकं जानथात्मानमन्यावाचो विमुच्चत अमृतस्यैष सेतुः ॥

yasmindya: prthivI ca antariksham Otam

mana: saha prANau ca sarvai: |

tam eva ikam jAnathAtmAnam anyA vAcho

vimuncatha amrtasya yEsha setu: || -- Mu.U 2-2-5

यत्तदद्रेश्यमग्राह्यमगोत्रमवर्णमचक्षुःश्रोत्रं तदपाणिपादम् ।

नित्यं विभुं सर्वगतं सुसूक्ष्मं तदव्ययं यद्भूतयोनिं परिपश्यन्ति धीराः ॥

yat tat adreSyam agrAhyam agotram avarNam

achakshu:Srotram tat apANipAdam |

nityam vibhum sarvagatam susUkshmam

tat avyayam yat bhUtyonim paripaSyanti dhIrA: || --Mu. U 1-1-16

MEANING AND ADDITIONAL COMMENTS BY VS:

Here the antaryAmi adhikaraNam of Brahma sUtram and the underlying pramANam in BruhadAraNyam is saluted while awakening the Lord from His comfortable Vedic bed. As He rests in the bed of atharva Vedam (MuNDaka

Upanishad), Srimad PiLLaiPakkam Azhagiya Singar salutes Lord VaradarAjan and wishes Him an auspicious dawn.

Two MuNDdaka Upanishad mantrams are used as vishaya vAkyams here (MuNDakam 2.2.5 and 1.1.6). Mantram 2.2.5 admonishes one and asks a serious saadhakA to give up all useless talks and to know the Brahman alone, the non-second immutable, in whom are strung the heaven, earth, space, the mind with the vital forces (prANan) and all the sense organs. The mantram identifies the Brahman as the bridge leading to immortality.

The second MuNDaka mantram (1.1.6) salutes the akshara (Supreme) Brahman as the bhUta yOni: "That which is unperceivable, ungraspable, without family, without caste, without eyes or ears, without hands or feet, which is eternal, all pervading, omnipresent, exceedingly subtle, that is imperishable (avyayam) which, the wise perceive as the source of beings (bhUta yOni). Brahma sUtram (1.2.22), "adrSyAtvadi guNakO dharmoktEh" is based on this MuNDaka mantram (1.1.6).

The famous bruhadhaRaNyaka mantram is:

"Ya: pruthivyAm.....AtmAntaryAmyamamruta:"(Br.U:3.7.7).

Brahman as "nirupAdhika amrutatvaSAlI" is saluted here. It is indicated that the Jeevan attains amrutatvam only on account of the grace of Brahman. The difference between the ParamAtman and JeevAtman is established here. This is very important doctrine of VisishtAdhvaitham (i.e.) Jeevan and its Lord are quite different tattvams .

SLOKAM 16

यत्रान्यन्नेक्षतेऽन्यन्न निशमयति नान्यद्विजानाति भूमा

सेतिच्छन्दोगवेदे तरति शुचमिमामात्मविद्धीति पृष्ठः ।

आचार्यः प्राह नामाद्यसुमदवधिकां ब्रह्मदृष्टिं विधाय

प्राणात्सत्यज्ञमात्मज्ञमिति बहुसुखोक्तिष्ठ सुष्टु प्रभातम् ॥

यत्तरांयंयन्देकौ ते अंयत्तं न निशमयति न अंयत्तं विज्ञाता ति युमा
 सल्लिती चन्द्रोक्तवेते तरति शोचम्भिर्मामं आत्मवित्तं ह्य इति प्रुष्टः ।
 आचार्यः प्राह नामात्ति असौमतवत्तिकामं प्रवृत्तमत्तरुष्टिमं वित्ताय
 प्राणात्तं सत्ययज्ञं गुमं आत्मयज्ञं गुमं इति प्रह्लादक उत्तीष्ट
 ल्लोष्टु प्रपातम् ॥

yatra anyat na eekshatE anyat na niSamayati na anyat vijAnAti bhUmA

sa iti chandOkavEde tarati Sucam imAm Aatmavit hi iti prshTa: |

AcArya: prAha nAmAdi asumadavadhikAm brahmadrshTim vidAya
 praaNaat satyayajn~am Atmayajn~am iti bahuSukha uttishTha
 sushThu prabhAtam ||

பதவுரை

யत்ர - எவ்வஸ்து அநுபவிக்கப்படும்போது

அங்யத் - வேறு பொருளை

ஈச்சூதே - (அநுபவிக்கப் புகுந்தவன்) காணமாட்டானோ

அங்யத் - வேறு பொருளை

ந சிஶமயதி - கேட்கமாட்டானோ (இவ்வாக்யத்திலும் மேல் வாக்கியத்திலும் 'எவ்வஸ்து அநுபவிக்கப்படும்போது', 'அநுபவிக்கப்படுகுந்தவன்' என்ற இரண்டையும் கூட்டிக்கொள்ளவும்)

அங்யத் - வேறு பொருளை

ந விஜாநாதி - ஒருபடியும் அறிய மாட்டானோ

ஸः - அதுவே

பூமா - எல்லாவிதத்திலும் பெருமை பெற்ற வஸ்து

இதி - என்று

சங்தோகவேதே - சாங்தோக்ய உபாஷத்தில் (இதற்கு மேல் உள்ள 'ப்ராஹ - சூறினார்' என்ற வினைச்சொல்லோடு அக்வயம்)

ஆத்மவித் ஹி - ஆத்மஜ்ஞாநமுள்ளவனேயல்லவா

இமாம் - இத்தகைய

(பொறுக்கவொண்ணாத) **ஸ்சம்** - ஸம்ஸாரவாதனையை

தரதி - கடங்து (கரையேறுவான்)

(மேலெழுந்தவாரியாய் சொற்பயிற்சி மாத்திரம் உள்ளவன் கரையேற முடியாதல்லவா? எனக்கு ஜ்ஞாநத்தைத் தந்து கரைசேர உதவவேணும்)

இதி - என்று,

ப்ருஷ்டः - (நாரதபகவானால்) கேட்கப்பட்ட

ஆசார்யः - ஸநத்குமாரப்ரம்மர்ஷி

நாமாதி - நாமதேயம் என்னும் பெயர் முதல்

அஸ்மத் - (உயிருள்ள) ஜீவன்,

அவதிகாம் - ஈறாக

"Sukha Saayee!"
(Thanks:SrI SaThakopa Tatachar)

ப்ரஹ்மத்ருஷ்டம் - 'இவையே ப்ரம்மம்' என்று எண்ணும் எண்ணத்தை

விதாய - சிஷ்யனுக்கு கற்பித்து

ப்ராணாத் - (உயிருள்ள) ஜீவனுக்கும் மேல்
(சிஷ்யன் அபிப்ராயத்தை ஒட்டி)

ஸத்யயஜ்ஞம் - ப்ரம்மத்தை அறிந்துள்ளவனையே

ஆத்மயஜ்ஞம் - ஆத்மஜ்ஞாநியாக

ப்ராஹ - உபதேசித்தார்

இதி -இவ்வாறாக

பஹௌஸௌக - எல்லையில்லாஇன்பமயனே!இமையோர் தலைவா!

உத்திஷ்ட ஸௌஷ்டு ப்ரபாதம் - பொழுது புலர்ந்தது, பள்ளியுணர்ந்திடாயே.

MEANING BY VS:

Oh Lord of infinite Bliss! Morning is well advanced. Please arise and bless us. In BhUma VidhyA, ChAndOgya mantram (sanatkumAra-nArada samvAdham) defined BhUman (Brahman). He explained: "when Bhuman is experienced, nothing other than that is seen, heard or known, this bhUman is amrutam (immortal). Rest is mortal. BhUman's mahimai is limitless with no comparison". Sage nAradA's request was: Please instruct me on the upAsAanA, which will destroy the pains of SamsAram, bless me with true Jn~Anam to ferry me across the ocean of samsAram to the other shore to infinite bliss. Brahma Rishi SanathkumArar instructed Sage nAradA on BhUma VidhyA as his response and comforted nAradA. His upadEsam to Sage nAradA was that the essential character of Brahman (BhUma) is infinitely great. THIS BhUMan is equated with sukham or infinite bliss. Srimad Azhagiya Singar addresses Lord Varadan as Sukha Saayee based on the doctrines of BhUmAdhikaraNam, where BhUman is equated with sukham or infinite bliss, a lakshaNam of Brahman.

UPANISHADIC AND SRI BHASHYAM LINKS:

This verse has its inspiration from BhUmAdhikaraNam.

The text that is considered here for discussion is this:

यत्र नान्यत् पश्यति नान्यच्छृणोति नान्यद्विजानाति स भूमा

yatra nAnyat paSyati nAnyacchrNoti nAnyadvijAnAti sa

bhUmA -- ch.U 7-24-1

ADDITIONAL COMMENTS BY VS:

Brahma Rishi SanatkumAra's upadEsam for nArada Muni about the essential character of Brahman being immortal and infinitely great with having its foundation in its own greatness. ChAndhOgya Upanishad mantram (7-24-1) houses this upadEsam (BhUma VidhyA):

"In the experience of which one will not see anything other than THAT, One will not hear anything other than THAT, one will not know anything other than THAT, THAT is BHUMAN. Where one sees something else, knows something else, hears some thing else, knows something else that is little. THAT which is Brahman is immortal. That which is little is Mortal".

The theory of Brahman as the One endowed with infinite bliss is explained in this mantram and the steps to attain it through meditation on other entities in an ascending order beginning with:

- nAma (name) and followed by
- vAk (speech),
- manas (mind),
- sankalpa (will),

- cittA (mental state),
- dhyAna (contemplation),
- Vijn~Ana (comprehension),
- Bala (strength),
- anna (food),
- Aapa (water),
- tEjas (fire),
- AakASa (ether),
- smara (memory),
- AaSa (hope) and finally
- PrANA or individual Self

Fifteen entities are offered for the BhUma UpAsanA. Sanatkumara glorifies PrANA over the other 14 that preceded it as steps in the ascending order. Next Sanatkumara mentions the greatness of Satya over PrANA and one who speaks about meditation on Satya leading to liberation from the sorrows of SamsAram. That Satya is verily Brahman or BhUman. Reflection on Satya with single minded focus and with faith will lead to Sukham (Brahman). SanatkumAra suggests that Brahman with infinite attributes is Bliss (Brahman) and that includes in it every thing else (*sa yEva idam sarvam*). This reminds us of the other famous mantram from chAndhOgyam: "sarvam khalvidam brahma".

SLOKAM 17

एतद्वै अक्षरं तद्यथभिदधति बुधाः गार्ग्यनणवहसीयो

स्थूलादीघार्दिरूपं गगनमुखजगच्छासकं तद्विधर्तु ।

इत्थं गार्गी श्रुतिस्थाक्षरपदगमितं द्रष्टव्यं पैरै-

त्यस्यव्यावृत्तभूमन् सुखशायित् समुत्तिष्ठ सुषुप्रभातम् ॥

எதத்வை அக்ஷரம் தத் ஹி அபிதத்தி புதா: கார்க்கி அஙனு அஹ்ரஸீய:

அஸ்தூலாதீர்க்காதிருபம் ககநமுக ஜகத் ஶாஸகம் தத்விதர்த்ரு ।

இத்தம் கார்க்கீர்த்திஸ்த அக்ஷரபதகமிதம் த்ரஷ்ட்ரத்ருஷ்டம் பரை:இதி

அஸ்யவ்யாவ்ருத்தழுமங்! ஸௌகஷமித! ஸமுத்திஷ்ட ஸௌஷ்டுப்ரபாதம் ॥

yEtadvai aksharam tat hi abhidadhati budhA: gArgi anaNu ahraseeyya:

asthula adeerghAdiroopam gaganamukha jagat Saasakam tadvidhartru |

ittam gArgeesRutista aksharapadagamitam drashTra adrshTam parai: iti

asya vyAvrtta bhUman! sukhaSayita! samuttishTha sushThuprabhAtam ||

பதவரை

ஹே கார்க்கி! -இப்பெயருடைய ஓ பெண்ணே

புதா: - ப்ரும்மஜ்ஞாநிகள்

எதத் வை -இந்த

அக்ஷரம் - பரப்ரஹ்மத்தைத்தான்

தத் - உலகத்துக்கெல்லாம் ஆச்சர்யமான அவ்யாக்ருதாகாசத்திற்கும்

(ப்ரக்ருதிக்கும்) ஆஶ்ரயமாகவும்

அங்கு - சிறியதல்லாததாகவும்

அஸ்தூல - பெரியதல்லாததாகவும்

அக்ரஸ்ய: - குறுகியதல்லாததாகவும்

அதீர்க்காதிருபம் - நீண்டதல்லாததாகவும்

ககங்முக - ஆகாஸம் முதலிய

ஜகத்ஶாஸகம் - உலகத்தை ஆறாவதாகவும்

தத்விதர்த்ரு - அந்த உலகத்தை தாங்குவதாகவும்

அபிதததி ஹி - சொல்லுவார்கள் அல்லவா?

இத்தம் - இவ்விதம் கூறும்

கார்கீஸ்ருதிஸ்த - கார்க்கிப்ராம்மணத்தில் ப்ரஹதாரண்யகத்தில் உள்ள

அசூரபதகமிதம் - அசூர என்ற சொல்லாலே குறிக்கப்பட்டதான ப்ரஹ்மமே

த்ரஷ்ட்ர - (உலகத்தை) நேரில் பார்ப்பது

பரை: - உலகத்தவராலே

அத்ரஷ்டம் - நேரில் பார்க்கப்படாதது

இதி - என்று கூறினபடியாலே

அஸ்ய - இந்த உலகத்தை விட

வ்யாவ்ருத்தழுமங் - வாசிப்ட வைபவத்தை உடையவனே!

ஸௌகஷயித - ஸௌகமாய் திருக்கண் வளருபவனே!

ஸமுத்திஷ்ட ஸௌஷ்டுப்ரபாதம் - பொழுது புலர்ந்தது, பள்ளியணர்ந்திடாயே.

"The Lord of Kanchi!"

MEANING AND COMMENTARY BY VS:

Oh Lord of Kaanchi resting on the bed of sukla Yajur Vedam and BrhadAraNyaka Upanishad and listening to the celebration of Your mahimai by Sage Yaagnyavalkya in answer to the penetrating questions of the lady, Gaargi the daughter of Sage Vacaknu! The day is rapidly advancing. Please arise. The darkness of the night has been chased away by the Sun rising in the eastern hills. Please bless us with Your limitless and incomparable dayA guNam.

(vyAvrutta bhUman! sukha Sayita! samuttishTha sushThu prabhAtam). Thou art the akshara Brahman celebrated in the Gaargi BrahmaNam of the Upanishad named BrhadhAraNyakam (3.6). You see the worlds in all its entirety effortlessly and is not directly seen by the world. Brahma Jn~Anis recognize You as the foundation (Asrayam) for the avyAkrutha AkASam (Prakruti) and all that is described in the Gaargi BrAhmaNam (neither too small, nor too large, neither too narrow or too broad and the entire AkASam: anaNu, asthUlam, agraseeya:, adheergam and gaganamukha jagad AkASam. Sage Yaajnavalkya explained to Gaargi that ALL of That is woven like warp and woof in a hierarchical order up to Brahma lOkam. At that time of explanation of the hierarchical links reaching up to Brahma lOkam, Gaargi asked impatiently, "In what is Brahma lOkam woven like the warp and woof?". Sage Yaajnyavalkya stopped here and warned her that kind of knowledge is not to be attained by inference (asking questions and seeking answers more) but by personal instruction from an AchAryan. He warned her about transgressing the limits of asking questions. He hinted that beyond Brahma lOkam is the Supreme Brahman and knowledge about it is to be obtained by oral instruction and not by reasoning. The next chapter of BrhadhAraNyakam associated with Sage Yaajnyavalkya is about antaryAmi Brahman, the Lord residing as the inner controller of all the sentient and the insentient of this universe. Here, the sage provides oral instruction to the student UddAlaka about antaryAmi Brahman. This section is known as antaryAmi BrAhmaNa and provides the uncontested authority to formulate the theory of organic relationship between Brahman and the universe (Sareera-Sareeri bhAvam).

This entire Saareeraka SuprabhAtham is rooted in the central VasihNavite doctrine of Saareeraka sAstram developed and defended by AchArya RaamAnujA from the ancient VedAnta sUtrams blessed to us by Sage BadarAyaNa.

UPANISHADIC AND SRI BHASHYAM LINKS:

The author has his subject matter for this verse from the aksharAdhikaraNam

(Brahma sUtrams: 1.3.3) and BrhadhAraNyakam (3.6, 3.8.7)

स होवाचैतद्वै तदक्षरं गार्गी ब्राह्मणा अभिवदन्ति अस्थूलमण्वहस्वमदीर्गं अलोहितम्

अस्त्रेहमच्छायम्

sa hovAcaitadvai tadaksharam gArgi brAhmaNA abhivadanti

asthUlamaNvahrasvamadIrgam alohitam asnehamacchAyam

--Br.U 3-8-7

SLOKAM 18

यस्तु ध्यायेत् त्रिमात्रं प्रणवं अभिदधत्पूरुषं तं प्रकृष्टं

सूर्ये संपन्न एषः क्षपिददुरितः उन्नीयते ब्रह्मलोकम् ।

सैतस्माज्जीवपुञ्जात् परतरपुरुषं पश्यतीत्यत्र वेदे

वेदोमेधाकरं त्वां वदति सुखशयोत्तिष्ठ सुषु प्रभातम् ॥

यस्तु तत्यायेत् त्रिमात्रम् प्रणवम् अपितृत्तं पूरुषम् तम् प्रकृष्टम्
सौर्ये सम्पाञ्च एषः क्षपितृतुरितः उन्नीयते प्रवृत्तम्लोकम्
सः एतस्मात् जीवपुञ्जात् परतरपुरुषम् पश्यतीत्यत्र वेते
वेतोमेताकरम् त्वाम् वतति सौकर्येऽत्तिष्ठ सौषुप्तप्रभातम् ॥

yastu dhyAyEt trimAtram praNavam abhidadhat pUrusham tam prakrshTam

sUryE sampanna yEsha: kshapitadurita: unneeyatE brahmaLoKam |

sa: yEtasmAt jeevapunjAt paratara purusham paSyati ityatra vEdE

vEdhOmEdhAkaram tvAm vadati sukhaSaya uttishTha sushThuprabhAtam ||

பதவுரை

यस्तु - या तेहारु उपासकन्

प्रकृष्टम् - उत्तमनान

तम् - अव्वितमान

पूरुषम् - पुरुषनाकीय पकवाइन

अपितृत्त (सन्त) - (मनत्तहिऱ्कुल) चेत्त्वुमवनाय्केान्तु

த்ரிமாத்ரம் - பூன்று மாத்திரைகாலம் உச்சாரணங்கொண்ட

ப்ரணவம் - ஓங்காரத்தை

த்யாயேத் - த்யானிக்கிறானோ

ஏஷः - இவன்

ஸஹரே - ஸஹர்ய மண்டலத்தை

ஸம்பங்சः - அடைந்தவனாய்

கூபிததுரிதः - பாபங்களைப்போக்கினவனாய்

ப்ரஹ்மலோகம் - ஸ்ரீவைகுண்ட நகரத்தில்

உங்கீயதே - சேர்க்கப்படுகிறான்

ஸः - அவன்

ஏதஸ்மாத் - இந்த

ஜீவபுஞ்ஜாத் - ஸம்ஸாரி ஜீவவர்க்கத்தைவிட

பரதரபுருஷம் - மேலாகிய சுத்தஜீவனைவிட மேம்பட்ட பரமாத்மாவை

பஸ்யதி - கண்டு அநுபவிக்கிறான்

இத்யத்ர - என்று சொல்லுகிறதானின்திடத்தில்

த்வாம் - உம்மை

வேதோமேதாகரம் - ப்ரஹ்மாவுக்கும் ஜ்ஞானத்தை தந்து உதவினவனாக

வததி - சொல்லுவதுமானின்திடத்தில்

வேதே - உபாநிஷத்தில்

ஸௌகஶயித உத்திஷ்ட ஸௌஷ்டுப்ரபாதம் - பாங்காய் கண்வளர்த்தருளும்

பெருமானே! உனர்தருளவேணும் என்றபடி.

MEANING AND COMMENTARY BY VS:

The upAsakan (meditator), who reflects on the utthama Purushan in his mind and invokes Him with the PraNavam of three units (three maatras) of time, attains the orbit of the Sun and is rid of all the sins and is led from there to SrI VaikuNTham (**brahma lOkam unneeyatE**). There, he enjoys the suddha jeevan (paramAtmA) inside the Parama Padam, who is very different from the samsAric Jeeva vargam (assembly of individual souls: bhaddha-bound) and mukta (liberated) Jeevans of the samsAric world and the Parama Padam respectively).

"The upAsakan reflects on the uttama Purushan!"

Oh Lord of Kaanchi recognized as the One who blessed even Caturmukha BrahmA with your Jn~Ana upadEsam! The day is advancing. Please arise from Your bed of Veda-VedAntams and bless us with Your infinite dayA.

ChAndOgya mantrams (1.6.5 and 1.6.6) describe the Parabrahmam residing in the orbit of the Sun as a Golden Purusha having golden whiskers, golden hair and is fully golden beginning from the tip of the nails (atha ya eshO antarAditye hiraNmayah purushO drSyate - sarva yEva suvarNa:). The next mantram describes the eyes of the Lord residing in Aditya: " Just like the full blown rd lotus, so are the eyes of this Purusha (kapyAsam PuNDareekAksham...). He is called "ut". He has risen above all evils or sins. He who knows thus arises above all evils or sins".

UPANISHADIC AND SRI BHASHYAM LINKS:

This verse has its subject matter from IkshAtikarmAdhikaraNam and ChAndOgya Upanishad.

एवं ह वै स पाप्मना विनिर्मुक्तः स सामभिरुन्नीयते ब्रह्मलोकं स

एतस्माज्जीवघनात् परात्परं पुरीशयं पुरुषमीक्षते

evam ha vai sa pApmanA vinirmukta: sa sAmabhirunnIyate

brahmaIokam sa etasmAjjiiivaghanAt parAtparam purISayam purushamIkshate

--praSnopanoishad 5.5

SLOKAM 19

यत्वस्यां ब्रह्मपुर्या इदमथदहरं पुण्डरीकं हि वेशम्

यस्तत्राकाश एषोऽन्तर इह दृहरो यत्तदन्तस्तदेष्यम्।

जिज्ञास्य चेति वेदैद्युपहतदुरितत्वादिभिस्त्वामुपास्यं

प्राप्तुस्सत्येच्छभावं वदति सुखशयोत्तिष्ठ सृष्टु प्रभातम् ॥

யத്വஸ्याम् പ്രഖ്മപുर്യാമിത്തമതതഹരമ् പുന്ടീകമം ഭി വേൾമ
യസ്തത്രാകാശ ഏ: അന്തരാളിഃ തഹരോ യത്തതംതസ്തതേഷ്യമ് |
ജിജ്ഞാസ്യമ് ചേതി വേതഹ്യപഹതതുരിതത്വാതിവി: ത്വാമ് ഉപാസ്യമ്
പ്രാപ്തു: സത്യേശ്ചപാവമ് വത്തി സൌകല്യോത്തിഷ്ട സൌഷ്ട്ര പ്രപാതമ് ||

yatvasyAm brahmapuryAm idam atha daharam puNDareekam hi veSma

ya: tatra AkaaSa yEsha: antara iha daharO yat tadanta: tat yEshyam |

jijn~Asyam ca iti veda iha apahataduritatvAdibhi: tvAm upAsyam

prAptu: satyecchabhAvam vadati sukhasaya utthishTa sushTu prabhAtam ||

പത്വര

அது -இங்கு வேறு ஒரு ப்ரஸ்மவித்யை ஆரம்பித்துச் சொல்லுகிறோம்

ଓଲିଙ୍ଗାମ - ଇନ୍ଦ୍ର

ப்ரவுத்தம்புரியாம் – ப்ரவுத்தம்புரம் என்ற உபாஸகனுடைய உடலில்

யർക്കുതമ் - എന്തുംപ്പറയാൻ

கஹரம் - சிறிய

புண்டீகம் - (ஹ்ருதய) கமலம் என்னும்

வேஞ்ம - வீடு உண்டு

தத்ர - அவ்வீட்டில்

இஹ - இவ்விடத்தில்

அந்தர: - நடுவில் உள்ள

ஏழ: - இந்த

தஹர: - ஸஹம்மான

ஆகாச: - ப்ராகாசிக்கிற ப்ரஹ்மம் உண்டு

ததந்த: - அப்ப்ரஹ்மத்துள்

யத் - எக்குணஸமுதாயம் உண்டு

தத் - அதுவும்

எஷ்யம் - ச்ரவணமாங்களால் தேடி அறியத்தக்கது

ஜிஜ்ஞாஸ்யம் ச - உபாஸிக்கவும் தக்கது

இதி வததி - என்று சொல்லுவதாயும்

அபஹததுரிதத்வாதிபி: - அடியோடு பாபமற்றத்தன்மை முதலியவைகளினால்

த்வாம் - உன்னை

உபாஸ்யம் - உபாஸிக்கத்தக்கவனாய்

வததி - சொல்லுவதாயும்

ப்ராப்து: - உன்னை அடைகிறவனுக்கு

ஸத்யேச்சபாவம் - உன்மையாக பலித்த மாராதத்தை உடையவன் என்கிற தன்மையை

வததி - சொல்லுகிறதாயுமுள்ள

வேதே - உபாநிஷத்தில்

ஸௌகஸ்யோத்திஷ்ட ஸௌஷ்டு ப்ரபாதம் - கண் வளரும் கண்ணா!
பள்ளியனர்ந்தருளாயே.

"Seated in the heart lotus!"

MEANING AND COMMENTARIES BY VS:

Oh Lord of Kaanchi celebrated by the dahara adhikaraNam of VedAnta Sutrams and ChAndOgya Upanishad! You are snugly resting in the bed of Sruthis during this cool morning of Marghazhi. The day is breaking rapidly and the Sun's rays have reached the eastern peaks. Please arise and bless us all!

adiyEn will speak now about another Brahma Vidhyai to attain You seated in the heart lotus (hrudaya kamalam) of the Brahma Puram (body) of cEtanams. You are adorning this small space in a subtle way (sookshma AkASam) for us to access thru sravaNa-Mananams (praise and reflection on Your limitless auspicious, KalyANA guNams). You are meditated upon in Your apahata pApmatvam state to destroy our sins and qualify us to attain You and become kruta krutyAs. Our deep desires are fulfilled this way (**satyEccha bhAvam prApta**: - ChAndOgya Mantram 8.1.1.)

The daharOpAsana section instructs us on this Brahma VidhyA: "Now in this city of Brahmavapi, there is a small lotus like abode and in it is a small ether. That which is within this ether (AkASam) is to be sought. That indeed is to be known, enquired into and realized". The body of the human being with nine gates is called Brahmavapi. The heart in the body is present as a tiny lotus (hrudaya kamalam). The tiny space (dahara AkASa/subtle ether) inside there is the abode of Parabrahman. That daharAkASam is infinitely enjoyable (**niravadiSaya bhOgya**):. The Parabrahman there is the support or ground for all entities other than itself. This includes the vast AkASam (elemental ether) outside, the earth, heaven, Fire, water, the Sun and the galaxies. Such is its glory and Bruhatvam as Brahman. This Brahman is opposite to all that is defiling (having blemishes), free from old age, death, sorrow, hunger and thirst; it has true desire and true will (satya Kaamatvam and satya sankalpam). Those bhAgyasAlis, who know this Brahman of infinite auspicious attributes, reflect on it will have free movement at will in all the three worlds (**tEshAm sarvEshu lOkEshu kAmacArO bhavati**).

UPANISHADIC AND SRI BHASHYAM LINKS:

This verse is based on daharAdhikaraNam.

In the ChAndogya, there is a text as follows:

अथ यदिदमस्मिन् ब्रह्मपुरे दहरं पुण्डरीकं वेशम् दहरोऽस्मिन्नन्तरः आकाशः तस्मिन्
यदन्तस्तदन्वेष्टव्यं तद्वाव विजिज्ञासिताव्यम्

atha yadidamasmin brahmapure daharam puNDarIkaM veSma
daharo asminnantara: AkASa: tasmin yadantastadanveshTavyam
tadvAva vijij~nAsitavyam --ch. U 8.1.1

SLOKAM 20

तिष्ठत्यङ्गुष्मात्रः पुरुष इह तथा अङ्गुष्मात्रोन्तरात्मा

लोकानां सन्निविष्टे हृदय इह सदा भूतभव्येशितेति ।

इत्थं वेदे मनुष्यैर्हृदयपरिमितं त्वामुपास्य मनुष्यान्

शास्त्रे शक्तांश्वक्तर्यतिसुखशयितोत्तिष्ठ सुषुप्रभातम् ॥

तीष्टत्ति अङ्गुष्टमात्तरः पुरुषैः इह तत्ता अङ्गुष्टमात्तर अन्तरात्मा

लोकानाम् सन्निविष्टेऽटो हृंरुतयैः इह सत्ता पृथपव्येशितेति ।

इत्तम् वेते मनुष्यैः हृंरुतयपरिमितम् त्वामुपास्यम् मनुष्यां

शोस्त्तरे शक्ताम्शेचवक्तरि अतिलोकशयित उत्तीष्ट लोऽष्टुप्रपातम् ॥

tishThati angushThamAtra: purusha iha tathA angushThamAtra antarAtmA

|OkAnAm sannivishTo hrdaya iha sadA bhUtabhavyeSiteti |

ittham vEdE manushyai: hrdayaparimitam tvAm upAsyam manushyAn

SaastrE SaktAmScavaktari atisukhaSayita uttishTha sushThu prabhAtam ||

பதவுரை

அங்குஷ்டமாத்ர: - (கை) கட்டைவிரல் பருமனுள்ளவனாய்

திஷ்டतி -இருக்கிறான் (என்றும்)

தत்தா - அப்படியே

இஹ -இங்கு

லோகாநாம் - உலகத்தவருடைய

ஹ்ருதயே - ஹ்ருதய குஹையில்
 ஸங்நிவிஷ்ட: - இருப்பவனாயும்
 அஞ்தராத்மா - அஞ்தர்யாமியாகவும்,
 அங்குஷ்டமாத்ர: - (கை)க்கட்டைவிரல் பருமனுள்ளவனாகவும் உள்ள
 புருஷ: - பரம புருடன்
 இஹ - இங்கிருந்துவைத்தே
 ஸதா - எப்போதும்
 பூதபவ்யேஸிதா - கடந்தனவும் வரப்போவனவாயுமாகிய எல்லாவற்றிற்கும்சசனாம்
 இதி - என்றும்
 இத்தம் - இவ்விதம்
 வக்துரி - சொல்லுகிறதாயும்
 ஹ்ருதயபரிமிதம் - ஹ்ருதயத்தின் அளவாகிய கட்டைவிரலின் நீளத்தால்
 அளக்கப்பட்டு, அங்குஷ்டபரிமாணன் என்று சொல்லப்பட்ட
 த்வாம் - உன்னை
 மநுஷ்யை: - மனிதர்களால்
 உபாஸ்யம் - உபாஸிக்கத்தக்கவன் என்றும்
 மநுஷ்யாங் - மனிதர்களை
 ஶாஸ்த்ரே - ஶாஸ்த்ரார்த்தங்களை அநுஷ்டிப்பதில்
 ஶக்தாங் ச - அதிகாரமுள்ளவர்களாகவும்
 வக்துரி - சொல்லுகிற
 வேதே - வேதராசிகளில்
 அதிஸௌகஷயித! உத்திஷ்ட ஸௌஷ்டு ப்ரபாதம் - கீழ்வானம் வெள்ளென்றது,

இன்னமும் உறங்குதியோ? படுக்கையின் மென்மையாகிய ஸௌகஸ்பர்சம் படுத்தும்பாடோ இது?

MEANING BY VS:

Oh Lord VaradarAja sleeping comfortably in the bed of KaThopanishad! The day has dawned. Eastern sky is well lit. Please awaken and arise. Please bless us. May You have an auspicious day! Oh Lord! Your VedAs reveal that You are of the size of a thumb as You sit in the caves of Hearts of the sentient as an indweller, controller and the Lord of the past, present and the future. The Upanishad states further that You are the one to be meditated upon as angushTha parimANan (one with the size of a thumb) by human beings. They also reveal that the human beings according to their VarNAsrama dharmAs are qualified to follow the rules of the SaastrAs promulgated by You (Bhagavat Saastrams).

"The Indweller inside the caves of hearts"

(Thanks:SrI P.R.SrInivasan)

UPANISHADIC AND SRI BHASHYAM LINKS:

This verse has its subject-matter in the PramitAdhikaraNa.

The text considered for the analysis is as follows:

अङ्गुष्ठमात्रः पुरुषो मध्य आत्मनि तिष्ठति ।

ईशानो भूतभव्यस्य न ततो विजुगुप्सते ।

एतद्वै तत् ॥

angushThamAtra: purusho madhya Atmani tishThati |

I SaanO bhUtabhavyasya na tatO vijugupsate |

etadvai tat || -- Katho.U 4-12

Meaning:

The Person of the size of a thumb resides in the middle of the body. He is the Lord of the past and present. Therefore, he does not despise. This indeed is that.

अङ्गुष्ठमात्रः पुरुषो ज्योतिरिवाधूमकः

angushThamAtra: purusho jyOtirivAdhUmaka: -- Katho.U 4-13

Meaning:

The person of the size of a thumb is like light without smoke.

अङ्गुष्ठमात्रः पुरुषोऽन्तरात्मा सदा हृदये सन्निविष्टः

angushThamAtra: purusho antarAtmA sadA hrdaye sannivishTa:

-- Katho.U 6.17

Meaning:

The Purusha of the size of the thumb, the inner self is ever established in the hearts of Men.

SLOKAM 21

जीविनानुप्रविश्य स्थिरचरजगतां नामरूपप्रकाशं

कुर्वन् देवादिकानां त्वदधिजिगमिषां साधयन् हस्तिनाथ ।

ब्रह्माणं ब्रह्मविद्यां प्रति समुपगतौ देवराडःदैत्यराजौ

इत्यत्रेन्द्रोपदेशे सुखशयित समुत्तिष्ठ सुष्टु प्रभातम्॥

जీవోచాన్యुप్రవిశ్య సుతీరచరజకతామ్ నామర్మపప్రకాశమ్
 కుర్వాం తేవాతికాచామ్ తువతతిజ్ఞికమిషామ్ సాతయాం ఖసుతీనాత ।
 ప్రహ్లమాణమ్ ప్రహ్లమవిత్యామ్ ప్రతి సముపకటెన తేవరాటతాత్యారాజ్ఞెన
 ఇత్యాత్రేంతరోపతేశ లౌకాయిత సముత్తిష్ట లౌష్టు ప్రపాతమ్ ||

jeevEna anupraviSya sthiracarajagatAm nAmarUpa prakaasam

Kurvan dEvadikAnAm tvadadhijigamishAm sAdhayan hastinAtha |

brahmaaNam brahmavidyAm prati samupagatau dEvaraadaitya-rAjau

ityatra indrOpadeSe sukhaSayita samuttishTha sushThu prabhAtam ||

பதவுரை

జీవోచ - (నీరొఱ్ఱె వయ్యకుండ) జీవిన మுన్నిట్టు

అన్యుప్రవిశ్య - పుకుந்து நின்று

సుతీరచరజకతామ్ - அசைவனவும் அசையாதனவுமான உலகத்திற்கு

நாமர్மపప్రకాశమ్ - தேவர், மனிதர் என்பன போன்ற பெயரையும்
 அவ்வெங்களுடையும் வெளியிடுதலை

కుర్వాం - செய்து தலைக்கட்டுபவனும்

தேவாதிகாநாம் - (இவ்விதம் படைக்ப்பட்ட) தேவர் முதலியவர்களுக்கு
 த்வத்திஜிகமிஷாம் - உன்னை அடையவேண்டுமென்ற அவாவை
 ஸாதயங் - தூண்டுபவனும்
 ப்ரஹ்மவித்யாம் ப்ரதி - பரப்ரஹ்மோபாஸாத்தைப் பெறக்கருதி
 தேவராட்தைத்யராஜேள் - இந்திரனும் விரோசனனும்
 ப்ரஹ்மாணம் - நான்முகளை
 ஸமுபகதெள - வந்தடைந்தனர்
 இத்யத்ர - இவ்விதமானஇந்த
 இந்த்ரோபதேஶ - இந்திரனை நோக்கி உபதேசித்த உபாஷத்தில்
 ஸௌகஷயித - சுகமே திருக்கண்வளர்பவனுமான
 ஹஸ்திநாத - கரிகிரியின் காவலனே
 ஸமுத்திஷ்ட ஸாஷ்டு ப்ரபாதம் - பொழுதும் புலர்ந்தது, பள்ளியெழுந்தருளாய்.

MEANING AND COMMENTARY BY VS:

Oh Lord of Kaanchi! The day is fast breaking as You are enjoying Your rest in the bed of Sruthis. Please awaken, arise and bless us all. You have created the nAma-roopa Prapancam, entered into the sentient (dEva, manushya, tiryak, pakshi etc.) and stimulated their interests to seek and attain You.

Once Indhran and VirOcanan approached Brahma dEvan to gain BrahmOpAsanam. Indhra represented the gods and VirOcana represented the asurAs as the son of PrahlAdha. In seeking knowledge about the Atman, they wanted to know about the Atman to attain all worlds and sought after desires. After 32 years of study under Brahma dEvan as BrahmachAris, Virocana went home thinking that Atman was the body and taught his citizens that the worship of Atman (body) alone, one can attain this and the other world. His understanding was that all experience of happiness is only with relation to the

body. He stayed therefore as an asuran and there was no liberation for him or his kind (asura svabhAvam).

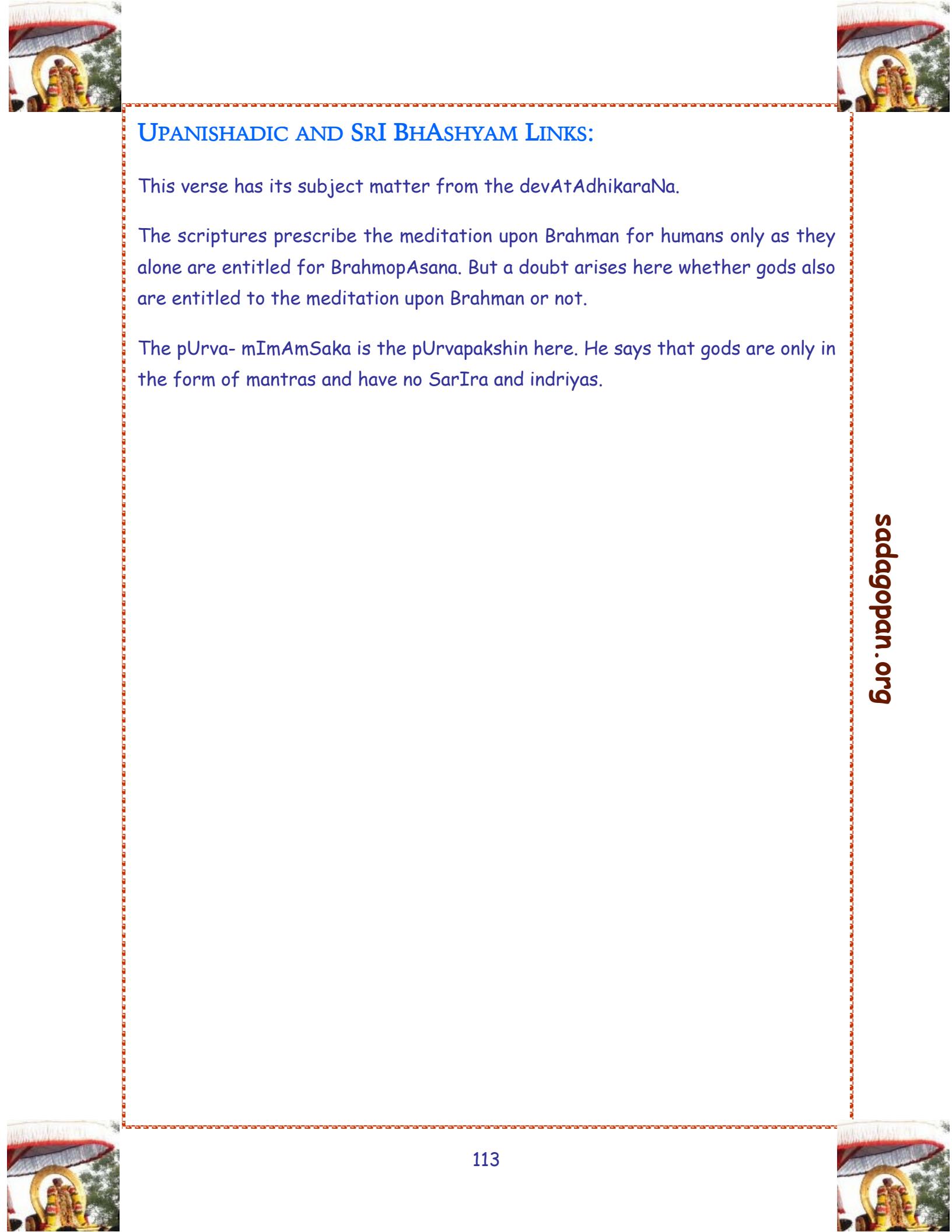

"The only One worthy of worship!"

SrI Varadar Thirumanjanam (Thanks:SrI P.R.SrInivasan)

Indhra on the other hand was not convinced about the body-soul illusion (dehAtma brahman) that VirOcana had. He spent more and more years with Brahma devan and learnt clearly that one to be attained is ParamAtman (Sa: uttama Purusha: upasmpadaneeyaa:). Thus PrajApati taught Indhran the true nature of Atman to attain all worlds and all desires.

The Upanishad where the upadEsam to Indhra is included is ChAndOgyam. Srimath PiLLaiPakkam Azhagiya Singar salutes Lord VaradarAjan as the Supreme Being sleeping with joy in the bed of that ChAndOgya Upanishad dealing with Parabrahma UpAsanam.

UPANISHADIC AND SRI BHASYAM LINKS:

This verse has its subject matter from the devAtAdhikaraNa.

The scriptures prescribe the meditation upon Brahman for humans only as they alone are entitled for BrahmopAsana. But a doubt arises here whether gods also are entitled to the meditation upon Brahman or not.

The pUrva- mImAmSaka is the pUrvapakshin here. He says that gods are only in the form of mantras and have no SarIra and indriyas.

SLOKAM 22

वस्वादित्यादिताप्तरूपरि परपदास्यर्थविद्यासुशक्तिः

वस्वादीनामपीतिध्वनयति निगमे ब्रह्मविद्यात्ववादे ।

नैवोदेतास्तमेतैकल इति विल्यावस्थतद्व्यान सिद्ध्या

कल्पेन्यस्मिन् तदासिंफलयति शयितोत्तिष्ठ सुषु प्रभातम् ॥

वस्वात्तित्यात्तिताप्तेत्रुपरि परपत्ताप्त्यर्थत्त वित्यासौरक्त्तः

वस्वात्तीर्णामपीति त्वंवायति निकमे प्रवृत्तमवित्याववात्ते ।

नैवोदेतास्तमेतैकल इति विल्यावस्थतद्व्यान सिद्ध्या
कल्पेन्यस्मिन् तदासिंफलयति शयितोत्तिष्ठ सुषु प्रभातम् ॥

vasvAdityAditAptE: upari parapadAptyartha vidyAsuSakti:

vasvAdeenAmapeeti dhvanayati nigamE brahmavidyAtvavAde |

naivOdetA astameta yEkala iti vilayaAvastha tat dhyAna siddhyA

Kalpenyasmin tadAptim phalayati SayitOttishTha sushThu prabhAtam ||

பதவுரை

ப்ரஹ்மவித்யாவவாதே - (மதுவித்யை முழுதும்) ப்ரஹ்மவித்யை என்னும் உபநிஷத்தின் வாதமானது

நैவोदेतா அஸ்தமோ ஏகலைதி - என்னும் வாக்கியத்தில்

வில்யாவஸ்தத் தத் த்யாங் ஸித்தயா - காரணாவஸ்தமிலுள்ள ப்ரஹ்மத்தின் த்யாங்மே சொல்லப்பட்டிருப்பதால்

அங்யஸ்மிங் - மற்றொரு

கல்பேவி - கல்பத்திலும்

ததாப்திம் - வஸௌபதப்ராப்த்தியை

பலயதி - பலமாகக்கூறும்போது

வஸ்வாதித்யாதிதாப்தேः - வஸௌக்களும் ஆதித்யர்களுமாகி நிற்கும்இங்கிலையிலிருந்து

உபரி - மேலே

பரபதாப்த்யர்த்த வித்யாஸௌ - பரமபதத்தை அடைவிக்கும் ஆற்றல்பெற்ற அல்லாத உபாஸங்களில்

வஸ்வாதீநாமபி - வஸௌக்கள் ஆதித்யர்கள் முதலியவர்களுக்கும்

ஈக்தி: - அர்ஹதையானது (இருக்கிறது)

இதி - என்று

த்வநயதி - மறைமுகமாக வெளியிடும்

நிகமே - வேதத்தில்

ஈயித - உறங்குவான்போல் யோகுசெய்பவனே

உத்திஷ்ட ஸௌஷ்டு ப்ரபாதம் - எழுந்திருந்தருளாய், பொழுது புலர்ந்தது.

MEANING BY VS:

Oh Lord VaradarAja snugly sleeping in Your bed of VedAs (*nigamE sayita*)! Please arise (*utthishTha*). The dawn is behind us and the day is advancing (*sushThu prabhAtam*). After awakening the Lord, Azhagiya Singar refers to the adhikAram of the dEvAs to perform specific upAsanAs like Madhu VidhyA.

In Brahma sUtrams I.3.30 to 32, there are discussions on the rights of gods (Vasu, RudrA et al) to meditate on the Brahman thru Madhu VidhyA and certain other UpAasanAs. In many of these upAsanAs, one has to reflect on the Self of specific gods. In Madhu VidhyA for instance, one has to meditate on Aditya,

the Sun god. Poorva Pakshins conclude that the gods are ineligible for such upASanAs. BadarAyaNa, the author of Brahma sUtrAs rejects the views of Poorva Pakshins and concludes that the gods have the qualifications for using Madhu VidhyA for BrahmOpASanam in their own form and attain also its results. They have arhatai or adhikAram to engage in such upASanAs and reach ultimately the next level of ascent among the hierarchy of gods (Vasu padha Prapati for one below Vasu and status of Caturmukha Brahma for Vasus and AdityAs etc). Srimad Azhagiya Singar identifies the all powerful Lord releasing such encouraging messages on the arhatai of the gods for specific upASanAs.

UPANISHADIC AND SRI BHASHYAM LINKS:

This verse has its subject matter in MadvadhikaraNa (Brahma sUtra 1.3.30-33).

ADDITIONAL COMMENTS BY SRI DAMAL PATTANGI KANNAN:

In the ChAndogya Upanishad the following passages are noted. Commencing with the statement "This Aditya is the honey of the gods" (Ch.U.3-1-1), and continuing further it states "that which is the first amrta that is enjoyed by the Vasus" (Ch.U. 3-6-1) and concludes with the statement "he who knows this amrta like this, becomes one of the Vasus, and becomes satisfied by seeing this nectar through the medium of Agni". (Ch.U.3-6-3).

SLOKAM 23

रैक्वोजानश्रुतिं प्रत्युपदिशति परं ब्रह्मशूद्रेति हृत्वा

द्युब्रह्मज्ञाननिन्दाजनितशुचमिमां ख्यापयन् शूद्रशब्दः ।

विद्यानर्हं हि शूद्रं वदति तदपि नाभ्राह्मणो वेचुमर्हेत्

इत्थं विद्योपदेशे द्रढ्यति शयितोन्निष्ठ सुषु प्रभातम् ॥

കരക്ക്‌വോജാനാഗ്രൂതിമിം പ്രത്യുപതിശ്വതി പരമം പ്രഹർമ്മശാത്ത്രേതി ഖാദ്ധത്വാ
 ഇധ്യപ്രഹർമ്മജ്ഞൂനാനിന്താജാനിതശ്ചൈചമിമാമം ക്യാപയാനം ശാത്രശ്വപ്തഃ : |
 വിത്യാനാർഹമം ഖാഡ്ധത്രമം വത്തതി തതപി നാപ്രാഹർമ്മണോ വേത്തുമാർഹേഷ്ട
 ഇത്തമം വിത്യോപത്വത്വേ ത്രട്യതി ശമിതോത്തിഷ്ട സൈഷ്ടു പ്രപാതമം ||
 raikva: jn~AnaSrutim prati upadiSati param brahmaSUdrEti hUtvA
 hi abrahmajn~Ana nindAjanita Sucam imAm khyApayan SUdraSabda: |

四百三

கருவால் - அப்பேருடைய ஓர் மஹாநிலை

ஜார்ஜ்ருதிம் ப்ரதி -இவ்வாறு பேர் படைத்த ஓர் அரசனை கோக்கி

ஶத்ருவி - ஓ ஶத்ரனே! என்ற சொல்லால்

ஹூத்வா - அழைத்து

பரம்ப்ரஹ்ம - பரப்ரம்மத்தை

உபதிஶ்தி - உபதேசிக்கிறார்

ஷத்ரஸ்பதः - (இங்கு உபயோகப்படுத்தப்பட்ட) ஷத்ர என்ற சொல்லானது

இமாம் - (இவ்வரசனுக்கு ஏற்பட்ட)இந்த

அப்ரஹ்மஜ்ஞாா - (அரசனுக்கு) ப்ரஹ்மஜ்ஞாகமில்லாமையால்

நிந்தா - ஏற்பட்ட அவமதிப்பால்

ஜநித - வந்த

ஸௌசம - சோகத்தை

க்யாபயஂ - வெளியிடுவதாய்க்கொண்டு

ஷத்ரம் - ஷத்ர ஜாதியிற்பிறங்தவனை

வித்யாந்தாஹம் - ப்ரும்மவித்யைக்குத்தகாதவனாய்

வத்தி ஹி - குறிக்கிறதல்லவா?

தத்பி - அவ்வார்த்தத்தையும்

அப்ராஹ்மன - ஷத்ராதிகள்

வேத்தும் - அறிவதற்கு

நார்ஹேத் - யோக்யனல்லன்

இத்தம் - என்று

த்ரடயதி - உறுதி செய்கிற

வித்யோபதேஷே - ப்ரம்மவித்யோபதேசவாக்யங்களில்,

ஸயித - திருக்கண் வளரும், திருவாளனே,

உத்திஷ்ட ஸௌஷ்டு ப்ரபாதம் - கீழ்வானம் வெள்ளென்றது, மெள்ள திருப்பள்ளி எழுந்தருங்தருளாய், என்றவாறு.

MEANING BY VS:

Raikva Rishi in the form of a flamingo addressed King JaanaSruti as an abrahmaNan (not qualified to study the VedAs). The VedAnta sUtram is: 1.3.33 (Sugasya tadanAdaraNa-SravaNAt, tadAdravaNAt sUcyatE hi). Raikva Rishi called King JaanaSruti (a Kshatriyan and as such authorized to study the VedAs and gain Brahma Jn~Anam) as a sUdran (aBrAhmaNan), although he was not a sUdran. Raikva wanted to express his sorrow over the King for lack of Brahma Jn~Anam although he, unlike the sUdrAs is authorized to engage in Vedic studies leading upto Brahma Jn~Anam. This injunction on who has the yOgyathai for seeking Brahma Jn~Anam is housed in Brahma VidhyOpadEsa vAkyams in the Srutis, which are not accessible to abrahmaNas. Oh Lord of Kaanchi resting on these BrahmOpadESa Vaakyams! Please awaken and bless us! The day is rapidly advancing.

UPANISHADIC AND SRI BHASHYAM LINKS (VS AND SRI DAMAL KANNAN PATTANGI):

The story of Sage Raikva and King Janasruti is dealt in this verse based on the apaSUtradhikaraNam.

Having disposed of the question, as to whether the gods are qualified for the BrahmopAsana, the next question is raised by the pUrvapakshin, as to whether this upasana is open to all human beings including those born in the fourth caste. VedAnta sUtra (I.3.38) states that the fourth caste is prohibited from hearing and studying the VedAs and knowing their meaning and performing Vedic rites as well as engage in UpAsanAs

SLOKAM 24

आकाशो नामरूपे विदधदपि हितेऽत्यन्तरा यत्तदेत्

ब्रह्मेत्युक्तो न मुक्तो भवति न हितयोरेषं निर्वाहकस्यात् ।

जीवेनोपास्य एष प्रकृतगदहराकाश एवात्र सेव्यः

व्याकर्ता नामरूपे इति निगमशायोत्तिष्ठ सुष्टु प्रभातम् ॥

ஆகாஸோ நாமரூபே விதத்தபில்லிதே அத்யங்தரா யத்ததேதத்
ப்ரஹ்மேத்யுக்தோ ந முக்தோ பவதி ந ஹி தயோ: ஏழ சிர்வாஹகஸ்யாத் ।
ஐவேநோபாஸ்ய ஏழ ப்ரக்ருதக தஹராகாஸ ஏவாத்ர ஸேவ்ய:
வ்யாகர்தா நாமரூபே நிகமசைதோத்திண்ட ஸௌஷ்டு ப்ரபாதம் ॥

AkASo nAmarUpE vidadhadihi tE atyantarA yattat yEtat
brahma ityukta: na muktO bhavati na hi tayO: yEsha nirvAhaka syAt |
jeevena upAsya yEsha prakrtaga daharAkaSa yEva atra sEvya:
vyAkartA nAmrUpE iti nigama SayaOttishTha sushThu prabhAtam ||

பதவுரை

ஆகாஸோ ஹி - ப்ரஸித்திபெற்று ப்ரகாசியானின்ற ஓர்பொருள்

நாமரூபே - (உலகத்திற்கு) பெயரையும் உருவத்தையும்

விதத்தபி - அளிப்பதாயினும்

தே - அந்த நாமரூபங்கள்

யத்தத் - எந்த அப்பொருளை

அத்யங்தரா - வெகுவாகவிட்டு விலகி நிற்கின்றனவோ

தத் - அப்பொருளே

ப்ரஹ்ம - பரப்ரம்மம்

இத்யுக்த: - என்றோதப்பட்டது

முக்த: - முக்தஜீவன்

ந பவதி - அப்படி ஆகமாட்டான்

ஹி - ஏனெனில்

ஏஷ: - இம்முக்த புரஷன்

தயோ: - அங்காமரூபங்களுக்கு

நிர்வாஹக: - வழங்கும் தலைவனாக

ந ஸ்யாத் - இருக்க முடியாது

(ஆகையால்) **ஏஷ:** - இங்கு சொன்னவாகாசம்

ஜீவேந - மனிதனால்

உபாஸ்ய: - உபாஸிக்கத்தக்கதனாய்

ப்ரக்ருதக - முன் ப்ரகரணத்தில் வந்த

தஹராகாச ஏவ - தஹர வித்தையில் ஓதப்பட்ட சிதாகாசமாகிய ப்ரம்மமே

அத்ர - இவ்வாக்யத்திலும்

நாமரூபே - பெயரையும் உருவையும்

வ்யாகர்த்தா - (உலகிற்கு) அளிப்பதாக

ஸேவ்ய: - ஒப்பவேண்டியது

இதி - என்ற நிர்ணயம் கொண்ட

நிகமஶை - வேதாந்தவிழுப்பொருளே!

உத்திஷ்ட ஸௌஷ்டு ப்ரபாதம் - கண்விழித்தருளாய், கனிருள் அகன்றது
என்றவாறு.

"There's none equal to You!"

(Thanks:SrI P.R.SrinivAsan)

MEANING BY VS:

Oh Lord sleeping on the bed of VedAs (*nigama Saya*)! Please awaken (*utthishTha*)! The darkness of the night has disappeared and it is dawn now! May this be an auspicious dawn to you (*suprabhAtam*)!

Oh Lord! You have been saluted by the VedAs as the Supreme Being who confers nAmam (name) and rUpam (body) to the beings of the Prapancam that You have created and yet far removed from them. Their blemishes do not touch You. That Supreme Being with these qualifications is recognized as Para Brahman. The Muktha Jeevan (the liberated soul) will never be considered to

have these unique attributes and therefore can not be equated to You, the Para Brahman. The Muktha jeevan does not have the power to confer nAmams and rUpams to created Beings. It is therefore clear that You alone, the cidAKASA brahman saluted By the dahara Vidhyai is the One who can bless the created beings with nAmam and rUpam. Oh Lord VaradarAja! Please awaken!

UPANISHADIC AND SRI BHASHYAM LINKS:

The author discusses the arthAntratvAdhikaraNa in this verse.

आकाशो ह वै नामरूपयोनिर्वहिता ते यदन्तरा तदेब्रह्म तदमृतं स आत्मा

AkASo ha vai nAmarUpayo: nirvahitA te yadantarA
tad brahma tat amrtam sa AtmA --ch.U 8-14-1

ADDITIONAL COMMENTS BY VS:

The above chAndOgya Mantram identifies AkASam (Parabrahman) as the evolver of names and forms in this nAma-rUpa Prapancam. It points out that the Supreme Brahman is not touched by names and forms, while the differentiation into names and forms is done by the Supreme Being and by no one else (bound or liberated Jeevans).

The AkASam mentioned here denotes daharAkASam or the subtle space. The dahara adhikaraNa of Brahma sUtra-s based on ChAndOgya mantrams that instruct us on the meditation of Brahman as a subtle space inside the heart lotus. The Brahma sUtram associated with the daharAkASam is: "dahara uttarEbyah" (sUtram: 1.3.13). The ChAndOgya mantram (8.1.1) reveals: "daharOsmin antara AkASA:". In Brahmapuram or the city of Brahman (the body), there is a heart lotus and inside it is a subtle space (dahara AkASam=Braman) that should be understood and meditated upon. This subtle space has to be understood as being different form the physical space (bhUtAkASam) and the Jeevans. This entity present in the daharAkASA

possesses the attributes of apahata-pApma (freedom from sins), agelessness, immortality, unfailing power (satyakAmatva) and the capacity to sustain the whole Universe in that daharAkASam. With all these attributes, this entity can not be any one except the Para Brahman. That Para Brahman is addressed by Srimad Azhagiya Singar as Lord VaradarAjan in this suprabhAta sIOkam.

SLOKAM 25

खादिभ्योर्थादिकानां नियमनविषये यः प्रकर्षस्तदुक्तौ

अव्यक्तोक्तं शरीरं न कपिलमतमित्यंजयत्यूध्ववेदे ।

ज्ञानं यच्छेन्महत्यात्मनि निजवशयेच्छान्त आत्मन्यमुच्चेति

आत्मादेर्वश्यतोक्तौ सुखशयित समुत्तिष्ठ सुष्टु प्रभातम् ॥

का॒थि॒प्योर्त्ता॒थि॒का॒ना॒म् नि॒यमा॒नवि॒ष्ये यः प्रका॒र्षः ततु॒कं॒तेण
अव्यक्तोक्तं॒ शरीरं॒ न कपि॒लमतमि॒त्यंजयत्यूध्ववेदे ।
ज्ञु॒र्गा॒नम् यच्चो॒र्चम॒हृत्या॒त्मनि॒ निज्जव॒शयेच्चा॒न्त आ॒त्मन्यम॒ुच्चेति॒
आ॒त्मा॒तेर्वश्यतोक्तेण॒ लौ॒कशयि॒त लौ॒मुत्ती॒ष्ट लौ॒ष्टु॒ प्रभा॒तम् ॥
khAdibhya: arthAdikAnAm niyamanavishayE ya: prakarsha: taduktau
avyaktOktam SarIram na kapilamatam iti amjayati Urdhvavede |
jn~Anam yacchet mahati Atmani nijavaSayet Saanta Atmani amum ca iti
AtmAde: vaSyatOktau sukhasayita samuttishTa sushTu prabhAtam ||

பதவுரை

காதிப்ய: -இந்த்ரியம் முதலியவைகளைவிட

அர்த்தாதிகாநாம் - விஷயம் முதலியவைகளை

நியமநவிஷ்யே - கட்டுப்படுத்துமிடத்து

யःப்ரகர்ஷः - யாதொரு முக்யத்வம் உண்டோ

ததுக்தென - அதைச்சொல்லுமிடத்தில்

அவ்யக்தோக்தம் - 'மஹதः பரம் அவ்யக்தம்' என்று அவ்யக்த சப்தத்தால் குறிக்கப்பட்டது

ஸ்ரீரம் - நமதுடலே

ஈ கபிலமதம் - ஸாங்க்யஸித்தாந்தப்ரவர்த்தகர், 'அவ்யக்தம்' என்று கூறும் மூலப்க்ருதியன்று

இதி - என்று

அம்ஜயதி - வெளியிடுகிற

ஐர்த்வவேதே - வேதாந்த வாக்கியத்திலும்

ஜ்ஞாநம் - புத்தியை

மஹதி ஆத்மநி - கர்த்தாவாயுள்ள ஜீவனிடத்தில்

யச்சேத் - சேர்த்துக் கட்டுப்படுத்தவேணும்

அமும் ச - அந்த ஜீவனையும்

ஸாங்தே - ஸாம்ஸாரிக ஸௌகர்யகாதிகளற்று அலையடங்கின கடல்போன்ற

ஆத்மநி - பரமாத்மாவான பகவானிடம்

நிஜவஶயேத் - அவர் தனக்கு வசமாக்கவேணும்

இதி -இவ்வாறு

ஆத்மாதே: - ஆத்மா முதலியவைகளுடைய

வக்யதோக்தெள் - வகீகாரப்ரகாரத்தை ஸ்பஷ்டமாக வெளியிடும் வேறொறு வேதாந்த வாக்கியத்திலும்

ஸௌகஷமித ஸமுத்திஷ்ட ஸௌஷ்டு ப்ரபாதம் - ஸௌகமே கண்வளரும்ஸ்ரீபதியே! பொழுது புலர்ந்ததால் பள்ளியுணர்தருளாயே.

MEANING BY VS:

When it came to discussing the importance of control over Indhriyams and Vishayams, avyaktam (*mahaṭaḥ param avyaktam*) was mentioned. This avyaktam is not the Moola Prakruti advocated by the Saankhya SiddhAnta promoters. It is the unmanifest ParamAtma. The same VedAnta vAkyam states that Buddhi (intellect) has to be tied to the Jeevan, which is the kartA and that the Jeevan has to be brought under the influence of the ParamAtman, who is like a still ocean free from the sukha dukkham of SamsAram. The mode of VaseekaraNam of Atma by ParamAtman is thus described. Oh Lord VaradarAja! Please awaken from your cozy sleep in the bed of VedAnta and bless us all as the day is rapidly advancing.

UPANISHADIC AND SRI BHASHYAM LINKS:

This verse has its subject in the AnumAnikAdhikaraNa.

इन्द्रियेभ्यः परा ह्यर्था अर्थेभ्यश्च परं मनः ।

मनसस्तु परा बुद्धिर्बुद्धेरात्मा महान् परः ॥

महतः परमव्यक्तमव्यक्तात् पुरुषः परः ।

पुरुषान्न परं किञ्चित् सा काषा सा परा गतिः ॥

indriyebhyaḥ parā hyarthā arthebhyaḥ scā param manaḥ |

manasastu parā buddhiḥ buddherātmā mahān paraḥ ||

mahaṭaḥ paramavyaktam avyaktat purushaḥ paraḥ |

purushaanna param kincit sā kAshTha sā parā gatiḥ|| ---ch.U 3-10,11

"He captivates the Jeevans!"

SrI Varadar in Mohini alankAram (Thanks: SrI SaThakOpa Tatachar)

ADDITIONAL COMMENTS BY VS:

AnumAnAdhikaraNam (1.4.1) deals that the Mahat and avyakta Of the KaThOpanishad is quite different from the mahat and avyakta referred to by Saankhya philosophers. KaThOpanishad states: "Beyond the great (mahat) and

there is the unevolved (avyakta); beyond the avyakta is the Being (Purusha). Beyond the Being, there is nothing, that is the end, that is the Supreme goal (1.3.11)." In Saankya philosophy, avyakta is the first cause of the Universe. Brahma sUtram (1.4.1) refutes this view and confirms that Brahman is the ultimate cause of every thing.

SLOKAM 26

एकाजां रक्तशुक्रासितभृतमखिलास्तत्सरूपास्सृजन्तीं

एको जुषोऽनुशेते द्युज इतर इमां भुक्तभोगां जहाति ।

इत्थं श्वेताश्वतर्या उपनिषदि तथा तैत्तरीयश्रुतौ च

ब्रह्मात्माजैककण्ठयां सुखशयित समुच्चिष्ट सुषु प्रभातम् ॥

एकाज्ञाम् रक्तशौक्लाशीतप्परुतम् अकीलास्तत्सरूपास्संरुज्जन्तीम्
एको ज्ञेष्ठोनुशेते द्यं यज्ञितराइमाम् वृक्तपोकाम् ज्ञहाती ।
इत्तम् श्वेतवत्ताश्वतर्याम् उपनिषदि तत्ता तैत्तरीयश्रुतेन स
प्रस्तुमात्माजैककण्ठयाम् सौकर्यात् समुत्तीष्ट सौष्टु प्रपातम् ॥

yEKAjAm raktaSuklAsitabhrtam akhilA: tatsarUpA: srjantIm

yEka: jushTa: anuSete hi aja itara imAm bhuktabhOgAm jahAti |

ittham SvaitaaSvataryAm upanishadi tathA taittarIyaSrutau ca

brahmAtmajaikakaNThyAm sukhasayita samuttishTa sushTu prabhAtam ||

பதவுரை

रक्तशौक्लाशीतप्परुतम् - (தன்னுடைய கார்யமான தேஜஸ், ஜலம்,
ப்ருதிவீ இவைகளுடைய வர்ணங்களாகிய) சிவப்பு, வெண்மை,
கருமை இவைகளைக் கொண்டதும்

तत्सरूपाः - अतर्रंकु चममान

अकीलाः - एस्ला प्रजैकगृहम्

संरुज्जन्तीम् - संरुष्टि चेयकिऱதாயும் ஆன

ஏகாஜாம் - பிறப்பில்லாத ஓர் மூலப்ரக்ருத்தியை

ஜோஷ்ட: - அடைந்தவனாகிய

ஏக: - ஓர்

அஜ: - பிறப்பிலியான ஜீவன் (ஸம்ஸாரி)

அநுஶேதே ஹி - தொடர்ந்து போகிறானல்லவா

இதர: - மற்றொரு முக்தஜீவன்

புக்தபோகாம் - முன்பு அநுபவித்துச் சுவைக்கப்பட்ட

இமாம் -இந்த மூலப்ரக்ருதியை

ஐஹாதி -இப்பொழுது விட்டு விலகி நிற்கிறான்

இத்தம் -இவ்வாறு (கூறும்)

ங்வைதாக்வதர்யாம் - ங்வேதாக்வேதர்கள் ஓதும்

உபாஷதி - உபாஷத்திலும்

ததா - அப்படியே

ப்ரஹ்மாத்மாஜைககண்ட்யாம் - ப்ரஹ்மாத்மகமாக மூலப்ரக்ருதியை
வெளியிடுவதில் ஒத்த குரலுடைய

கதத்தர்யங்ருதெள ச - கதத்தரீயோபாஷத்திலும்

ஸௌகஷயித ஸமுத்திஷ்ட ஸோஷ்டு ப்ரபாதம் - ஸௌகமாகத் திருக்கண்வளர்ந்து
அருளும் பெருமானே! பொழுது புலர்ந்தது துயிலெழாய் என்றபடி.

MEANING AND COMMENTARY BY VS:

Oh Lord resting contently in your bed of Upanishads! Please awaken and cast
Your karuNA kaTaksham on us. The morning is rapidly advancing.

SvetaSvatAram, taittirIyam and MahA nArAyaNa Upanishads declare in one

voice that there are two kinds of jeevans:

- karmavasya jeevan / the unenlightened one and
- the enlightened Jeevan.

"The enlightened Jeevans seek Him!"

(Thanks: SrI SaThakopa Tatachar)

The unenlightened Jeevan follows and identifies with the eternal Prakruti with its red, white and black colors (three guNams) and enjoys it. The enlightened jeevAtman discards Prakruti on basis of its assessment that the enjoyment of Prakruti is insubstantial and non-eternal compared to the anubhavam of

ParamAtman. The Jeevan is eternal like Moola Prakruti and Iswaran. None of them are subject to birth or destruction. One kind of jeevan enjoys Prakruti and gets tangled up with Prakruti. The other kind of Jeevan is not attracted by the alpa sukhams offered by Prakruti. This type of Jeevan is focused on the Supreme Brahman at Parama Padam, who is suddha sattvamayam, who is pure and is the light of lights (Param Jyoti). MuNDaka Upanishad mantrams (3.1.1) gives us a picture of the unenlightened Jeevan under karmic influence enjoying Prakruti: "The two birds (here JeevAtman and ParamAtman) having similar qualities and moving together cling to the same tree. Of these two, one eats the fruit of Karma that is ripe and the other shines out even without eating". The MahA nArAyaNa mantram (70) is closer to the description of the two jeevans, one enjoying Prakruti and the other discarding it.

UPANISHADIC AND SRI BHASHYAM LINKS

CamasAdhikaraNa is the subject matter for this verse.

The principal text taken for discussion is as follows:

अजामेकां लोहितशुक्लकृष्णां बह्वीः प्रजाः सृजमानां सरूपाः ।

अजोह्येको जुषमाणोऽनुशेते जहात्येनां भुक्त भोगामजोऽन्यः ॥

ajAmekAm lohita SuklakrshNaam

bahvI: prajA: srjaAnAm sarUpA: |

ajo hyeko jushamANo anuSete

jahAtyenAm bhukta bhogAmajo anya:|| --Sve.U. 5-4

Sve.U - SvetASvarOpanishad

SLOKAM 27

यस्मिन् पञ्चेन्द्रियाणि स्थितमपि गगनं तं तथैवात्ममानी

विद्वान् ब्रह्माऽमृतस्स्यादमृतमिति पदेकाणववाज्युक्तवेदे ।

एकाक्षे पञ्चजन्यव्यवहृति घटकाकाशवाग्वाक्यशेष

व्यत्यासात्काण्ववेदे सुखशयित समुत्तिष्ठ सुष्टु प्रभातम् ॥

யஸ்மிங் பஞ்சேந்த்ரியாணி ஸ்திதமபி ககாங் தம் ததைவாத்மமாங்
வித்வாங் ப்ரஹ்மா அம்ருதஸ்ஸ்யாதம்ருதமிதி பதேகாண்வவாஜ்யுக்தவேதே |
ஏகாக்ஷே பஞ்சஜங்ய வ்யவஹர்ருதி கடகாகாஶவாக்வாக்யஶேஷ
வ்யத்யாஸாத் காண்வவேதே ஸௌகஷமித ஸமுத்திஷ்ட ஸௌஷ்டு ப்ரபாதம் ||

yasmin pancendriyaaNi sthitamapi gaganam tam tathaivAtmamAni

vidvAn bhrahmA amrtasyAt amrtam iti pade kaaNvavAkyuktavede |

yEkAkshe pancajanya vyavahrdi ghaTakaakaaSavAg vAkyasesha

vyatyAsAt kaaNvavede sukhasayita samuttishTa sushTu prabhAtam ||

பதவுரை

யஸ்மிங் – எங்த ப்ரம்மத்தினிடம்

பஞ்சேந்த்ரியாணி – ஜங்குஇந்த்ரியங்களும்

ககாங் அபி – ஆகாஶமும்

ஸ்திதம் – கிலைபெற்றுஇருக்கின்றனவோ

தம் – அங்த

அம்ருதம் - அழுதமென போக்யமான

ப்ரஹ்ம - ப்ரம்மத்தை

ஆத்மமாந் - தன் அந்தராத்மாவாக மதித்து

வித்வாங் - அறிவவன்

அம்ருதஸ்யாத் - மறுபடி விறப்பிறப்பற்று நித்ய ஸௌகாநுபவம் செய்யப்புகுவான்

இதி - என்று

காண்வவாஜ்யுக்தவேதே - காண்வஶாகை, மாந்தயந்தினஶாகை என்றுஇரு பிரிவுகொண்ட ஸௌக்லயஜோர் வேதத்தில்

பதே - (பொதுவான) பதங்களில்

ஸ்யித - ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டவனே

ஏகாக்ஷே - ஒருஇந்த்ரியத்தின் விஷயத்தில்

பஞ்சஜங்ய வ்யவஹர்தி கடகாகாஶவாக் - 'பஞ்சஜங்ம' என்கிற பேச்சு உள்ள யஸ்மிந் பஞ்சபஞ்சஜநா: ஆகாஶச் ப்ரதிஷ்டித: என்கிற ஆகாஶஸ்தம் உள்ள உபாஷீத் வாக்யத்திற்கும்

வாக்யஶேஷ - 'ப்ராணஸ்ய ப்ராணம் உத சஷோ: சஷோ:' என்கிற மேலுள்ள வாக்யஶேஷத்திற்கும்

வ்யத்யாஸாத் - மாறுபாடுஇருப்பதால் குறைவு காணப்படுவதால் (ஸம்ஸயம் பிறக்க)

காண்வவேதே - காண்வஶாகையில்

ஸௌகஷயித - மிகஸ்பஷ்டமாக ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டவனே!

ஸமுத்திஷ்ட ஸௌஷ்டு ப்ரபாதம் - வைகரைப்போது வந்தது கண் விழித்தருளாய்.

"The nectarine bhOgyam!"
(Thanks:SrI SaThakopa Tatachar)

MEANING AND COMMENTARY BY VS:

Oh Lord VaradarAJA of Kaanchi enjoying Your nidra on this cold Maarghazhi morning in Your bed of Upanishads! Please awaken and bless us. The morning is advancing rapidly.

In Sukla Yajur Vedam's KaaNva and MandhyAndina branches, You are saluted as the Supreme Brahman in whom the five indriyams and AKAsam find their abode. They have also stated that any one who understands and reveres You, the nectarine bhOgyam, as his indweller will be freed of further births and deaths. You are clearly singled out in the BrhadAraNyaka mantram (4.4.17 and 18) as the Primordial and eternal (PurANam and agryam): "In Him (ParamAtma),

the five pancajanAs and ether are established and He is the immortal Brahman. Even a man, who is different from the gods attains immortality, meditating upon this Brahman knowing Him thus".

UPANISHADIC AND SRI BHASHYAM LINKS:

This verse has its subject in SamkhypasamgrahAdhikaraNa.

The text considered for discussion is as follows:

यस्मिन् पञ्चं पञ्चजना आकाशश्च प्रतिष्ठितः ।

तमेवमन्य आत्मानां विद्वान् ब्रह्मामृतोऽमृतम्॥

yasmin panca pancajanA AkASa: ca pratishThita: |

tamevamanya AtmAnAm vidvAn brahmAmrto amrtam ||

Br. U. 4-4-17

SLOKAM 28

तद्वेदं तर्ह्यपव्याकृतमभवदितिप्रोक्तवेदादसद्वा

अग्रेऽभूदेतदित्यप्यसदितिवचसाऽव्यक्तहेतुत्ववादे ।

आकाशादौ य आत्मा जननकृदुदितस्सो विभक्ताह्वयांगः

सत्त्वेनोक्तस्त्वमेवेत्यवसित शयितोत्तिष्ठसुषु प्रभातम्॥

तत्त्वे हेतम् तार्ह्यपव्याकृतमभवदितिप्रोक्तवेदात्तस्त्वा
अक्षरे अप्रतीतत्त्वमेवेत्यवसित शयितोत्तिष्ठसुषु प्रभातम् ॥

अकाशादेतत्त्वम् य आत्मा जननकृतुत्तिष्ठसुषु प्रभातम् ॥

tat hedam tarhi avyAkrtamabhaditi prOkta vedAdat asadvA
agrE abhUdetadityapyasaditi vacasA avyakta hetutvavAde |

AakaSaadau ya AatmA jananakrt urita: sa: avibhaktAhvayAnga:

sattvena ukta: tvameve iti avasita Sayita uttishTha sushTu prabhAtam ||

பதவுரை

तत्त्वे हेतम्..... प्रोक्तवेदात्त - **तद्वेदं तर्ह्यपव्याकृतमासीत्** (तत्त्वे हेतम्
अव्याकृतमासीत्) என்று ஸ்பஷ்டமாக பிரக்ருதிக்கு மூலகாரணத்வத்தைச்
சொல்லும் வேதவாக்யத்தின் (துணையினால்)

அஸத்வா அக்ஷரே அப்ரதீதி - **அஸद्वाइदमग्रआसीत्** (அஸத்வாஇதமக்ரஆসীত্)
என்கிற க்ருதியில் உள்ள

அஸ்திதி வசஸா - அஸத் என்று அசேதநதத்தைச் சொல்லும் பதத்தினால்
அவ்யக்தஹேதுத்வவாதே - ப்ரதாநம் என்னும் இயற்கையே ஜகத்துக்கு
மூலகாரணம் என்று (மேலெழுங்கவாரியாகத்தோன்றும்) வேதபாகத்தில் (இதற்கு
'ஸித', 'அவஸித' என்று மேலுள்ளூரண்டு பதங்களிலும் அன்வயம்)

ஆகாஶதெள - ஆகாயம் முதலிய பதார்த்தங்களின் விஷயத்தில்

ய: - எந்த

ஆத்மா - பரமாத்மா

ஜாநக்ருத - ஸ்ருஷ்டிகர்த்தா

(என்று) **உதித:** - சொல்லப்பட்டானோ

ஸ: - அந்த

அவிபக்தாஹ்வயாங்க: - 'அவ்யக்தம்' என்கிற ப்ரதானத்தை தனக்கு
ஶர்மாகக் கொண்டவனாயும்

ஸத்வோ - ஸத்தென்னும் முறையிலே

உக்த: - சொல்லப்பட்டவனாயும் ஆன

த்வமேவ - நீயே

இதி - என்று

அவஸித - தீர்மானிக்கப்பட்டு

ஸித உத்திஷ்ட ஸோஷ்டு ப்ரபாதம் - திருக்கண் வளருகிற பேரருளாள,
பொழுது புலர்ந்தது, பள்ளியுணர்ந்தருளாயே.

MEANING AND COMMENTARY BY VS:

Oh Lord established indisputably as the cause of the universe and the Lord of PradhAna! The day break has happened. Please arise from Your Upanishadic bed and bless us. Many Upanishads have revealed to us your role as Jagat KaaraNan

(tattirIyam: "sarvam asrjata), anupravESyan (indweller) of the created beings.

After entering the created beings, You became "सत्। त्यत् sat and tyat, the defined and undefined (niruktam and aniruktam), the founded and the nonfounded (nilayanam and anilayanam), the non-inert and the inert, the true and the untrue and all this (tasmAt sarvajn~am brahma jagatah kAraNam). ParamAtma is unquestionably the creator of the Universe with PradhAnam (avyaktam) as His Sareeram. Oh ParamAtma of this vaibhavam resting in Your upanishadic bed at Kaanchi on this Marghazhi morning! Please awaken and cast Your compassionate glances on us!

UPANISHADIC AND SRI BHASHYAM LINKS:

The verse has its subject in KaaraNatvAdhikaraNa.

pUrvapakshin:

असद्वा इदमग्र आसीत्

asadvA idamagra AsIt -- tattirIya Upanishad 1-7-1

तद्धेदं तर्ह्यव्याकृतमासीत्

taddhedam tarhyAvyAkrtamAsIt -- Br. U 1-4-7

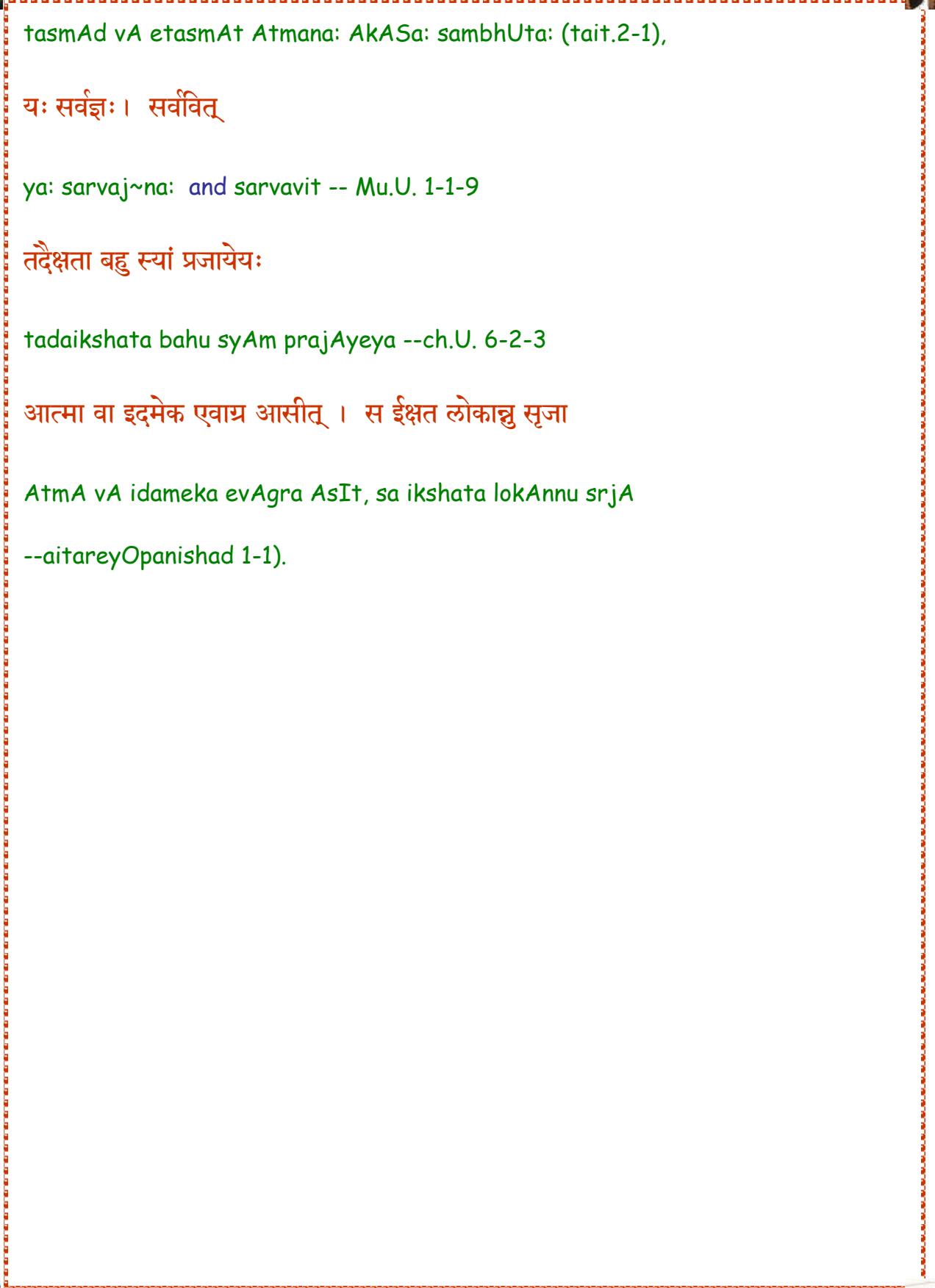
siddhantin:

सत्यं ज्ञानम् अनन्तं ब्रह्म

satyam j~nAnam anantam brahma (tait. 2-1-1)

and

तस्माद्वा एतस्मादात्मन आकाशः संभूतः

tasmAd vA etasmAt Atmana: AkASa: sambhUta: (tait.2-1),

यः सर्वज्ञः । सर्ववित्

ya: sarvaj~na: and sarvavit -- Mu.U. 1-1-9

तदैक्षता बहु स्यां प्रजायेयः

tadaikshata bahu syAm prajAyeya --ch.U. 6-2-3

आत्मा वा इदमेक एवाग्र आसीत् । स ईक्षत लोकान्नु सृजा

AtmA vA idameka evAgra AsIt, sa ikshata lokAnnu srjA

--aitareyOpanishad 1-1).

SLOKAM 29

यो वै बालाक एषां जनक इह नृणां यस्य कर्मतदेषः

ध्येयः कौषीतकीश्रत्युदित इति चितः कर्मणः कारणत्वे ।

प्राप्ते ब्रह्म ब्रुवाणीत्यविदितपरमब्रह्म कर्ता अर्यमादेः

कृत्स्नस्यैतस्य चेति त्ववसित् शयितोत्तिष्ठ सुष्टु प्रभातम् ॥

येऽवे पालाक एषाम् ज्ञानकार्त्तिः न्कुण्णाम् यस्य कर्ममत्तेषः

त्येयः केणैत्तकैर्गुरुत्युतीत्तित्तिः चितः कर्मणः कारणत्वे ।

प्राप्ते प्ररूपं प्ररूपं प्रवाणैर्त्यवित्तित्तिपरमप्ररूपं कर्ता अर्यमादेः

कर्तुत्स्नात्त्वास्त्वायत्तस्य चेति त्ववसित् शयितोत्तिष्ठ लौकिकं प्रपातम् ॥

yO vai bAlAka yEshAm janaka iha nrNaam yasya karma yEtat yEsha:

dhyEya: kaushItakISruti udita iti cita: karmaNa: kAraNative |

prApte brahma bruvANI iti avidita parabrahma kartA aryamAde:

krtsnasya yEtasya ca iti tvavasita Sayita uttishTha sushTu prabhAtam ||

பதவுரை

பாலாகே -இப்பெயர் கொண்ட ஒரு ரஷியே!

இஹ -இங்கு சீர் சொன்ன விஷயத்தில்

ய: - யாவனொருவன்

எஷாம் ந்குண்ணாம் -இந்த (கீழ் உம்மால் கூறப்பட்ட) ஸார்யமண்டலாதிகளில் உள்ள புருஷர்களுக்கு

ஜங்கோ வை - காரணமென்று ப்ரஸித்தனோ

யஸ்ய - യാവണോരുവനുടൈയതാക

ഇത്ത് -ഇന്ത

കർമ - പുണ്യപാപരൂപങ്കൾക്കിയ കർമ്മങ്കൾ

(ഇരുക്കിന്റന്വോ) ഏ - അന്ത ജീവൻ താനേ

ത്യേധ: - (മോക്ഷാർത്ഥികൾ) ത്യാനമും ചെമ്യത്തക്കവനാക

കേണശീതകീൾരുത്യതിത: - 'കേണശീതക' എൻ്നുമും ഓർ ഉപാചിഷത്തിലും ഖൂർപ്പപട്ടിന്റെ സാൻ

ഇതി - എൻ്റിവിവാരു

ചിത: - ജീവനുക്കു

കർമ്മണ: - കർമമും മൂലമാക

കാരണത്വേ - (ജകത്) കാരണത്വമാനതു

പ്രാപ്തേ - വച്ചു വാധ്യത്വബാഡിലും

പ്രഹ്ളിം - പരപ്രഹ്ളിംമത്തൈ

പ്രുവാണി - (നാനുണക്കു) ചൊല്ലുവേൻ

ഇതി - എൻ്റതാലും

അവിതിത - മുൻപറിയപ്പടാതതാക

(കുരിക്കപ്പട്ട) പരമപ്രഹ്ളിം - പരമപ്രഹ്ളിംമാനതു

അർധമാതേ: - സാർധൻ മുതലിയോർക്കു

കർത്താ - കാരണമാകിയതു

ഇതശ്യ -ഇന്ത

കർത്താംശ്യ ച - എല്ലാ ഉലകത്തിന്കുമുള്ള കൂട കർത്താവാകിയതു

ഇതി - എൻ്റപാടി

"The Lord Who is revealed by VedAs and upanishads!"

SrI Varadar on garuda vAhanam

அவவளித - தீர்மானிக்கப்பட்டவனே!

ஸித - (க்ருதியாகிய ஶயநத்தில்) கிடப்பவனே!

உத்திஷ்ட ஸௌஷ்டு ப்ரபாதம் - பொழுது புலர்ந்தது, பள்ளியுணர்ந்தருளாயே.

MEANING AND COMMENTARY BY VS:

Oh Lord resting on the bed of Srutis! The day is advancing. Please awaken and bless us! Oh Lord revealed by the KaushItaki Upanishad pramANams. This Upanishad in its fourth section contains "the progressive definition" of Brahman by BaalAki to AjAtasatru, which has many echoes of mantras from BrhadAraNyaka Upanishad (3.7.1).

Oh Lord! You are the ParamAtman dwelling as the antaryAmin in the PurushAs inside Suryan and other gods. You are the KaaraNan (Janakan) of these gods. You became the controller of all the Universe (Jagat KaaraNan and niyantA). You are mediated upon this way by MokshArthis as shown by the KaushItaki Upanishad. This way Sage BaalAki explained the Parabrahma tattvam to AjAtaSatru. Oh the Lord and cause of the Universe! You must be meditated upon this way. Please awaken and bless us.

The inter-relationship between the material world, the Jeevans and the ParamAtman (Supreme Self) is described here. The material world is identified as being subservient to the Jeevans just as "the outer rim of a wheel rests upon the spokes". Jeevans in turn are totally dependent on the ParamAtman "just as the spokes are held together by the axle". AchArya Ramanuja points out that the relationship between the Jeevan and the ParamAtman is similar to the body-soul relation as proclaimed in the antaryAmi BrAhmNa of BrhadAraNyakam. The KaushItaki upanishad passage relating to the above doctrine is from 3.8: "This Supreme Self is not many. For, as in a chariot, the felly is fixed on the spokes and the spokes are fixed on the hub, even so these elements of existence are fixed on the elements of intelligence and the elements of intelligence are fixed on PrANA. This PrANA is truly the intelligent

self, bliss, ageless and immortal. He is the protector of the world, sovereign of the world. He is the Lord of all. He is my self. One should know this".

UPANISHADIC AND SRI BHASHYAM LINKS:

This verse has the basis in "JagatvAcitvAdhikaraNa".

The text under consideration is begining with "ब्रह्म ते ब्रुवाणि" (brahma te bruvANi) and continued as "यो वै बालाके एतेषां कर्ता वैतत्कर्म स वै वेदितव्यः" (yO vai bAlAke eteshAm kartA vaitatkarma sa vai veditavya:) -- KaushItaki Upanishad 4-18

SLOKAM 30

द्रष्टव्यः श्राव्य आत्मा मननपदमुपास्योऽर इत्यत्र वाक्ये

जायापत्यादि योगात् पुरुष उदित इत्यत्र बोध्ये मुमुक्षोः ।

मैत्रेयी याज्ञवल्क्य प्रतिवचनगिराऽनुत्तमानन्दरूपात्

त्वत्तो जायाधनादीत्यवसित शयितोत्तिष्ठ सुष्टु प्रभातम् ॥

த்ரஷ்டவ்ய: ஸ்ராவ்ய ஆத்மா மனபதமுபாஸ்யோ அரஇத்யத்ர வாக்யே
 ஜாயாபத்யாதி யோகாத் புருஷ உதிதஇத்யத்ர போத்யே முமுக்ஷோ: |
 கைத்ரேயீம் யாஜ்ஞவல்க்ய ப்ரதிவசங்கிரா அநுத்தமாங்தரூபாத்
 த்வத்தோ ஜாயாதாதீத்யவஸித ஶயிதோத்திஷ்ட ஸௌஷ்டு ப்ரபாதம் ||
 drashTavya: SrAvya AatmA mananapadam upAsya: ara ityatra vAkyE
 jAyApatyAdi yOgAt purusha udita ityatra bOdhyE mumukshO: |

maitrEyIm yAjn~avalkya prativacanagirA anuttamamAnandarUpAt
tvatta: iAyAdhanAdi ityavasita Sayita uttishTha sushTu prabhAtam ||

பதவரை

அரே! - ஒ மனிதா!

அத்மா - அத்மாவானது

த்ரஷ்டவ்ய: – காணத்தக்கது

గ్రావ్య: - కెట్కతుకుకుతు

மநங்பதும் – நன்கு மநம் செய்யத்தக்கது

உபாஸ்ய: - உபாஸிக்கத்தக்கது

இத்யத்ர வாக்யே - என்னும் வேத வாக்யத்தில்

ஜாயாபத்யாதி யோகாத் - மனைவி கணவன்இவர்கள் ஸம்பந்தம் தோன்றுவதாலே

புரஷ்: - ஜீவன்

உதித: - சொல்லப்பட்டான்

இத்யத்ர - என்னும் பூர்வபகுத்திலே

முழுகோ: - முழுகூரைக்கு

போத்யே - அறியவேண்டிய விஷயத்தில்

கைத்ரேயීம் - கைத்ரேயீ என்னும் மனைவியை கோக்கி

யாஜ்ஞவல்க்யப்ரதிவசங்கிரா - யாஜ்ஞவல்க்யரின் பதிலால்

அநுத்தமாங்தரூபாத் - அளவில்லாவாங்தரூபமான

த்வத்த - பரமாத்மாவாகிற உன்னால்தான்

ஜாயாதாதி - மனைவி பணம் முதலியன

(ப்ரியமாகின்றன) இத்யவஸித - என்று வித்தாங்தம் செய்யப்பட்டவனே!

ஸயித - உபாகிஷத்தில் கண் உறங்குபவனே!

உத்திஷ்ட ஸாஷ்டு ப்ரபாதம் - பொழுது புலர்ந்தது, எழுந்தருளாயே என்று.

MEANING BY VS:

Oh Man! Atman (ParamAtman) is the most important One to be realized, heard, reflected and mediated upon. It is through this ParamAtman's will husband becomes dear to wife or the wife becomes dear to the husband, sons become dear to parent, wealth becomes dear to one, cattle become dear to the master, BrahmaNa, kshatriya become dear to one, svarga and other worlds as well as

the gods become dear to one, VedAs become dear to one. It is only on account of the will of ParamAtman all things become dear to one and therefore ParmAtman alone should be heard, reflected and mediated upon. One desiring freedom from the cycles of births and deaths (Mumukshu) should reflect upon the bliss principle, the ParamAtman, to gain moksham. He is the One who created all these sambandhams and through Him they are actuated. He is the embodiment of Bliss. Oh Lord VardarAjA! the **anuttama Ananda rUpA!** (Oh Limitless Bliss!), Please awaken from your bed of Upanishads and bless us. The day has already advanced.

"**anuttama Ananda rUpA!**"

UPANISHADIC AND SRI BHASHYAM LINKS:

In the first two sentences of the verse, the pUrvapaksha is mentioned while the last two sentences are indicative of the siddhAnta.

This verse has its subject matter in VakyAnvayAdhikaraNa.

In the Maitreyi BrAhmaNa of BrhadAraNyaka Upanishad, the passage beginning with:

न वा अरे पत्युः कामाय पतिः प्रियो भवति । आत्मनस्तु कामाय ॥.....

आत्मा वा अरे द्रष्टव्यः श्रोतव्यः मन्तव्यः निदिध्यासितव्यो मैत्रेयात्मनि

खल्वरे दृष्टे श्रुते मते विज्ञात इद सर्वं विदितम्

na vA arE patyu: kAmAya pati: priyO bhavati,

Atmanastu kAmAya.....AtmA vA are drashTavya:

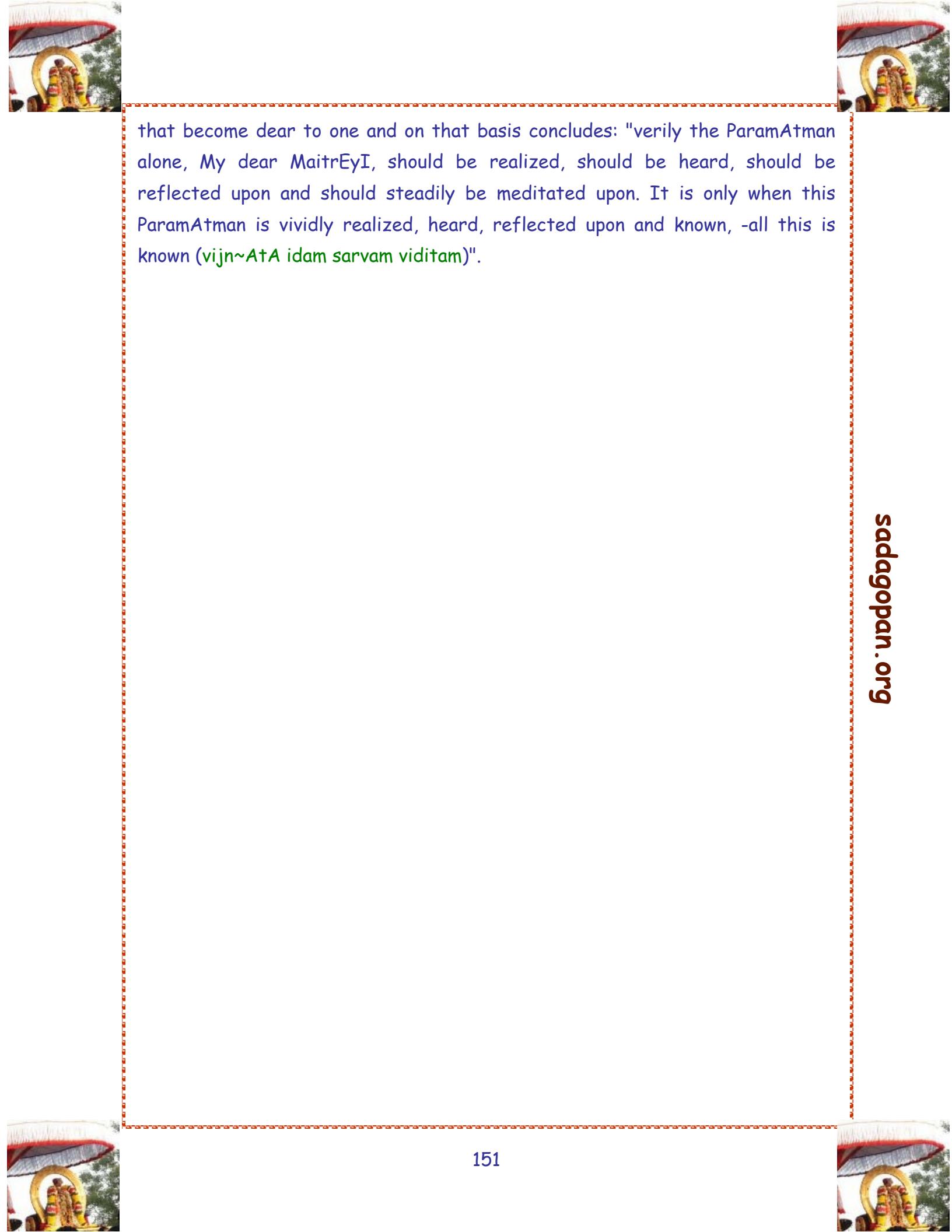
Srotavya: mantavya: nididhyAsitavyo maitreAtmani

Khalvare drshTe Srute mate vij~nAta ida sarvam viditam (Br. U. 4-5-6) --

Husband does not become dear to the wife on account of the will of the husband, but it is on account of the will of ParamAtman. And continuing thus, declares 'the Atman alone should be realized, should be heard, should be reflected and should be steadily mediated upon'.

ADDITIONAL COMMENTS BY VS:

The tattvam revealed here in the BrhadAraNyaka mantram arises from a conversation between Sage Yaajn~avalKya and his erudite wife MaitrEyI. The sage gives a lot of examples to show that ParamAtman's will is behind all things

that become dear to one and on that basis concludes: "verily the ParamAtman alone, My dear MaitrEyI, should be realized, should be heard, should be reflected upon and should steadily be meditated upon. It is only when this ParamAtman is vividly realized, heard, reflected upon and known, -all this is known (*vijn~AtA idam sarvam veditam*)".

SLOKAM 31

इत्थं शारीरकाव्यौ शयितमुभयथाहेतुमस्यागमान्तैः

सर्वैर्वाक्यैः प्रतीतं वरदमुरुदयं यष्टुमुद्घोधयित्रा ।

उद्घुब्धवा वीररघ्वीश्वरशठरिपुणा भिक्षुणा हेमलम्बि-

न्यब्देऽस्मिन् चापमासे दिनगणगणितास्वर्गधरास्सर्वधार्याः ॥

இத்தம் ஶாரீரகாப்தெள ஶயிதமுபயதாஹேதுமஸ்யாகமாங்தை:

ஸர்வவாக்யை: ப்ரதீதம் வரதமுருதயம் யஷ்டுமுத்போதயித்ரா |

உத்புத்வா வீரரக்வீஶ்வரஶடரிபுணா பிக்ஷேணா ஹேமலம்பிஞி

அப்தே அஸ்மிங் சாபமாஸே திசகணகணிதா: ஸ்ரக்தராஸ்ஸர்வதார்யா:||

ittam SArikAbdhau Sayitam ubhayathAhetum asya AgamAntai:

sarvai: vAkyai: pratitam varadam urudayam yashTum udbOdhayitrA |

udbudhvA veeraraghvISvaraSaTharipuNaa bhikshuNaa hemalambini

abde asmin cApamAsE dinagaNagaNitA: sragdharA: sarvadhAryA: ||

பதவுரை

இத்தம் -இவ்வாறாக

ஶாரீரகாப்தெள - வேதாங்தவாக்யகணங்களாகிற பெருங்கடலில்

ஶயிதம் - திருக்கண்வளர்க்கருளினவனும்

அஸ்ய -இதோ ப்ரத்யஷமாகத் தெரிகிற கடல்குழந்த மன்னுலகம் முதலிய எல்லா கார்யங்களுக்கும்

உபயதாஹேதும் - (உபாதானம், நிமித்தம்) என்னும் இரண்டு படிகளிலும்

காரணமானவனும்
 ஸ்வை: – எல்லா
 ஆகமாந்தை: – வேதாந்தமான
 வாக்யை: – வாக்யங்களாலும்
 ப்ரதீதம் – நன்கு நிச்சயிக்கப்பட்டவனும்
 உருதயம் – பேரருளாளனும் ஆன
 வரதம் -ஸ்ரீ காஞ்சி வரதராஜ பகவானே
 யஷ்டும் – யஜிப்பதற்கு
 உத்புத்வா – (முதன்முன்னே) தான் கண்விழித்து
 உத்போதயித்ரா – (பிறகு) அவனை உனரப்பாடுகிற
 வீரரக்வீஸ்வரஶடரிபுணா – 'ஸ்ரீ வீராகவஶடகோபன்' என்று பேர் பூண்ட
 பிசூணா – ஓர் ஸங்யாஸியாலே
 அஸ்மிந் –இந்த
 ஹேமலம்பினி அப்தே – 'ஹேவிளம்பி' என்று சிதைந்துபோன பேருடைய
 ஹேமலம்பி வருஷத்தில்
 சாப மாஸே – மார்கழித்திங்களில்
 திங்கனகணிதா: – முப்பது நாட்களின் தொகைகொண்டு தொகுக்கப்பெற்ற
 ஸ்ரக்தரா: – 'ஸ்ரக்தரை' என்று பேர் கொண்ட நீண்டவழகிய வ்ருத்தமாலைகள்
 ஸ்வதார்யா: – (பக்திமான்கள் ஏற்றத்தாழ்வின்றி) எல்லோரும் சிரமேற்தாங்கி
 பாராட்டதக்கன.

MEANING AND COMMENTARY BY VS:

Here, Srimad Azhagiya Singar refers to the month and year in which this

SuprabhAtam was composed by Him. The year was Hemalambini (hEviLambi) and the month was dhanur (Maarhazhi) mAsam. Like the number of ThiruppAvai pAsurams, there are 30 slokams in this suprabhAtham if we do not count the MangaLa slokam and the carama vandana slokam. The meter is SragdharA chosen by Swamy Desikan for 82 of the 862 slokams in His 28 stOtrams (nyASa VimSati, SrI Garuda PancASat et al).

SrI Varadar suprabhAtam!
(Thanks: SrI.P.R.SrInivAsan)

In the mighty ocean of VedAnta Vaakyams (Upanishad mantrams) Lord VaradarAjan is visualized as sleeping. He is the KaaraNam (both UpAdhAna and nimitta KaaraNams) for this earth surrounded by the oceans. He is defined by the VedAnta Vaakyams and hence is revered as Oupanishdhic Brahman. He is the most merciful boon granter (PeraruLALan and KaaruNya Varadan). Srimad Azhagiya singar states that he woke up first in the Brahma MuhUrtam of the

sacred Margazhi month of hEviLambi year to awaken the Lord of Kaanchi from His sukha Sayanam. He identifies Himself as a SanyAsi with the name of Sri VeerarAghava SaThakOpa Yati. He reminds us that this suprabhAtam has 30 slokams outside the MangaLa slokam and carama samarpaNa slokam. The majestic metre chosen for this suprabhAtam is identified as Sragdhara. Srimad PiLLaiPakkam Azhagiya Singar concludes in this slokam that BhakthimAns at every level should hold with reverence these SuprabhAta slokams on their heads.

UPANISHADIC AND SRI BHASHYAM LINKS AND COMMENTARY BY SRI D. PATTANGI KANNAN:

PrakrtyadhikaraNa and SarvavyAkhyAnAdhikaraNa are treated in this verse.

'What was the material cause of the Universe and what was the instrumental cause of this Universe' as pointed out in the passage, 'what was the wood, what the tree from which the tree the world was shaped किंस्वद्वनं क उ स वृक्ष आसीत् (kimsvdvanam ka u sa vrksha AsIt? - ashTaka 2, praSna 8, anuvAka 7-8) asked the pUrvapakshin.

The siddhantin replied "Brahman was the wood. Brahman the tree and Brahman stood supporting the worlds". Cf: ब्रह्म वनं ब्रह्म स वृक्ष आसीत्। ब्रह्माध्यतिष्ठभुवनानि

धारयन् (brahma vanam brahma sa vrksha AsIt, brahmAdyatishTat bhuvanAni dhArayan - taittirIya brAhmaNa 2-8-9).

Thus it is ordained in the scripture directly that Brahman is both the material and the instrumental cause:

sarvai: Agamantai: vakyai: pratItam: Very well determined beyond any doubt and emphatically declared in all the texts of Vedanta. By this statement, the last adhikaraNa of the first adhyAya, next to PrakrtyadhikaraNa, namely, SarvavyAkhyAnAdhikaraNa is stated.

एतेन-पदचतुष्योक्तन्यायकलापेन सर्ववेदान्तेषु जगत्कारणप्रतिपादनपराः

सर्ववाक्यविशेषाः चेतनाचेतनविलक्षणसर्वज्ञसर्वशक्तिब्रह्मप्रतिपादनपराः व्याख्याताः

etena-pada catushTyOktanyAyakalApena sarva vedAnteshu

jagatkAraNa pratipAdanaparA: sarva vAkyaviSeshA:

cetanAcetana vilakshaNa sarvaj~na sarvaSakti brahma

pratipAdanaparA: vyAkhyAtA:

---SrI BhAshya - 1-4-29

ADDITIONAL COMMENTS BY VS:

The first chapter of Brahma sUtram has four pAdams. In all these four pAdAs, it has been clearly shown with the help of all PramANams that Jagat KaaraNatvam (origin/creation of the world and its entities) is exclusively linked to Brahman, which is distinctly different from cEtanams and acEtanams. The Brahma sUtram (1.4.29) is: "yEtEna sarvE vykhyAtA vyAkhyAtAh" (All VedAntic Texts refer to Brahman alone as the cause for the creation of the world). The repetition of the verb, "vyAkhyAtAh" indicates that the (First) chapter ends here.

Jagat kAraNan!

SLOKAM 32

योऽसौ मेधाश्रुताद्यैः दुरधिगमतयाऽम्नायशास्त्रैकयोनिः

यश्चासूत्रि त्रयी यं परनिरसनतो नेतिनेत्याहचैनम् ।

वेधा लब्धाश्वमेधः करिगिरिशिखरे वीक्ष्य हृष्टे यदक्षे

सञ्जातं देवराजं वरदमिममहं तत्रहस्ते समीक्षे ॥

यो लेण मेताश्चरुतात्त्येः तुरतीकमतया आम्नायशास्त्रैकयोनिः

यश्चासूत्रितर्यै यम् पराकृशनतेऽनेत्रिको नेत्रिको त्याहृष्टेचानम् ।

वेता लप्ताश्वमेतः करिकिरिशिखरे वीक्ष्य हृष्टे यदर्क्षे

सञ्जातम् तेवराजम् वरतमिममहम् तत्त्र हृष्टेऽनेत्रिको त्याहृष्टेचानम् ॥

yO sau medhaaSrutAdyai: duradhidigamatayA AamnAya SaastraikayOni:

yaSca asootri trayee yam paranirasanatO neti neti Aaha ca yEnam

vedhA labdhASvamedha: karigiriSikharE veekshya hrshTo yadrkshe

sanjAtam devarAjam varadam imam aham tatra haste sameekshe ||

பதவுரை

யോബ്രഹിമാ - എന്താളിവൻ

മേതാശ്ചരുതാത്ത്യൈ: - മനനങ്ങളിൽത്ത്യാസനാതികൾ

തുരതികമതയാ - പെറ്റുമുട്ടാത് തന്മൈമിനാലേ

ആമ്നായശാസ്ത്രൈകയോനി: - വേദമെന്തുമം സാംഗ്രാമം കൊണ്ടേ അറിയ വേൺ്ടിയവനാകിറനോ

യശ്ച - ധവനൊരുവൻ

அஸுத்ரி -இவ்விதமே 'ஶாஸ்த்ரயோகித்வாத்' என்று ஸுத்ரமிட்டுப் பாராட்டப்பட்டானோ

யம் - எவனொருவனை

த்ரயி - வேதமானது

பரந்திரஸநத: - 'இதுவமல்ல அவன், அதுவமல்ல' என்று மற்றவைகளை எடுத்துக் கழித்து

நேதி நேதி - 'அதாத ஆதேஶோ நேதி நேதி' என்ற வாக்யத்தால்

ஆஹ ச - (ஏதோ ஒருவிதமாகக்) கூறி முடித்ததோ

யத்ருகேஷ் - எந்த நகூத்திரத்தில்

ஸஞ்ஜாதம் - உண்டான

வரதம் - வரந்தரும் பெருமாளாகிய

தேவராஜம் - தேவாதிராஜனாகிய

ஏநம் -இந்த பகவானை

லப்தாஸ்வமேத: - செய்த வேள்வியனாகிய

வேதா: - சதுர்முகன்

கரிகிரிஷிகரே - ஹஸ்திஶைலஶிகரத்தில்

வீக்ஷ்ய - கண்களாற ஸேவித்து

ஹ்ருஷ்ட: - ஸங்தோஷம் கொண்டானோ

அஹம் - நான்

இமம் -இந்த பகவானை

தத்ர - அந்த

ஹஸ்தே - ஹஸ்த நகூத்திரத்தில்

"He can only be known through Scriptures!"

SrI Atthi Varadar - ninRa thirukOlam

ஸமீக்ஷை - இடையறாமல் பார்த்து பரவசமடைந்துகொண்டேஇருக்கிறேன்

ஹஸ்தே ஸமீக்ஷை - கையிலங்கு கனிப்போலக் காண்கிறேன் என்னவுமாம்.

MEANING AND UPANISHADIC COMMENTARY BY SRI DAMAL PATTANGI KANNAN AND SRI. V.SADAGOPAN:

He, who cannot be attained by reflection (*manana*) and deep meditation (*nidhidhyAsanam*) but can only be known through the scriptures (*AmnAya Sastraika yOnI:*); so the sUtra declares as **शास्त्रयोनित्वात्** (*SaastrayonitvAt*) in praise of the Lord. He, whom the Vedas rejected all other things as 'not this' 'not this' and finally concluded by the text **अथात आदेशो नेति** (*athAta AdeSo neti*), such a Lord Varada, who was pleased with the aSvamedha sacrifice (*yaj~na*) performed by the caturmukha BrahmA, dazzlingly materialized from the fire, under the asterism of Hasta, enthroned on the Hastigiri, was beheld and worshipped by the happiest BrahmA. Author is claiming that he is also enjoying ceaselessly the very same Lord Varada on His birth star namely, Hasta like uLLankai nellikkani (*Hastha-Amalakam*). Hastha Nakshatra sambhavan became the hasthAmalakam for His dear devotees.

Thus the author has covered all the adhikaraNas in the first adhyAya except the first four which were not strictly the Saastras but introductory ones to establish the SaarIraka Saastra. Out of thirty five adhikaraNas in the first adhyAya, thirty one adhikaraNas were considered for treatment by the author.

The conceptual and architectonic framework of these SuprabhAta slokams using 31 adhikaraNams of Brahma sUtram can only be dreamed about by a Yogi, who is completely conversant with the Brahma sUtrams and Sri BhAshyam inside out. Using the majestic Srgdhara meter, Sri PiLLaiPakkam Azhagiya Singar born not far from the avatAra sthalam of AchArya RaamAnujA was a sanyAsi before He ascended the Peetam of Sri Malola dhivyAstAnam. He reigned for less than an year and blessed us with many Sri Sooktis, which have

been assembled as a monograph named "Vaadha tarangiNi". Saareeraka SuprabhAtam is one of the colorful gems among those magnificent SrI sUkthis. It is our privilege to have sambandham with PiLLaiPakkam Srimad Azhagiya Singar during the sacred occasion of creation of this e-book. He concludes this SuprabhAtham by declaring "**hastE sameekshe haste sameekshE**". The first "**haste sameekshE**" refers to having the MangaLASAsanam of Hasti Gireesa on His Thirunakshatram of Hastam and the second "**haste sameekshE**" refers to seeing Him clearly as if seeing the nelli fruit sitting on one's hand.

May we all be blessed by the dhivyAnugraham of this great Azhagiya Singar in our study of the SaastrAs to come closer to the Upanishadic Brahman saluted by the Brahma sUtrAs!

Srimate SrI lakshminrsimhadivya pAdukAsevaka SrIvaNSaThakopa
Sri nArayaNa yatIndramahAdeSikAya nama:

**॥ इति श्रीमद्वेदमार्गेयाति परमहंसपरिवाजकाचार्य पिल्लैपाकं श्रीवण्णाठकोपं श्रीवीरराघवशाठकोपं
यतीन्द्रमहादेशिकैरनुगृहीतम् श्रीमच्छारीरकसुभ्रभातं संपूर्णम् ॥**

இதிழீமத் வேதமார்கேத்யாதி பரமஹம்ஸபரிவராஜகாசார்ய பிள்ளைபாக்கம்
ஸ்ரீவண்ணடகோபஸ்ரீவராகவலைடகோபயதீந்த்ரமஹாதேஷிகன் அருளிய
ஸ்ரீமத் ஸார்கஸௌப்ரபாதம் முற்றிற்று.

iti SrImad Saareeraka suprabhAtam sampoornam

॥ वक्ता श्रोता वचन विषयः प्रीयतां वासुदेवः ॥

vakta SrOtA vacana vishaa: priyatAm vAsudeva:

Complete list of
Sundarasimham-Ahobilavalli eBooks

Sundara simham - ahobila mutt

శ్రీ:

SUNDARASIMHAM SERIES OF eBOOKS

(<http://www.sundarasimham.org/e-books.htm>)

(The titles below are hyper-linked to individual eBooks. If the pointer is placed over the text and clicked, you can access the titles online)

eBook #	Title	eBook #	Title
<u>1</u>	<u>SrI Stuti</u>	<u>17</u>	<u>Vegasethu stOtram</u>
<u>2</u>	<u>BhU Stuti</u>	<u>18</u>	<u>Panniru nAmam</u>
<u>3</u>	<u>Godha Stuti</u>	<u>19</u>	<u>RAmAnujar Chronology</u>
<u>4</u>	<u>HayagrIva Stotram</u>	<u>20</u>	<u>Charama Surukku</u>
<u>5</u>	<u>Raghuveera Gadyam</u>	<u>21</u>	<u>AahAra Niyamam</u>
<u>6</u>	<u>ParamArta Stuti</u>	<u>22</u>	<u>Gopala Vimsati</u>
<u>7</u>	<u>Sudarshana Ashtakam</u>	<u>23</u>	<u>Navamani MAlai</u>
<u>8</u>	<u>kAMAsikAshtakam</u>	<u>24</u>	<u>Thirumanthira Churukku</u>
<u>9</u>	<u>AshtabhujAshtakam</u>	<u>25</u>	<u>PadukA Sahasram</u>
<u>10</u>	<u>Garuda Dandakam</u>	<u>26</u>	<u>Amruta Ranjani</u>
<u>11</u>	<u>Thirucchinna mAlai</u>	<u>27</u>	<u>PradAna Satakam</u>
<u>12</u>	<u>Arutta Panchakam</u>	<u>28</u>	<u>DevarAjAshtakam</u>
<u>13</u>	<u>Dvaya Churukku</u>	<u>29</u>	<u>HayagrIva Panjaram</u>
<u>14</u>	<u>VairAgya Panchakam</u>	<u>30</u>	<u>GeetArtha Sangraham</u>
<u>15</u>	<u>DasAvatAra sIOkam</u>	<u>31</u>	<u>Adaikala Patthu</u>
<u>16</u>	<u>DayA satakam</u>	<u>32</u>	<u>Azhagiyaingar Thaniyans</u>

eBook #	Title	eBook #	Title
33	Paramatha Bhangam	54	NacchiyAr Thirumozhi
34	Prabhandha SAram	55	Pillayandhadhi
35	Nrusimha PanchAmrutham	56	Chitra DesikIyam
36	Vaishnava Dinasari	57	SaraNAgati Deepika
37	Mey Viratha Manmiyam	58	Paramapada Sopanam
38	Guna Ratna kOsam	59	Sri Bhashyam Vol1
39	Abheeti Stavam	60	Sri Bhashyam Vol2
40	Mummani KOvai	61	Vaikuntha Stavam
41	Sandhya Devathaas	62	Thiruppavai
42	Injimedu Azhagiya Singar	63	Tattva Padhavee
43	43rd Pattam Jeer	64	Agaramanimaala Stotram
44	44th Pattam Jeer	65	Mangalya Stavam
45	Prakrutam Azhagiya Singar	66	HayagrIva SahasranAmam
46	Rig UpAkarma	67	Narasimha AvatAram
47	Yajur UpAkarma	68	Rahasya Navaneetham
48	SAma UpAkarma	69	Rahasya Padavee
49	Stotra Ratnam	70	Thiruppalliyezhuchchi
50	Amruta svAdini	71	SaranAgathi (Tamil)
51	AdhikAra Sangraham	72	Dehaleesa Stuti
52	Thirumanjana Kattiyam	73	Purusha SUktham
53	SrI Stavam	74	Desika Darsanam

eBook #	Title	eBook #	Title
<u>75</u>	<u>Bhagavad dyAna sopanam</u>	<u>95</u>	<u>Sri Venkatesha Ashtottaram</u> (Brahmanda Puranam)
<u>76</u>	<u>SubhAshita Neevi</u>	<u>96</u>	<u>Sri Venkatesha Ashtottaram</u> (Varaha Puranam)
<u>77</u>	<u>NaimisAranyam</u>	<u>97</u>	<u>Famous Five</u>
<u>78</u>	<u>AparAptAmrutha sopanam</u>	<u>98</u>	<u>Arithmetic and Almighty</u>
<u>79</u>	<u>A Day in Sri Matam</u>	<u>99</u>	<u>Peerless Preceptor</u>
<u>80</u>	<u>ThiruppallANDu</u>	<u>100</u>	<u>SrI Lakshmi Sahasram</u>
<u>81</u>	<u>Thiruvellur</u>	<u>101</u>	<u>Sri Venkatesha Sahasram</u>
<u>82</u>	<u>Vedams and upanishads</u>	<u>102</u>	<u>PadukA Sahasra Yantrams</u>
<u>83</u>	<u>Thiruviruththam</u>	<u>103</u>	<u>ThirunedunthanDakam</u>
<u>84</u>	<u>ThiruvAsiriyam</u>	<u>104</u>	<u>ThirukkurunthanDakam</u>
<u>85</u>	<u>Periya thiruvandhadhi</u>	<u>105</u>	<u>ThiruvezhukURRirukkai</u>
<u>86</u>	<u>Thiruvaimozhi</u>	<u>106</u>	<u>Manthra Pushpam</u>
<u>87</u>	<u>Desika Sahasranaamam</u>	<u>107</u>	<u>Virodha ParihAram</u>
<u>88</u>	<u>Satha DUshani</u>	<u>108</u>	<u>Oppiliappan vaibhavam</u>
<u>89</u>	<u>Tattva Muktha kalApam</u>		
<u>90</u>	<u>Chillarai Rahasyam</u>		
<u>91</u>	<u>Srimad RahasaTrayaSAram</u>		
<u>92</u>	<u>Fabulous Four</u>		
<u>93</u>	<u>Sudarashana Vaibhavam</u>		
<u>94</u>	<u>Sri Venkatesha Sooktis</u>		

ahObilavalli - Chenchulakshmi thAyAr - ahobilam

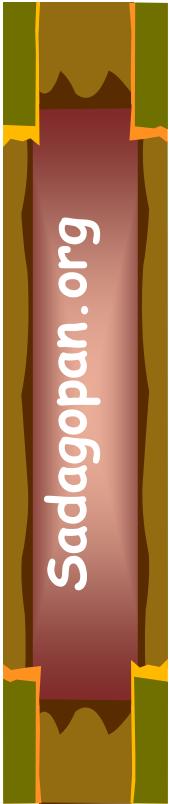
ஆ:

AHOBILAVALLI SERIES OF eBOOKS

(<http://www.ahobilavalli.org/ebooks.htm>)

(The titles below are hyper-linked to individual eBooks. If the pointer is placed over the text and clicked, you can access the titles online)

eBook #	Title	eBook #	Title
<u>1</u>	DanurmAsa ArAdanam	<u>17</u>	Thiruvellarai
<u>2</u>	SALagrama ArAdanam	<u>18</u>	Achyutha Satakam
<u>3</u>	Mukunda MAIA	<u>19</u>	Sundara kANDam
<u>4</u>	VAsantika parinayam	<u>20</u>	RanganAtha Mahimai Vol 1
<u>5</u>	SampradAya parisuddhi	<u>21</u>	RanganAtha Mahimai Vol 2
<u>6</u>	ThiruppAvai	<u>22</u>	RanganAtha Mahimai Vol 3
<u>7</u>	YatirAja Saptati	<u>23</u>	RanganAtha mahimai Vol 4
<u>8</u>	AthimAnusha Stavam	<u>24</u>	Thiru Vaikunta Vinnagaram
<u>9</u>	Anjali Vaibhavam	<u>25</u>	Thiru ThevanAr Thogai
<u>10</u>	ThiruvellakuLam	<u>26</u>	Thiru Semponsei Koil
<u>11</u>	DevanAyaka Pancasat	<u>27</u>	Thiru Arimeya Vinnagaram
<u>12</u>	NyAsa Dasakam	<u>28</u>	Ramanusar nURRandhAdhi
<u>13</u>	NyAsa Tilakam	<u>29</u>	VishnuSahasranAmam Vol1
<u>14</u>	NyAsa Vimsati	<u>30</u>	VishnuSahasranAmam Vol2
<u>15</u>	PeirazhwAr krishnAnubavam	<u>31</u>	VishnuSahasranAmam Vol3
<u>16</u>	AmalanAthipirAn	<u>32</u>	VishnuSahasranAmam Vol4

eBook #	Title	eBook #	Title
33	VishnuSahasranAmam Vol5	54	Bhagavan nAma sahasram - 2
34	VaradarAja Pancasat	55	Bhagavan nAma sahasram - 3
35	Vishnu SUktham	56	Apamarjana Stotram
36	ThirutheRRiambalam	57	PerumAL Thirumozhi
37	Varaha Puranam	58	Jitante Stotram - Vol 1
38	Vasudeva PunyahavAcanam	59	Jitante Stotram - Vol 2
39	Samaveda PunyahavAcanam	60	Jitante Stotram - Vol 3
40	Brahmotsavam	61	Jitante Stotram - Vol 4
41	Homa Havis and Yajna	62	Sri Varadaraja stavam
42	Raghava YadavIyam	63	Acharya Panchasat
43	Yadavabhyudayam	64	Bhagavan Gunaratnasatakam
44	Lakshminarayana Hrdayam	65	Garuda Panchasat
45	RAmAshtaka Kritis	66	Rangaraja Stavam Vol 1
46	HanUmath vaibhavam	67	Rangaraja Stavam Vol 2
47	Manasa Aradanam slokam	68	Sundarabahu Stavam Vol1
48	Ekadashi & other vrtams	69	Abhaya Pradana Saaram
49	Mahalakshmi Kritis	70	Tattva Nirnayam Vol1
50	Ahobila Divya Desam	71	Tattva Nirnayam Vol 2
51	VaradarAja panchakam	72	Bhishma Stuti
52	SadAchAryAs	73	SrI SUktham
53	Bhagavan nAma sahasram - 1	74	Prapanna Paarijaatam

eBook #	Title	eBook #	Title
<u>75</u>	<u>Nikshepa Rakshai</u>	<u>95</u>	<u>Catussloki</u>
<u>76</u>	<u>Vedanta Desika Prapatti</u>	<u>96</u>	<u>Sri UpakAra Sangraham - Pt 2</u>
<u>77</u>	<u>Trayamidam Sarvam</u>	<u>97</u>	<u>Sri UpakAra Sangraham - Pt 3</u>
<u>78</u>	<u>Srinivasa Kalyanam(PPT)</u>	<u>98</u>	<u>Roles of LakshmaNa</u>
<u>79</u>	<u>Sankalpa Sooryodayam</u>	<u>99</u>	<u>PurandaraDAsa Kritis on SrinivAsar</u>
<u>80</u>	<u>Krishna karnamrutam</u>	<u>100</u>	<u>SrI Lakshmi Tantram - Vol 2</u>
<u>81</u>	<u>Desika Prarthanashtakam</u>	<u>101</u>	<u>ThirumAlai aRivom</u>
<u>82</u>	<u>SrI Lakshmi Tantram (Vol1)</u>	<u>102</u>	<u>Pancha Brundavanam</u>
<u>83</u>	<u>Sri Upakara Sangraham Pt.1 Vol-1</u>	<u>103</u>	<u>Ashtasloki</u>
<u>84</u>	<u>Sri Upakara Sangraham Pt.1 Vol-2</u>	<u>104</u>	<u>Tatparya Ratnavali</u>
<u>85</u>	<u>Thiruppullani mahimai</u>	<u>105</u>	<u>SrI Srinivasa Vaibhavam</u>
<u>86</u>	<u>Panchayudha Stotram</u>	<u>106</u>	<u>Swamy Desika Vigraha DhyAnam</u>
<u>87</u>	<u>Dvadasa naama Stotram</u>	<u>107</u>	<u>Swamy Desika MangaLam</u>
<u>88</u>	<u>Hamsa Sandesam</u>	<u>108</u>	<u>Sareeraika Suprabhatam</u>
<u>89</u>	<u>Dvadasa naama panjaram</u>		
<u>90</u>	<u>Swami Desikan & Tiruvaimozhi</u>		
<u>91</u>	<u>Srimad Rahasyatraya Saara Saaram - Vol 1</u>		
<u>92</u>	<u>Srimad Rahasyatraya Saara Saaram - Vol 2</u>		
<u>93</u>	<u>Srimad Rahasyatraya Saara Saaram - Vol 3</u>		
<u>94</u>	<u>ThirukkAvalampADI</u>		